

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Glamsbjerg
fri- og
Efterskole

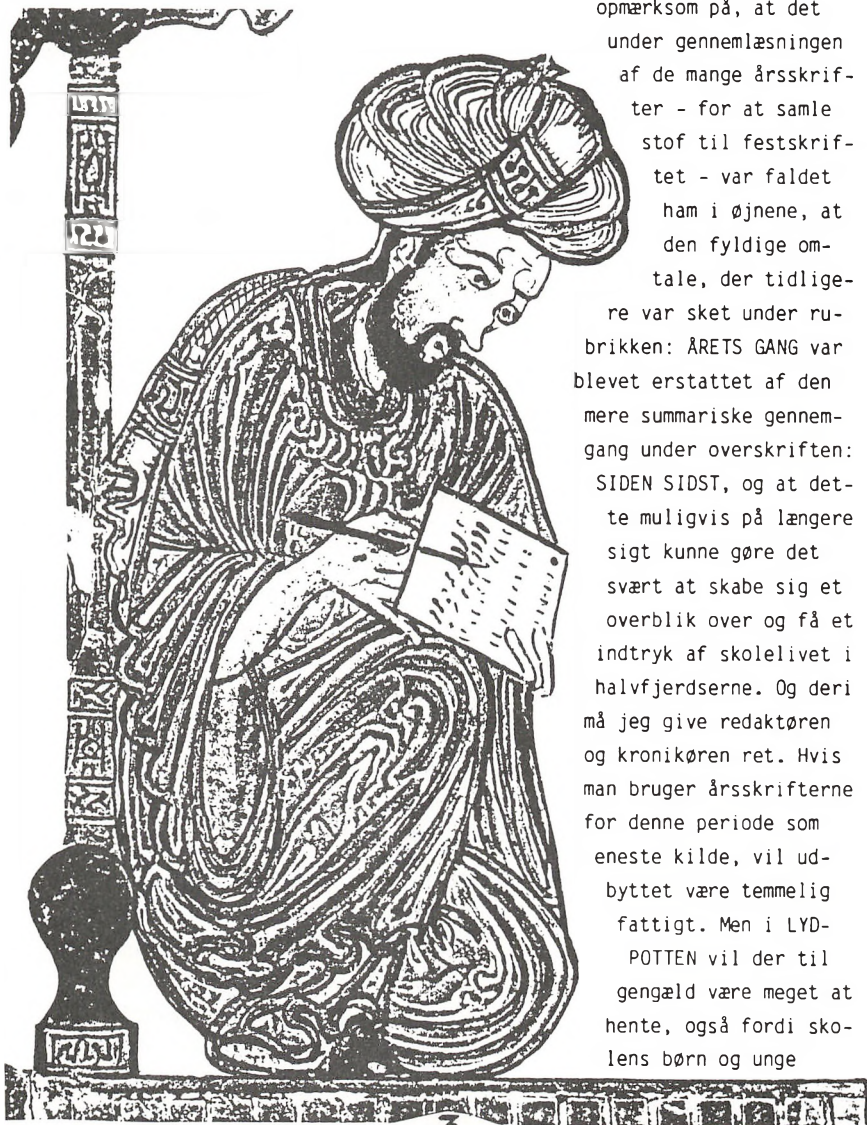
Årsskrift
1986

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Siden Sidst

Denne rubrik plejer jeg gerne at skrive efter hukommelsen, men det har ikke været nok denne gang, hvor der jo skal berettes om 2 år, nemlig årene 1985 og 1896. Jeg har derfor måttet ty til gennemlæsning af LYDPOTTEN, der udkommer flere gange hvert år med beretninger om stort og småt vedrørende skolens dagligdag. Jeg nævner LYDPOTTEN her, fordi redaktøren af elevforeningens FESTSKRIFT har gjort

opmærksom på, at det under gennemlæsningen af de mange årsskrifter - for at samle stof til festskriftet - var faldet ham i øjnene, at den fyldige omtale, der tidligere var sket under rubrikken: ÅRETS GANG var blevet erstattet af den mere summariske gennemgang under overskriften: SIDEN SIDST, og at dette muligvis på længere sigt kunne gøre det svært at skabe sig et overblik over og få et indtryk af skolelivet i halvfjerdserne. Og deri må jeg give redaktøren og kronikøren ret. Hvis man bruger årsskrifterne for denne periode som eneste kilde, vil udbyttet være temmelig fattigt. Men i LYDPOTTEN vil der til gengæld være meget at hente, også fordi skolens børn og unge

mennesker er flittige skribenter i de fleste Lydpotter. Dette skrevet med lidt uklar adresse, men forhåbentlig sådan, at kommende kronikører ved fremtidens jubilæumsskrifter for skole og elevforening vil falde over det.

På PERSONALESIDEN er der sket meget i de 2 år. Den 31. juli 1985 fik Meta Kristensen efter nogen tids sygdom bevilget førtidspension. Som afløser for Meta blev Erik Kirk ansat. Ud over Metas skema blev Erik ansat til at tage sig af orienteringsfag i børneskolen, men på lidt længere sigt skal Erik også undervise i friskolens overbygning og i efterskolen. I dette efterår er Erik i øvrigt kommet med i en fortællerække i efterskolen, hvor vi under titlen: Verdensbilledet har startet en naturvidenskabelig fortællerække. Sammen med Erik Kirk ansatte vi Gert Dremark til at varetage en del af skolens undervisning i fysik/kemi, ud over dette fag er Gerts hovedfag idræt og regning/matematik. Gert Dremark har undervist i friskolens overbygning og i efterskolen og har i dette skoleår endvidere fået et matematikhold i friskolens 7. klasse. I forbindelse med sommerferien 1986 tog skolen afsked med 4 medarbejdere, nemlig Arne Kristiansen, Elin og Børge Søgaard og Alma Madsen. Arne Kristiansen, forlader os efter 20 års ansættelse, heraf de sidste 3 år som timelærer i efterskolen, for udelukkende at beskæftige sig med konsulentjobbet i Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler. Elin og Børge Søgaard har efter henholdsvis 7 og 8 år hos os fået ansættelse ved Hedegårds Friskole, hvor Børge er blevet skoleleder. Og endelig valgte Alma Madsen efter 14 års ansættelse i køkkenet at overgå til efterløn. På lærersiden har vi ansat Birgit Clasen, 27 år, Mikael Date, 30 år, og Doth Jacobsen, 25 år. Birgit skal undervise i samtidsorientering, idræt og tysk. Mikael skal undervise i regning/matematik, fysik/kemi, biologi og idræt. Og Doth skal undervise i engelsk og idræt. Den ledige plads i køkkenet efter Alma har vi valgt at bruge som uddannelsesplads for køkkenlederelever. I dette skoleår har vi ansat Anita Christiansen, 25 år, som 1. års køkkenlederelev. Og så skal jeg slutte den omtale af personalet af med, at vi har ansat en ekstra rengøringsassistent, og det blev Conny Andersen, 24 år og datter af Magda og John Andersen, som de fleste kender.

Siden sidst har der været spillet en masse TEATER på skolen. I november 1984 opførte 5. klasse "ANETTES TANDPINDDRØM" i marts 1985 opførte efterskolens elever: "DE 7 DØSSYNDER". Og i samme måned opførte skolens lærere: "JEPPE PÅ BJERGET", under instruktion af Niels Jørgen Mortensen og med Ture Larsen i den store, krævende hovedrolle. I november 1985 spillede 5. klasse "EN UFO ER LANDET",

og i samme måned lavede efterskolen en cirkusforestilling med overskriften "CIRKUS BINDEGAL". Og i dette forår, altså foråret 1986 opførte efterskolen "JENS LANGKNIV", skrevet og iscenesat af Niels Jørgen Mortensen, friskolen opførte en lille musical "KRAM-BAMBOLI", 8. klasserne brugte emneugen på at lave forestillingen: "SPACEBOX 7o7", og endelig lavede lærerne med særdeles god bistand

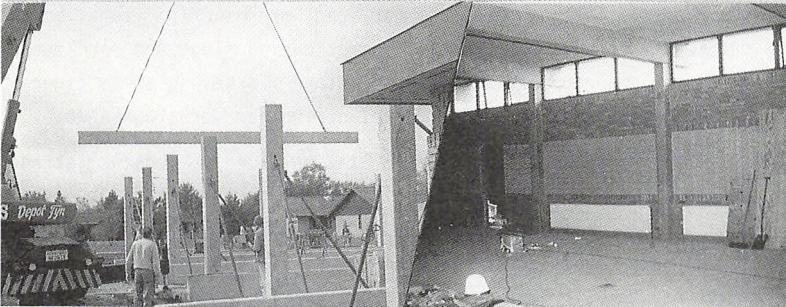
af forældre en cabaret for forældrekreds og skolekreds lige før påskeferien. Og lad mig så slutte dette afsnit af med, at lærergruppen i denne vinter tager fat på en meget krævende forestilling igen, nemlig Oehlenschlägers: "ALADDIN".

Nu er hele skolelivet ikke teater alene. Vi har også siden sidst haft en grundig og langvarig drøftelse af, om vi skulle afskaffe PRØVERNE EFTER 9. KLASSE. Drøftelserne endte med, at der på dette forårs generalforsamling var et punkt, der omhandlede afskaffelse af prøverne efter 9. klasse, men punktet blev stemt ned med 24 stemmer for, og 60 stemmer imod og 2 blanke. Og det vil formentlig sige, at situationen nu for en årrække vil være afklaret, så begge skoleafdelinger fortsat vil tilbyde samme prøver som folkeskolen, altså afgangsprøve efter 9. og 10. klasse og udvidet afgangsprøve efter 10. klasse.

I januar 1986 fik vi overraskende, men meget glædeligt tilladelse fra undervisningsministeriet til at lave en større TILBYGNING til "Kærnehuset". Dette byggeri er nu i fuld gang og forventes afsluttet omkring årsskiftet. Tilbygningen skal indeholde foredragssal med teaterscene, skolebibliotek og lærerværelse, og så bliver der depotrum under noget af bygningen. Vi glæder os utrolig meget til at tage tilbygningen med dens gode muligheder i brug. Vi har levet trangt i mange år, og ser frem til de ekstra 450 kvadratmeter, som tilbygningen er på. Og lad mig så til allersidst notere, at vi har startet skoleåret 1986/87 med 220 elever i friskolen og 76 elever i efterskolen, og at skolekredsen nu er oppe på 60 medlemmer udover forældrekredsen.

Søren Henriksen

Flygtninge

Flygtningeproblemer er ikke noget nyt fænomen. Det indtryk kunne man godt få, når debatten koger op i Danmark. Menneskets historie har ofte været præget af voldsomme krige og konflikter, af naturkatastrofer

som jordskælv, oversvømmelser og til andre tider vedvarende tørke. Altsammen dystre begivenheder, som har sendt mennesker på flugt, bort fra det kendte og ud i det ukendte. Sommetider på flugt som enkeltpersoner eller i små grupper, men oftest i store flokke, og somme tider i så store mængder, at kun ordet folkevandring har været dækkende.

Danmarks flygtningeproblem er meget lille. Målt med de meget omfattende problemer, verden som helhed har for tiden, er vores ikke nævneværdigt, og det ord skal tages for pålydende. Mindst 15 millioner, formentlig snarere 20 millioner mennesker, lever i 1986 som flygtninge, fordrevet fra deres hjemlande. Af disse ulykkelige mennesker, der må friste en ofte kummerlig tilværelse i det fremmede, er mindre end

700.000 kommet til de rige europæiske lande. Næsten alle, rundt regnet 15 millioner af verdens flygtninge, har særdeles fattige lande i den 3. verden været nødt til at tage sig af. Blot på Afrikas horn, hvor nogle af verdens fattigste lande befinder sig, lever mere end 5 millioner flygtninge, og det er altså i lande, der er så fattige, at de i forvejen har meget store problemer med at brødføde egen befolkning.

Vi er i den groteske situation, at det er de fattigste lande, de svageste skuldre, der er sat til at bære de største byrder.

Det er beklageligt, og dybt beskæmmende for os, at som sædvanlig kan den 3. verden, u-landene, slås med store uoverskuelige problemer år efter år, uden at det rører os. Vi ved nok, det er galt. Vi læser om det, hører om det, men fæster os ikke rigtig ved det. Ikke før problemet bliver fysisk virkelighed for os. Vi er først begyndt med for alvor at beskæftige os med klodens flygtningeproblemer, efter at en lille mikroskopisk del af flygtningestrømmen, for det er jo det reelle indhold, efter at en mikroskopisk lille del af flygtningene er nået frem til vores grænser, først da bliver vi klar over, at der findes et problem. Og hvis det er vores inderste holdning til u-landenes problemer, at vi ikke gider beskæftige os med dem, før deres problemer viser sig hos os selv, så må vi forvente nogle barske opvågninger og begivenheder i årene der kommer.

For nok er flygtningeproblemerne påtrængende i disse år, men bag mange af fordrivelserne ligger jo forhold, der producerer flygtninge, og det er ofte forhold, som vi i den grådige del af verden kunne være med til at forhindre. Ofte blot ved at vise noget mådehold i vores sygelige forbrug af alverdens ressourcer kunne vi bidrage til en mere rimelig fordeling af goderne.

I dette efterår er sorte, mørke kræfter i vort folk kommet til orde med forbløffende synspunkter. Det har dog så vidt jeg kan se haft den uventede, men gode effekt, at mange danskere har gjort deres stilling op, og erkender, at vi selvfølgelig har en forpligtelse til at være med til at lindre nøden og elendigheden i u-landenes flygtningelejre, og det uanset om det er afghanere, der er flygtet fra russernes krig i deres hjemland, eller iranere, der flygter fra Khomeinis krig, eller chilenerne, der flygter fra hjemlandets oberstvælde. Der er en udpræget vilje til at hjælpe til. Men ligger der bag al den gode vilje et uudtalt ønske om, at vil de blot blive, hvor de hører til, så vil vi godt være med til at betale, i hvert fald en gang imellem. Det er dejligt bekvemt for os, blot vi bliver fri her hos os. Så kan vi lægge låget på igen og glemme alt om, hvor uretfærdig verdens goder er fordelt, og

hvor ulige menneskekår der gives på denne lille planet, Tellus kaldet, hvor vi lever vores liv.

Det er dybt foruroligende, at vi i vores folk igen har fået denne modvilje mod fremmede. Vi har haft den før. Vi har igennem de senere

hundrede år ofte behandlet fremmede endog særdeles dårligt. Jøderne har ikke haft det stort bedre hos os end andre steder, at vi så under den tyske besættelse mandede os op til at gøre, hvad vi kunne for at redde deres liv, og hjælpe dem videre på flugten, det sidste er i øvrigt tankevækkende, forrykker ikke billedet. Selve redningsaktionen den gang har vi grund til at være stolte af, det var enestående, og det var det måske i mere end en forstand, for var det i realiteten den eneste gang, vi handlede, som vi burde have gjort til alle tider? Dog strakte det lidt længere, et årti eller 2 måske. Det er næsten ikke til at fatte, at vi i årene lige efter den 2. verdenskrig, i en periode hvor vi var meget fattige, alligevel fandt husly, ganske vist kum-

merligt, men alligevel, og i hvert fald føde og klæder til et sted mellem 200.000 og 300.000 flygtninge, ovenikøbet mennesker tilhørende et folk, som vi ingen grund havde til at nære særlig varme følelser overfor på det tidspunkt.

De flygtninge, der kommer til os i disse år, er som altid mennesker, der kommer for at søge beskyttelse, finde et sted at være, et trygt og sikkert sted, indtil forholdene bedrer sig, så de atter kan vende tilbage til deres hjemland, hvor sproget, historien, omgivelserne er fortrolige og kendte. Skulle det være længe før de kan vende hjem, vil mange falde til hos os, og blive sammen med os. Og vi har alle dage modtaget gode impulser fra de fremmede, der gennem århundrederne har boet hos os i kortere eller længere tid, eller som har bosat sig hos os, vi har historisk gode erfaringer med de fremmede, og det vil vi også have med de fremmede, der i disse år af skæbnens ugunst må forlade det kendte, og leve livet i det fremmede, leve sammen med os.

Gennem næsten hele vores historie har der i den danske befolkning levet nyankomne medborgere fra det store udland. I historiens lys kan vi se, at de har ydet en uvurderlig indsats. For nogles vedkommende på meget fremtrædende poster, for de flestes vedkommende i dagens almindelige virke. Vi har næsten alle sammen forfædre blandt disse indvandrere, hvoraf mange har været flygtninge. Jeg forstår ikke og deler ikke den bekymring, som kommer til orde, om at vi skulle blive overskyllet af fremmede kulturer. Det er proportionsforvrængning. Hvis vi benytter lejligheden til at besinde os på vores kulturarv, og så med den som ballast går ind i et åbent møde med de fremmede, skulle vi selvfølgelig ikke have noget at frygte. De fremmede vil have noget at give os. Vi vil have noget at give dem. Sådant har det været alle dage, og sådan er det fortsat. Der er ikke brug for angst, forskrækkelse og forbehold. Der er brug for tillid, tryghed og åbenhed, tillid til, at vi har et stærkt og godt udgangspunkt i vores danske kultur, som den giver sig til kende i sproget, i digtningen, i vores historie, i vores finmaskede sociale sikkerhedsnet, i vores store materielle rigdom, der uforstyrret af krige og andre katastrofer er bygget op gennem de senere slægtled.

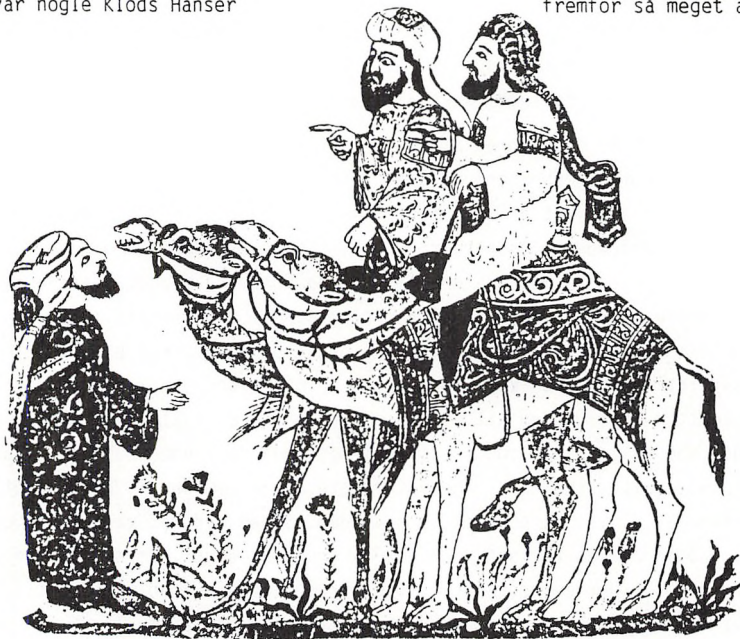

Søren
Henriksen

Eventyret om Klods Hans

I friskolen skal børnene gerne møde det, der er svært at finde andre steder, eksempelvis eventyret. Eventyret som personlig oplevelse, først og fremmest fortalt, men også fortolket. Eventyret med dets folkelige visdom, men omsat i dagens virkelighed, for først da får det mening.

"Jamen, det er jo helt til Klods Hans", vil mange sige, og i den bemærkning er der intet rosende. Men giver man sig til at tænke lidt over den folkekære historie om drengen på gedebukken, så finder man hurtigt ud af, at det ville være meget ønskeligt, om vi alle - både unge og ældre - var nogle Klods Hanser fremfor så meget andet.

Historien om Klods Hans er historien om et ganske almindeligt ungt menneske af folket, der lever sit liv i og for folket, og det gør i øvrigt stadigvæk langt de fleste danskere. Klods Hans er tro mod det, han er kommet af, og det er hans styrke. "Kundskaber er nyttige" siger H.C. Andersen, og det er en dejlig dobbeltbundet fynsk erkendelse, især når man betænker nytteværdien af storebrødrenes kundskaber. Klods Hans har også samlet sig kundskaber, men de er af en ganske anden beskaffenhed. Rejsen til staden er præget af, at de intellektuelle intet ænser, undtagen når Klods Hans forstyrrer dem i deres indædte repetition af lektionen. Klods Hans derimod rejser med alle sanser åbne og med sikkert blik

for de små tings store betydning. Hans særegne bekendelse til genbrugstanken burde dog muligvis staves med dobbelt "s". Klods Hans's hele færd er præget af godt humør, ukuelighed, overskud og selvtiliid. Og det falder prinsessen for. Hun, der har levet hele sit liv i fornem ophøjethed, afsondret fra folket, opdager pludselig, at der uden for hove og på den anden side af medierne findes et muntert, troskyldigt folkeligt liv. Og selv om man ikke skal tro alt, hvad der står skrevet i oldermændens avis, står det til troendes, at prinsessens liv sammen med Klods Hans vil blive et ganske andet end det krukkede og stivnede liv, hun har levet, indtil hun mødte sit livs lykke i Klods Hans's skikkelse. Klods Hans får så sit halve kongerige, og igennem kærligheden pant på det hele.

Som det ses, er Klods Hans i besiddelse af nogle meget værdifulde egen-skaber, og det ville være fornemt, om vi ved skoleafslutningen kunne sige om et ungt menneske: Se, nu er han blevet en rigtig Klods Hans - med mod på livet, fantasi, godt humør og virketrang - et ungt menneske, som hjem og skole stolt og trygt kan sende ud i verden. Han skal nok erobre sit halve kongerige og finde en prinsesse, der sørger for den anden halvdel.

Søren Henriksen

Niels Jørgen Mortensens

25 års jubilæum

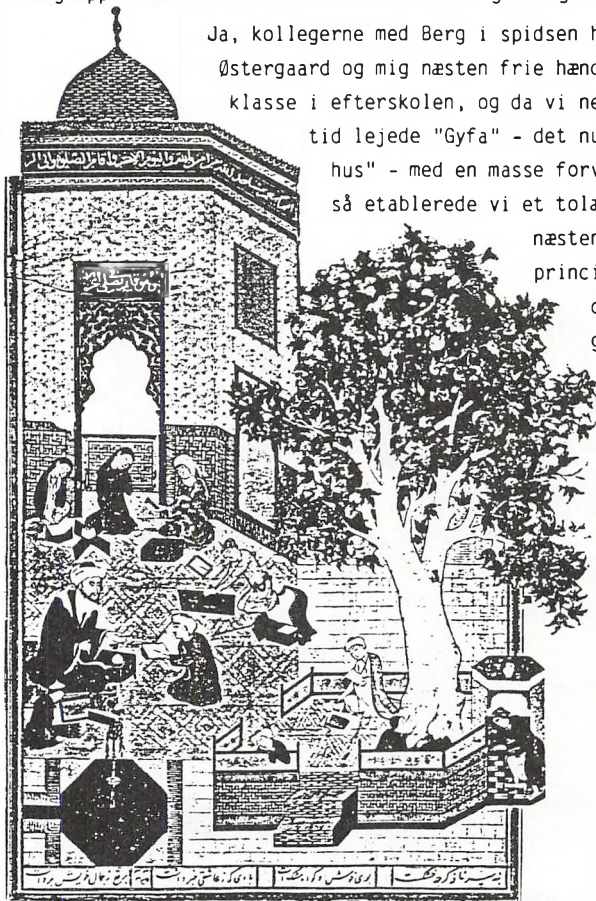
Den 1. august 1986 havde Niels Jørgen Mortensen været ansat ved skolen i 25 år. Han blev selvfølgelig behørigt fejret af både bestyrelse, kolleger og elever. Der blev holdt taler og gaver blev overrakt.

I årsskriftet vil vi også gerne ønske til lykke og har bedt Niels Jørgen se tilbage på de 25 år på Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Du har altid været en god inspirator for os andre til at prøve noget nyt og anderledes. For mange år siden lavede du dit eget "college" med en gruppe efterskoleelever. Hvad var det egentlig for noget?

Ja, kollegerne med Berg i spidsen havde givet Vagn Østergaard og mig næsten frie hænder med ottende klasse i efterskolen, og da vi netop det år for en tid lejede "Gyfa" - det nuværende "Jausthus" - med en masse forvirret lagerindbo, så etablerede vi et tolærersystem efter næsten anarkistiske principper. Neill og

open plan var sagen, og vi havde nogle fantastiske år, hvor alt gik op i en højere enhed. Det siger vist lidt om den tid, når jeg fortæller, at Vagn og jeg aldrig gik til formiddagskaffe med de andre kolleger - vi nænnede simpelthen ikke

at forlade ungerne og stedet. Skoleborde og skabe lavede vi selv af de mange hylder fra fabrikstiden. Iøvrigt var det Gunhild der deltog i løjerne i det sidste år, da Vagn var flyttet til Faaborg. Hele den afdeling gik iøvrigt under det fejende navn "Swing College".

I andre perioder underviste du i ganske almindelige fag, men det er nok specielt for dig, at du kan undervise i alt.

Nå, undervist rigtigt, det har jeg da. Vi er jo gamle præliminærkursuslærere, nogle af os, og det blev i de 25 år til mange fag. Jeg har ikke undervist i botanik og hjemkundskab - og for resten heller ikke håndarbejde. Rent fagligt har jeg selv følt, at jeg var bedst funderet i tysk, men har også haft stor interesse for matematikken.

Men du har beskæftiget dig med mange andre ting end netop skolefagene i dit arbejde her på skolen.

Det er da rigtigt, at det er blevet til mange spændende ting, der ikke altid har haft et fag som overskrift. Den sjoveste udfordring i de seneste år var nok at skrive og instruere "Jens Langkniv" med efterskoleleeleverne. Vi har jo så mange forrygende gode muligheder efterhånden. Ikke blot har vi meget smukke bygninger at være i, men vi er også et godt hold, der kan godt sammen og kan li' de unger, der render rundt herude sammen med os. At samle dem og fortælle dem noget - ja det er vel stadigvæk hovedmeningen med denne skole.

Du kan se tilbage på 25 spændende år her på skolen og vil forhåbentlig være med i arbejdet her adskillige år endnu. Hvad synes du er vigtigt at holde fast ved som skole?

Jeg synes, det er vigtigt, at vi bliver en skole med holdning. At vi for eksempel prøver at modvirke den reaktionære bølge, der går over landet - her tænker jeg mest på det fremmedhad, der noget uventet er dukket op og har gjort det til en tvivlsom ære at være dansker. Når man tænker på, at dette land havde en kvart million flygtninge i fire år efter krigen uden at knurre særlig meget.

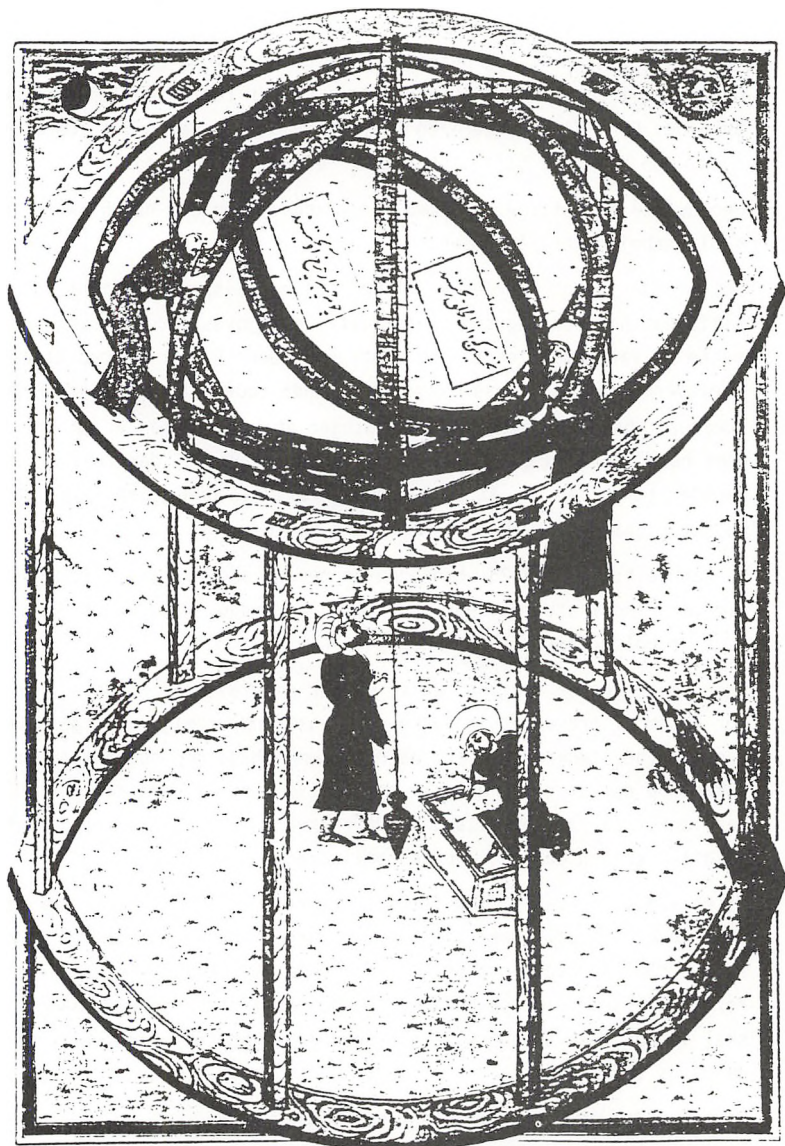
Vi er ved at blive en flok selvtilstrækkelige småkårsfolk i udkanten af vore egne traditioner. Lad også skolerne - og da i hvert fald de frie skoler forstå denne gruelige sandhed: Vi skal til at begynde helt forfra, folkeopdragelse endnu en gang. Det er ikke bare friheden, der skal vindes hele tiden. Også vor egen sjæl kan forsvinde mellem fingrene på os i disse år.

Det er godt, at der kom nogle flygtninge.

Men det er en skam, at ingen af dem bor i Glamsbjerg.

Og Niels Jørgen haster videre til nye opgaver og udfordringer - han har netop sagt ja til at instruere "Aladdin" til forældrefesten og har for øvrigt overtaget jobbet som bibliotekar.

Lis Brandt.

Tale ved Mortensens jubilæumsfest

Bilegnet mindet om Swing College, Maigret og Café du Perne

Selvom en fest ikke behøver noget særligt påskud har festen her en særlig anledning. Det er netop 25 år siden at du, Mortensen, blev ansat her ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole med tilknyttet eksamensafdeling, som det lidt pompøst hed dengang.

25 år er ganske lang tid og for dit indre blik tegner der sig givetvis en lang række af begivenheder, fænomener, mennesker som har haft tilknytning til skolen i den tid du har været her.

En masse af hvad der er foregået har du forhåbentlig lykkeligt glemt, simpelthen fordi det har været for pinligt eller for trivielt. Hvis du skulle have glemt eller fortrængt hvad du foretog dig i årene 1970-72 så vil jeg prøve at hjælpe din hukommelse på gled.

Historien er den her: Lærerrådet besluttede i foråret 1970 at vi skulle forsøge os med et to-lærerarrangement i efterskolen og Mortensen og jeg blev koblet sammen og fik førstesalen på Gyfa stillet til fri disposition og ellers frie hænder.

Det pædagogiske fundament vi byggede på var selvfølgelig mur- og nagelfast. Vi kunne begge to vore klassikere, jeg tænker på Grundtvig og Kold, men da de to bedagede herrer i realiteten er svære at bruge til noget i praksis, blev vi som en foreløbig arbejdshypotese enige om at "det hele bare skulle swinge" med Leo Mathisens udtryk. Mortensen bestilte et fint emaljeret skilt med hvide indgraverede bogstaver. Skiltet blev skruet fast på døren og forkyndte at her holdt "Swing College" til huse. Så var det klaret og vi kunne begynde. En tid med en fuldstændig vildtvoksende, anarkistisk og grænseoverskridende pædagogik tog nu sin begyndelse.

Et eksempel: Grundtvigs ord om at tage sagen i egne hænder tog vi så bogstaveligt at det meste af sommerferien 1970 blev brugt på at tegne, tømre, save og hamre aldrig før sete arbejdsborde sammen til eleverne ligesom Erna lavede gardinerne til samtlige 77 vinduer.

Skulle der brydes med fortidens pædagogik skulle det gøres med maner, var vi enige om.

Foreløbig startede vi altså med bordene som blev designet af N.J. Mortensen i ensomme nattetimer. Konstruktionen var udført på en sådan måde at bordenes hele gehalt gjorde det muligt at overholde professor

Løgstrups teori om at udvise respekt for individets såkaldte urørlighedszone. Det var med andre ord fuldstændig umuligt for os nogensinde at holde os á jour med hvad den enkelte elev foretog sig på nogetstørst tidspunkt. Forskansen bag en overbygning af en tværgående hylde i massivt høvlet fyrretræ, fyldt med alt hvad en fjorten-årig fandt det opportunt at have inden for arms rækkevidde, neddykket bag et uindtageligt fort af ostekasser kunne eleven frit hengive sig til læsning af de store tænkere, matematiske studier eller tværgående tegneserieforskning eller en luksus som vore ansvarsbevidste elever dog sjældent tillod sig selv: helt frie meditationsøvelser under andagtsfyldt betragten af skyernes gang hen over kostafdelingens skifergrå tag.

Det er vel overflødigt at nævne at også hensynet til de to læreres urørlighedszone var tilbørligt sikret. I det ældre preussiske system kunne den inspektionshavende underofficer i et blik overskue sit domæne og kalde disciplene til orden. I det Østergaard-Mortenske udviklingsprogram forholdt det sig omtrent modsat, idet vor filosofi som før nævnt var baseret på et brud med alle principper og al anerkendt praksis siden oldtidens akademier.

For at vi kunne være fri for påtrængende, støjende eller videbegærlige elever og undgå deres alt for nyfigne blikke havde vi indrettet et overdådigt arbejdsbord bag en fremspringende skillemur.

Således beskyttet kunne vi to reformatorer videreudvikle vore banebrydende teorier eller hengive os til den slags samtaler, der i princippet kunne tage sin begyndelse hvorsomhelst og dog ende i en slags pointe eller en form for væsentlighed, en samtaleform vi begge administrerede med et vist talent.

En samtale kunne for så vidt godt starte med kommissær Maigret der or-

dinerede sig selv en dobbelt Calvados siddende på sin stamplads under platantræerne på Cafe du Terne, Ile de la Cité , Paris, Fra dette udgangspunkt bevægede vi os afslappet videre til lettere temaer: såsom valg af den rette spade til efterårsgravningen, den korrekte metode til opdragelse af hunde eller den bedste lim til sammenklæbning af balsatræstykker for sluttelig at tage afsæt og bevæge os ud i rummet og i forbifarten kommentere diverse relativitets- og stjernetageteorier. Det sidste var nu mest dit område, men Maigret var en fortræffelig indfaldsvinkel og åbnede op for utallige muligheder for samtalens forgrening, formering og acceleration.

Nu var det ikke just om morgenen at denne strømførende og livgivende snak fandt sted.

Hver morgen kl. 7.55 dukkede overlærer N.J. Hauge Mortensen op iført sin salt- og pebergrå tweedjakke og den halvt udgåede cerut som han formentlig fik udleveret som dåbsgave oppe i Himmerland engang i tyverne skruet godt fast i venstre mundvig. Med højre hånd havde han et fast greb om noget der på afstand godt kunne ligne en hjemmelavet Molotovcocktail, men som i princippet var en termokande. Ingen tiltalte overlæreren på dette tidlige tidspunkt af dagen. Skolevej lå øde hen, rensat for mennesker som Main Street var det da Gary Cooper gik ned ad den på vej til opgøret med Dalton-brødrene i filmen High Noon.

Skolelærer Mortensen var på vej til skole med en omhyggeligt afsikret termokande i hånden. Hverken hunde, små drenge eller lærere krydsede hans vej i denne tidlige morgentime. Gråspurvene tav i buskadset. Med et frygteligt nihilistisk blik mønstrede han skarpt Iver Boysens gardin- og persiennehandel for enden af Skolevej før han påbegyndte opstigningen til det såkaldte Swing College.

Kl. ca. 8.20, to kopper kaffe og halvanden cerut senere var Mortensen atter i sit gamle es, eleverne begyndte at spidse deres blyanter, gråspurvene trak vejret. En ny dag med kommissær Maigret var startet. Alt kunne nu forsåvidt ske.

For mit eget vedkommende blev tiden i Glamsbjerg kun en parentes - men hvilken parentes. En tid med knaldhårdt arbejde og festligt samarbejde. Tak, Mortensen, for snak og makkerskab.

Skål for Swing college, Maigret og Café du Terne, samt for Erna, som generøst bar over med dig i al den tid, vi to troede vi kunne gå på vandet.

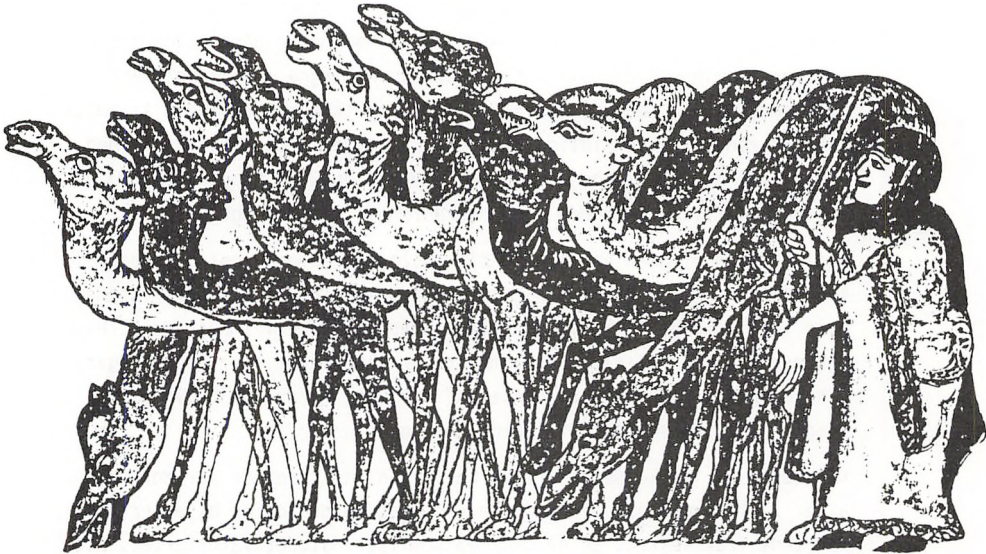
VØ

Om et par oplevelser

Skolelivet på vores skole giver i årets løb mange forskellige oplevelser. Jeg vil her fortælle om et par, jeg har haft, der ligger lidt uden for hverdagen, men som jeg føler er med til at præge den hverdag, vi lever.

Jeg har oplevet mange elevmøder og mere eller mindre været med til at tilrettelægge dem. Ofte har jeg følt, at noget burde være anderledes, at nogle drog skuffede bort, deres forventninger blev ikke opfyldt.

I år oplevede jeg "Festen for gamle elever" som et elev-MØDE, præget i høj grad af at deltagerne ved dette møde følte et fællesskab og fandt glæde i hinandens selskab.

40-års jubilarenes deltagelse i kaffebordet vakte ikke umiddelbart opmærksomhed, men den store lydhørhed overfor Ejvind Oxes beretning viste, at det lykkedes at videregive en følelse af samhørighed, som også yngre årgange kunne genkende.

Som ved mange andre fester var festmiddagen noget samlende. Deltagerne kendte tydeligvis formen fra skoletiden: Vi starter med skål - i so-

davand naturligvis - der skal synges et antal sange og enkelte taler bliver holdt, praktiske problemer løses og praktiske opgaver fordeles. Ind imellem traver de mest rastløse lidt rundt - men størsteparten sidder på deres plads, spiser, sludrer og griner.

Underholdningens højdepunkt, følte jeg var Morten Winther og Torben Søders uddrag af musik fra de sidste års store teaterstykker i Efterskolen - her var noget der svingede, noget man var fælles om.

Jeg tror, at de vaner - traditioner - der gennem årene er blevet indarbejdet som rammen for festlige stunder med de ældste elever, er med til at gøre os alle trygge - også når vi samles ved "gammel-elev-fest". Vi kender de forventninger, der stilles til os og ved, at lever vi op til dem, får vi det rart sammen.

Den 18. oktober fyldte Marie Espensen 95 år og i den anledning var jeg på besøg hos hende. En 95-års dag giver altid anledning til at se tilbage, og ved kaffebordet den lørdag formiddag fik jeg glimt af skolens liv langt tilbage, og også fornemmelse af, hvordan Marie Espensen gennem sit lange liv har virket samlende for skolen ved altid gæstfrit at tage imod tidligere elever, der har fået lyst til at mindes gamle dage; enten de kommer i flok eller som enkeltpersoner.

Blandt gæsterne denne dag var gamle elever, der forlængst er på pension - tidligere kolleger, stadig aktive friskolelærere - 3 generationer af én familie fra byen, naboer, der også har tilknytning til skolen. "Spille-Else" var der naturligvis, og hun fik sig en sludder med Frits Fynbo om musik. Den lille lejlighed var fuld, der var et overdådigt traktement, og Marie Espensen var travlt optaget af at sørge for os alle, og sikre sig, at vi ikke manglede noget. Den formiddag gav indtryk af den usædvanlige vitalitet og energi, der har præget Marie Espensens væsen i de år, jeg har kendt hende, og som på mange måder har

haft betydning for de mange elever hun har haft og dermed for skolen. Med disse meget personligt prægede betragtninger håber jeg at give læserne et lille glimt af livet på og omkring skolen.

Gunhild Berg Olsen

Skoleidræt - Før og nu - Hvorfor?

Enhver skole opbygger sin undervisning og sit fagvalg ud fra sit menneskesyn, det vil sige hvilke værdier og kvaliteter skolen lægger vægt på i forhold til det enkelte barn, herunder barnets rolle i forhold til familien og det omgivende samfund.

Et af de fag, der op igennem tiden har skulle kæmpe for sin eksistensberettigelse, og for at blive accepteret på lige fod med de boglige fag, og hele tiden er blevet holdt op mod det menneskesyn, der til forskellige tider har været gældende, er faget idræt.

Hvis vi prøver at gå tilbage til den tid, hvor vi for første gang hører om argumenter for indførelse af faget idræt, som led i en almindelse og ikke kun som træning i militær øjemed, skal vi tilbage til sidste del af 1700-tallet. Her vokser en ny strømning frem, kaldet filantropismen. Den gjorde oprør mod det feudale samfund og herunder den eksisterende latinske skole, som var domineret af en ensidig terperi i græsk og latin. Man krævede fag som matematik, geografi, moderne sprog, jorddyrkning, teknologi og en ny form for legemskultur indført.

Filantropisterne havde blandt andet den opfattelse, at: "Sjelen er alt, hvad Legemet gør den til". Legemets opdragelse måtte derfor være en hovedhjørnesten i al opdragelse.

Den første filantropiske opdragelsesanstalt blev oprettet i 1774 i Dessau (Østtyskland), af Johann Basedow, der blandt andet lancerede udtrykket: "En sund sjæl i et sundt legeme", og her blev en ny form for legemskultur grundlagt.

Man kunne dele denne form for legemsøvelser ind i 3 kategorier:

1) frie lege, hvis valg man overlod til ungdommen selv, 2) kunstige øvelser, der blev ledet af en lærer og 3) fysisk arbejde.

At fysisk arbejde blev betragtet som legemsøvelser, fortæller noget om, hvilket socialt lag de nye tanker opstod i.

I 1793 udgav en anden filantropist Johann GutsMuths en bog med titlen "Gymnastik für die Jugend", hvor øvelsesindholdet blandt andet var højde- og længdespring, klatring, ligevægtsøvelser, sjipling, løb med tøndebånd, dans, gang, badning, svømning, øvelser ved brandfare, vågen, fasten, sanseøvelser, forskellige former for husflid og militære øvelser som lydighed, marchøvelser og kampege. Gymnastikken skulle helst foregå på en høj tør eng, i randen af en skov og i nærheden af en flod eller sø.

Bogen tilegnede han til Danmarks kronprins Frederik, med den begrundelse, at han havde sørget for stavnsbåndets løsning i 1788 og forbudet mod slavehandel i de danske kolonier i 1792, som han sagde: "Menneskerettighedernes forsvarer fra Belt til Senegal".

I Danmark begyndte de filantropiske ideer at vinde indpas lidt før stavnsbåndets løsning i 1788. På dette tidspunkt eksisterede der 2 fløje, en radikal og en konservativ. De radikale så en nødvendighed i, at landboreformerne blev fulgt op af undervisningsreformer, der også omfattede legemskulturen og som skulle komme almuen til gode.

En af foregangsmændene for de radikale, var godsejer Ludvig Reventlow, der omkring 1780 begyndte at indrette et skolevæsen, efter de filantropiske ideer, på sit gods Brahetrolleborg på Sydfyn.

Som begrundelse for faget legemsøvelser sagde han, at både legeme og sjæl bør dannes i en god skole, ikke kun for legemets skyld; også sjælen ville vinde og oplives derved og gøre en større, varigere og visere fremgang, end når den ikkun tvinges ved bogstavelig kundskab, og han mente desuden at legemsøvelser, især for almuenes børn, havde stor betydning, da dette skulle modvirke, at legemet blev tungt og stift, som følge af det hårde slid ved landbruget.

I 1798 fik Ludvig Reventlow sæde i hovedstadens fattigdirektion og her fik han indført legemsøvelser i de københavnske fattigskoler. I undervisningsplanen stod der: "Legemsøvelser bør være af den slags, som kan bidrage til den styrke, smidighed og behændighed som i den arbejdende klasse ere nødvendige og nyttige". Denne undervisningsplan fik kongeligt stempel og var det første lovbud om gymnastikundervisning i Danmark, men kun for de 4-5 skoler under den københavnske fattigdirektion.

I 1789 var Den store skolekommission blevet nedsat med det formål at gennemføre en undervisningsreform, der skulle følge landboreformerne op. Denne skolekommission forespurgte i 1811 de lo amtsskoleledere, om deres mening angående gymnastikkens eventuelle indførelse i almueskolen. Det viste sig, at der var 3 opfattelser. Den ene opfattelse var, at gymnastikken ikke skulle indføres, da almuen i forvejen havde svært nok ved at indse betydningen af overhovedet at gå i skole, da børnene jo i dette tidsrum skulle undværes fra nyttigt arbejde. Den anden opfattelse var, at gymnastikken skulle indføres efter den filantropiske linie, man sagde, at gymnastikken skulle sigte mod den borgerlige dannelse og desuden burde gymnastikken betragtes som en nødvendig del af den psykiske opdragelse og som et gavnligt middel til den moralske og borgerlige dannelses forædling og fuldkommengørelse. Den tredje opfattelse var, at gymnastikken skulle indføres efter en militaristisk linie, hvor almueskolen skulle sigte mod at uddanne krigere, og øvelsesvalget skulle derfor ikke kun indeholde spring, løb, klatring, øvelser på hest og svømning, men også bajonetfægtning og huggen.

Det blev den militaristiske linie, der sejrede og gymnastikken blev med loven i 1814 gjort obligatorisk for drenge, for det var jo kun dem, der drog i krig. Det skal også nævnes, at der i loven stod, at undervisnin-

gen kun måtte varetages af lærere med de fornødne kvalifikationer. Dette blev dog ændret i 1828, hvor gymnastikundervisningen blev obligatorisk i alle skoler og skulle gennemføres uanset lærernes kvalifikationer.

Den militaristiske linie i gymnastikken blev for det meste varetaget af underofficerer fra hæren, og holdt sig helt op til slutningen af 1900-tallet, trods stor modstand fra landalmuen, der var lige ved at få gymnastikken afskaffet i 1858.

I 1884 begyndte en ny svensk gymnastik, også kaldet den lingske gymnastik, at vinde indpas, via højskolerne, i den grundtvigske del af bondebefolkningen, og det medførte, at Estrup-regeringen i 1887 blev tvunget til at nedsætte en gymnastikkommission, der skulle skabe klarhed om, på hvilket grundlag gymnastikundervisningen i folkeskolen skulle bygge.

I 1899 udgav kommissionen en bog med titlen "Håndbogen i gymnastik", hvor de svenske principper var blevet grundlaget og man sagde, at alle øvelserne måtte være fysiologisk værdifulde og, at de burde være ordnet efter deres virkning på organismen og ikke efter de benyttede redskaber eller andre udvortes hensyn. Sagt på en anden måde, skulle skolegymnastikken opbygges i overensstemmelse med lovene for menneskelegemets livsytringer. Hver enkelt øvelse skulle have en sådan form og udføres på en sådan måde, at den var sund og udviklende for barnet. Hvorvidt det mål blev nået, kunne ses på barnets holdning og definitionen på en god holdning, kunne man læse i et cirkulære fra ministeriet den 4. december 1900, hvori der stod: "En god holdning kendes først og fremmest på, at hovedet bæres højt med pande og hage lige meget skudt tilbage, på at ryggen er kraftigt rettet, uden at lænden er svejet, og på at brystet er løftet". Og ministeriet slutter cirkulæret med nogle overvejelser om forholdet mellem den legemlige og åndelige udvikling: "Jo sundere og kraftigere det legemlige liv er, desto sundere er også det åndelige og desto bedre kan den åndelige udvikling og kundskaberne modtages og tilegnes.

Forholdet mellem gymnastik og boldspil er der ingen tvivl om i begyndelsen af det 20. århundrede, hvor ministeriet, i et cirkulære den 17. april 1917 blandt andet skriver: "Benyttelse af gymnastiktimerne til boldspil, må kun finde sted i tiden fra den 15. april til den 10. oktober, og ikke i større omfang, end der også i nævnte tid øves gymnastik mindst 1 time ugentligt".

I 1904 blev gymnastikken gjort obligatorisk for piger, men ellers ske-

te der ikke noget afgørende på området, før der kom en ny skolelov i 1937, hvori der stod, at alle skoler med elever over 12 år skulle have gymnastiksal og boldbane inden april 1943; og det skulle tilstræbes, at eleverne fik gymnastik dagligt.

Efter 1937 var gymnastik stadig den samlede betegnelse for undervisningen og gymnastikken det centrale, men idrætten skulle nu også tilgodeses med det argument, at det sportslige element skulle give større lyst og glæde.

Med skoleloven i 1958 gled ordet gymnastik ud og blev erstattet af ordet legemsøvelser; og discipliner som leg, boldspil og atletik blev sideordnet med gymnastik, der dog stadig ansås for at være det grundlag, der skulle opøve børnenes sans for god holdning og smukke og hensigtsmæssige bevægelser.

Op igennem 60'erne og 70'erne blev der bygget en mængde idrætshaller og det betød, at gymnastikken begyndte at vige for sporten, der nu blev den dominerende form for legeskultur.

I 1975 kom der en skolelov, som medførte et lovgivningsmæssigt skred mellem gymnastik og sport. Ordet legemsøvelser blev nu erstattet af ordet idræt og gymnastikken, der indtil nu havde haft den centrale rolle, måtte vige for boldspil og ekspressive aktiviteter, der blandt andet indeholder bevægelse til musik, dramatik og gymnastik som opgaveløsning, der hovedsageligt drejer sig om funktionelle bevægelsesmønstre.

I undervisningsvejledningen fra 1976 bliver forskellen mellem sport og de ekspressive aktiviteter udtrykt som overvindelse overfor udtryksmiddel. Der står blandt andet: "At fagets færdighedsprægede discipliner: atletik, boldspil, gymnastik og svømning m.v. stiller eleverne over for udfordringer, hvis overvindelse kan give dem stor tilfredsstillelse". Og videre siges det at: "de ekspressive aktiviteter appellerer til elevernes selvvirksomhed, fantasi og skabende evner; faget bliver således et udtryks- og oplevelsesfag, hvor eleverne gennem dans, rytmik og dramatisering får mulighed for at opleve bevægelse som et kommunikations- og udtryksmiddel".

I dag skriver vi så 1986, altså ca. 10 år efter den sidste skolelov, der fik så stor betydning for faget idræt. Hvilket indhold bør idrætsundervisningen i dag så have eller sagt med andre ord, hvad kan idræt bidrage med i forsøget på at udvikle det enkelte barn til et helt menneske, det vil sige et menneske, der fungerer både fysisk, psykisk og socialt. For at besvare dette spørgsmål må vi se på, hvad det er for et samfund, der omgiver os og i hvilken retning udviklingen bevæger sig.

Vi lever i dag i et samfund, der kan karakteriseres ved, at det stiller store krav til sine medborgere, det være sig både på jobbet, på det økonomiske og det familiemæssige område og desuden bliver vi hver dag bombarderet med en mængde informationer og ny teknologi.

At vælge frit imellem hvilke af disse krav og informationer, man vil tage til sig, er nok en illusion, men lære at forholde sig til dem og bevidst vælge imellem disse eller se nye veje, kræver et vist mod og en selvstændig stillingtagen. Disse egenskaber kan idræt være med til

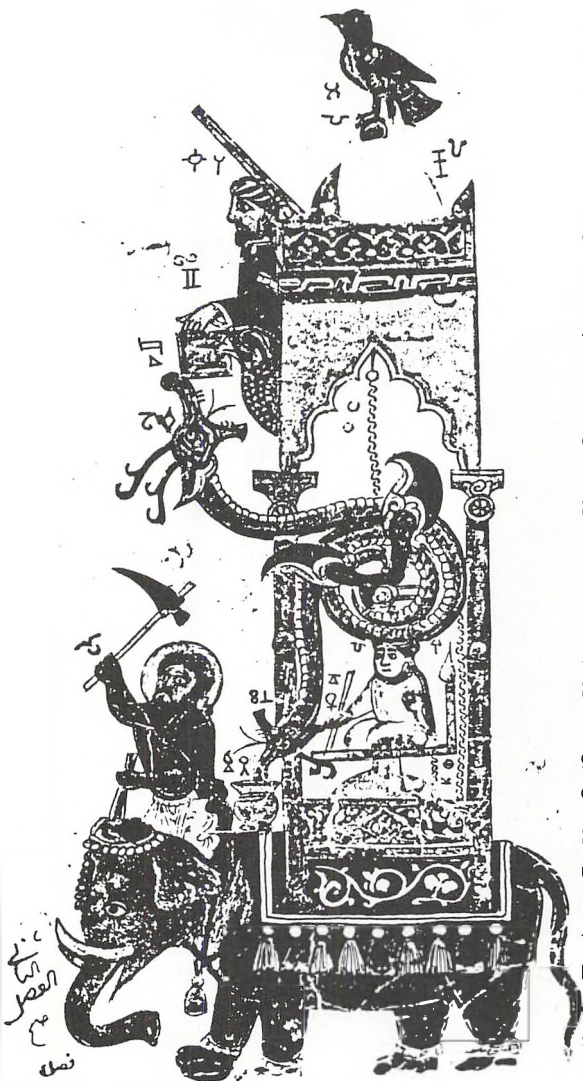
at udvikle hos børnene, gennem arbejdet med blandt andet de ekspressive aktiviteter, der er karakteriseret ved, at der ikke er nogen enegyldig løsning på de stillede opgaver. Børnene sættes gennem dans, dramatik og gymnastik som opgaveløsning i situationer, hvor de til tider skal vælge imellem flere løsningsmuligheder og andre gange skal eller kan tænke i helt nye baner. Det opøver børnenes selvstændige stillingtagen og udvikler deres kreative evner og træner børnene i at turde vise hvad de mener, er den bedste løsning på den stillede opgave. Des-

uden er de ekspressive aktiviteter også med til at øge børnenes bevidsthed. Lidt firkantet kan man sige, at de ekspressive aktiviteter hovedsagligt udvikler den psykiske og sociale side af børnene.

Som tidligere nævnt bliver vi hver dag bombarderet med nye informationer og det vil nok ikke aftage i fremtiden. De medier, der indenfor de sidste år har ekspanderet voldsomt, er TV-, video- og computer mediet. Det er medier, der gør børnene inaktive og afhængige på samme måde som rygeren er afhængig af sine cigaretter.

For at modvirke dette, spiller idrætten en vigtig rolle, da idrætstimerne i mange tilfælde bliver det eneste tidspunkt, hvor børnene kommer til at røre sig fysisk, ud over den daglige gang til og fra skole, hvis de da ikke kører med bus eller tog.

Det vil sige foruden at være et udtryks- og oplevelsesfag skal idræt også give børnene kondition, fysisk styrke og udholdenhed, bl.a. gennem disciplinerne atletik, boldspil, gymnastik og svømning, i højere grad end tidligere, hvor nogle af disse

fysiske elementer naturligt blev tilført gennem legen og det daglige arbejde. Men da 3 timers idræt om ugen ikke er nok til fysisk udfoldelse, da mennesket jo er skabt til bevægelse, skal idrætstimerne også bruges til at motivere børnene til fysisk aktivitet udenfor skoletiden, via de forskellige idrætstilbud, der tilbydes børnene i fritiden.

Hvis vi endnu engang vender øjnene mod det omgivende samfund, lever vi i dag, til trods for at vi bliver flere og flere, mere isoleret i forhold til hinanden, og på grund af manglende overskud glider begreber som hjælpsomhed og samarbejde i baggrunden. På dette område kan idræt også være med til at give børnene livskvaliteter som accept, tolerance, hjælpsomhed og samarbejdsegenskaber, som er absolut nødvendige kvaliteter, at være i besiddelse af, for at kunne være med til at udvikle et samfund, hvor der er plads til alle uanset religiøse, politiske og etniske forskelle.

Sammenfattende kan vi se, at idræt igennem de sidste 200 år, har gennemgået en fantastisk udvikling og, at vi i dag har et fag, der ikke kun skal være en kompensation for de meget stillesiddende fag og hvis mål kun er at give en god kropsholdning, men også er et fag, der i allerhøjeste grad har mulighed for at yde et bidrag og være en støtte i udviklingen af børnene til hele mennesker.

Gert F. Dreemark
dimmitteret fra Kolding Seminarium i 1984 og ansat ved
Glamsbjerg Fri- og Efterskole i august 1985.

Erik Kirk har siden 1/8 1985 været ansat på Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Hans undervisningsgang er i friskolen i fagene dansk, orientering og matematik. Desuden medvirker han i efterskolens nye fag verdensbilledet.

Før Erik kom hertil var han ansat på friskolen i Kerteminde.

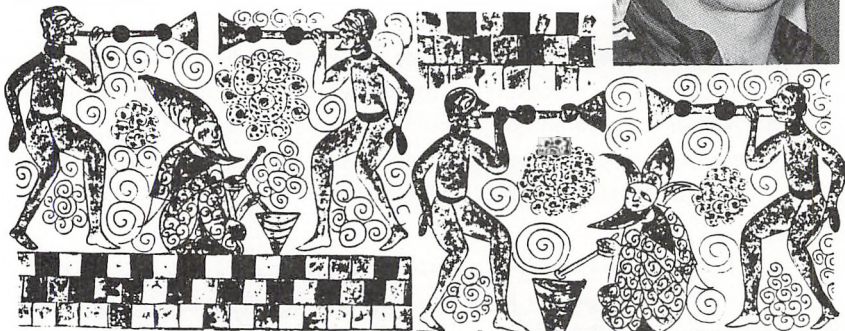
I fritiden har Erik været meget aktiv som fodboldtræner, arbejdet med revyer og holder en del kurser i idræt over temaet boldspil og krop - drama - bevægelse. Senest holdt han forøvrigt kursus på Island i sommerferien.

Erik har endnu ikke undervist i idræt på vores skole.

Idrætsundervisning -

Kroppen er et instrument med tone:

Fra undervisningsministeriets bekendtgørelse af 1975 fastslås det: At formålet med idrætsundervisningen er, at eleverne motiveres for fysisk aktivitet, og at deres fysiske, psykiske og sociale udvikling fremmes". Og fra samme ministeriums faghæfte under idræt for 3. - 7. klasse står der: "Ekspressive aktiviteter". - "Hovedvægten" i undervisningen lægges på at fremme den skabende aktivitet og gennem frie bevægelser at fremkalde en følelse af fysisk og mental frigjorthed".

Formuleringen om ekspressive aktiviteter fylder ca. 100 linier, og de andre idrætsemner (svømning, vinteridræt, orienteringsidræt, boldspil, atletik og grundtræning) får tilsammen en omtale på 150 linier. De to emner får med andre ord en væsentlig placering i helheden - og vigtigheden understreges i hovedformålserklæringen - citeret øverst. Men hvorfor er de to emner så de mindst repræsenterede i hverdagen? Og hvordan kan ansvarlige lærere leve med den løgn, at forældre og sam-

fundet har grund til at tro og formode, at læseplanen efterleves?

Det er i sig selv forstemmende, at det er nødvendigt i disse år, på eks. kommunalt og fagforeningsplan, at foranstalte undersøgelser for at fastslå, hvorfor unge i stort tal forlader "idrætslivet" i 15-20 årsalderen her i landet.

Med en smule overblik og menneskelig forståelse er sammenhængen indlysende. Der leves i praksis ikke op til undervisningsvejledningen og det officielle Danmarks højt prioritering af elev-centrerede emner, - men man opdrager børn til at blive fløjtet rundt i lærerstyrede discipliner. De kan med andre ord ikke foretage et individuelt valg, for de er opdraget til uansvarlighed.

Forholdet er åbenbart, men der er da også undersøgelser, der bekræfter sammenhængen.

Mange, og stort set enslydende, er udtalelserne fra idrætslærerne om de musik-ekspressive aktiviteter: "Det ender i pjat og ballade", "det er da næsten spild af tid, for der er jo intet arbejde i det", "hvis de ikke er opdraget med det fra små af, så kan man simpelthen ikke få det til at køre".

De praktiserende lærere har dog kun en del af skylden for, at man så ender i at styre og systematisere sig gennem idrætstimerne, og måske endda kun det mindste ansvar. Læreren er blevet et led i en ond cirkel, der bl.a. rummer: Den generelle tone på den danske skole er amusisk og systemsat, lektionerne er for korte og få, faget er generelt underestimeret, lærerne er for dårligt uddannede og idrætsforeningerne og klubberne påvirker fra helt andre holdningsopfattelser.

Det er synd, opdelingen i skoleidrætten ikke er fordelt bedre mellem "fløjteidrætsgrene" og den mere ekspressive aktivitet helt nede fra de små klasser.

Trods emner som krop, drama, bevægelse og kommunikation er i højsædet på mange nutidige idrættskurser, har denne form stadig en alt, alt for lav profil i den danske skole - og det er ærgeligt for:

*Kroppen er et instrument med
mange strenge og toner*

Hvor ofte i løbet af din hverdag tænker du udelukkende på din krop?
Det var jo ellers med den hele din tilværelse startede!

Tænker du på, hvornår din krop har behov for hvile, for ømhed, for bevægelse, for vederkvægelser?

Har du egentlig tænkt på, hvor ofte du bruger din krop i forbindelse med din kontakt med andre mennesker?

Hvor god den er, når du skal fortælle eventyr for børnene, når du fortæller dine venner om et frygteligt uheld, eller du forklarer en tilfældig forbipasserende om vejen til rutebilstationen?

Hvordan er din krop at se på for vi andre, når du er tungsindig og "træt af livet?" eller dagen, hvor alle tingene lykkes, og "livet er en leg".

Ja, prøv selv at lave dine kropsudtryk så det kan ses, hvilken af disse omtalte situationer du befinder dig i. - Det kan hurtigt ses.

Prøv en stresset dag, hvor dit hoved er fyldt med looo tanker, tal og overvejelser at finde idrætstøjet frem, klæd dig fornuftigt på og tag det roligt. Tænk dig til en distance og en rute, som du vil gennemføre i løb med din krop, og se så at komme afsted.

Pludselig medens du løber - stille, ensformigt og rytmisk - mærker du din krops harmoni. Den monotome rytme fra dine fødder og ben og den tilbagevendende armbevægelse virker befriende og uendeligt livsbekræftende - du behøver ikke at tænke på andet end glæden ved at tilfredsstille din krops behov for bevægelse. Din dag er anderledes efter løbet og brusebadet.

Forestil dig selv i et gemytligt øjeblik, hvor du hjemme i trygge omgivelser er dig selv. Du står placeret på gulvet med god plads til siderne - radioen er tændt og en insisterende melodi med opfordrende rytme får dig uvilkårligt i bevægelse - du hvirvler rundt i stuen, din krop styrer dig arme, ben, hoved og skuldre bevæges i logiske og ulogiske mobiler på direkte opfordring fra de to højttalere, og du synes lettere frustreret, da melodien allerede toner bort efter få minutter. Du har oplevet glæden ved spontan bevægelse, og du har lavet et utal af flotte kropsstillinger i løbet af dine improviserede dans.

Hvad fortæller egentlig dette? Det fortæller noget om de erfaringer og tanker, som udgør fundamentet for den måde, hvorpå man kan arbejde med temaet "krop, bevægelse og kommunikation".

Kropsaktivitet er in, og vedligeholdelse af kroppen er et potentiale i tiden. Der springes, løbes, danses, krybes, kravles og hoppes som aldrig før.

Jeg skal ikke fordybe mig i grunde til genopdagelsen af kroppen, blot konstatere at kroppen for tiden er i focus. Derfor skal den også være det i skolen. Men udover at flere og flere har fået lyst til at dyrke/vedligeholde kroppen kan vi også spore andet, nemlig lysten til at udfordre kroppen i et socialt rum.

I et socialt rum er mennesker fælles om at få noget til at fungere, og samarbejde bliver en uundgåelig del af helheden. Netop betoningen af det sociale har vist sig at være et centralt element, når samstillingen krop, bevægelse og kommunikation skulle iværksættes.

Ud over den sociale er også den fysiske aktivitet vigtig. Eksempelvis indledes en lektion altid med en fysisk opvarmning, og en del af opgaverne har fysisk aktivitet som grundform. Vi skal forsøge at fylde rummet med elevernes egne bevægelser, og dette er med til at skabe et rum, som præges af virkelyst, initiativ og fantasi. - Alle bevægelser er legale. - Alle kan deltage. - Alle inspirerer sig.

Vor primære funktion som lærere er at skabe velegnede og gode vilkår for den fysiske og sociale aktivitet. Lærerne har på forhånd fastlagt rammerne for aktiviteterne, men selve udførelsen tillader eller rettere stimulerer til selvstændige initiativer.

Når talen falder på kropsudfoldelse, vil de fleste opdele deres aktiviteter i dem, de er gode til og dem, de er specielt gode til. - Her er underforstået, at i den første kategori følger man godt med flertallet. I den anden kategori mestrer man teknik og dynamik med et overblik, som muliggør frie og kreative initiativer. For en ordens

skyld bør jeg nævne den tredje kategori, - nemlig de aktiviteter man skyndsomst fortier, eller om hvilke man charmerende erklærer sin uuelighed.

Det væsentlige er at eleverne bruger det, de er gode til. Bruger det og tager afsæt i det. For så vidt eleverne mestrer forskellige bevægelses kvaliteter, inspirerer eleverne således hinanden til at forsøge sig med andre end de vante bevægelsesmønstre. Vi skal forsøge at udforske kroppens muligheder og derved lære hinanden at "spille på flere af dens strenge".

Jeg mener heri tit at kunne spore en lyst til at udfordre sin egen krop. En lyst til at bevæge sig ud over vante bevægelsesmønstre og lære nye kropslige muligheder at kende. Det er et ubeskriveligt sus, som går gennem salen, når boldspillere får lyst til at danse, og danseren animeres til kraftfulde eksplosioner. Der føler alle i rummet, at der bliver flyttet hegns pæle!

Lærerens sigte med undervisningen er at skabe sokler - hvorpå der kan bygges huse.

Kroppen kan godt sammenlignes med et instrument, som kan bearbejdes og ændres til det bedre, så mulighederne for at spille på det bliver rigere. Som instrumentet skal stemmes, skal mennesket også bringes i stemning for at kunne yde det ypperste. Ligegyldigt hvad man skal, er den stærkeste drivkraft, at man har lyst.

Årets gang i bigård og have

نَحْنُ أَجْمَعُونَ وَعَنْدَهُ عِلْمُ الْغُيُوبِ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَآتُونِي زُرًّا مِّنْكُمْ وَلَا تُؤْتُوا عِلْمَكُمْ إِنَّمَا يُغْنِيكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ عَابِدِينَ

Mange mennesker interesserer sig for årets gang. Når man mødes og har spurgt om, hvordan det går og har fået at vide, at det går da godt, så kan den næste snak udmærket dreje sig om vejret eller årstiden. Om det er koldt eller varmt, om noget er for tidligt eller for sent, forbi eller på vej.

I diskussionen kommer der ofte argumenter som: "Sidste år til min fødselsdag var marken da høstet", eller "Denne sommer er den koldeste/varmeste nogensinde".

Disse samtaler er menneskelige og nødvendige, da vores eksistens

altid har været dirigeret af klimaets omskiftelighed og årets gang. Mange som f.eks. landmænd og fiskere er endog meget afhængige af klimaets luner. Men også os andre, der på grund af vores udendørs sysler bliver involveret i årets rytme, følger med og er underlagt naturens forløb.

I det følgende vil jeg beskrive, hvordan årets gang er oplevet af mig selv, en person der interesserer sig for bier, blomster, have, natur.

I januar går jeg ofte en tur i haven. Når barfrosten regerer ser det hele forfrosset og trøsteløst ud. I køkkenhaven er alle bedene ryddede og dækkede med kompost. Kun i det ene hjørne står grønkål og rosenkål og holder stand mod kulden.

Nede bag bedene er der et lille område, omkranset af plankeværk og ligusterhæk. Inde bag det er mine bier, 4 små huse, der ser tilisede og forfrosne ud. Det er underligt, at tænke på, at i hvert hus sidder en lille familie på 10 - 20.000 små væsener og skutter sig og tænker på varmere tider. På en høj, flot, klar dag kan det ske at en bi eller to kommer ud på flyvebrættet og kigger, men kun for en kort bemærkning, så vender de om og slutter sig til den varme klynge. Jeg tænker at de måske aflæser solens højde på himlen, og på den måde konstaterer, at det er for tidligt at starte arbejdet.

Allerede i februar kan jeg være heldig at se en eranthis i blomst på husets sydside. Det betyder, at udover plantelivet er ved at vågne, er biernes renselsesflugt snart mulig. Bier er meget renlige dyr og selvom de har fortæret 30 liter sukkervand, er de istand til at "holde sig" hele vinteren. Renselsesflugten kræver en varm dag og opdages ofte som brune pletter i sneen og på naboens vasketøj. Jeg håber at naboerne nu husker de glas honning, som jeg skænkede dem i juli, med netop dette i tankerne.

Den sene vinter og det tidlige forår er en slem blanding af koldt og varmt, vådt og tørt, lyst og mørkt. På de varme dage lurer faren for at bierne opløser deres tætte klynge og at en del flyver ud. Er det så køligt sidst på eftermiddagen, kuldælammes de og sidder på jorden som forstenede. Ofte tager jeg "en af de døde" op og varmer den i min hånd. Lidt senere begynder den at kravle og efter et stykke tid i "varmen", er den i stand til at kravle den korte vej over flyvebrættet ind til klyngens frelsende varme.

Hen i april er der nogle varme dage og det får mig til at omlægge

mine vandreture med schäferhunden Heidi, fra de tørre gangstier, til landmandens markhegn. Mit mål med disse ture er at følge udviklingen af den måske vigtigste biplante: Pilen. Pilen er en særbo plante, forstået således at nogle er hanpile, andre hunpile. Dem jeg interesserer mig for, er hanpilens "gæslinger" der producerer en masse pollen som er biernes protein.

Netop pollen er meget nødvendigt for bierne i det tidlige forår, for det er nu at dronningen, hvis svulmende bagkrop rummer magt til skabelsen af op imod $\frac{1}{2}$ million bier, begynder produktionen af de arbejdere, der skal sikre bisamfundets videre overlevelse (og mit honningudbytte). Men, pilen har det koldt, så gæslingerne lader vente på sig og biernes antal forøges kun langsomt.

For mig er det mest spændende øjeblik det, når jeg for første gang åbner taget og kaster et blik ned til bierne. Dette må man nemlig først når stikkelsbærbusken blomstrer i maj. Gøres det tidligere, risikerer man at ynglen bliver forkølet og dør. Jeg vover forsøget i 15° varme og konstaterer at alle 4 familier har det godt.

Det næste jeg nu går og holder øje med er mælkebøtten, som vi har enorme mængder af her i Munkebo. Mælkebøtten giver en kraftig og aromatisk honning, så allerede nu forestiller jeg mig en god høst af velmagende honning.

I maj sker næsten det hele indenfor blomster. På mine ture med Heidi

går vi gennem en lille skov, som jeg er overbevist om i sin tid, er grundlagt af en biavl. Lutter gode biplanter. Ahorn, Spidsløn, Morel, Mirabel, Æble, Pære, Kastanje. En dag undres jeg over to små træer, inde i buskadset, de er udstyret med klaser af små hvide blomster. Jeg maser mig igennem underskoven og tager et par prøver i lommen, til stor undren for Heidi, der kun interesserer sig for mad, katte og pinde. Ved hjælp af en illustreret flora, finder jeg ud af, at de to ukendte træer er Hæge, som er udmærkede biplanter. Atter et plus til den lille skov.

Sidst i maj ligger der en lille konvolut med 3 små æsker i min postkasse. Afsenderen er Kona-queens-Compagny, Honolulu, Hawaii. I hver æske er der en lille Hawaii-dronning, om end ikke med bastskørt, så i hvert fald med tropisk-eksotisk afstamning. Til hendes opvartning medfølger et hof på 10 arbejderbier, der har madet hendes majestæt med oplødt flormelis på den lange rejse rundt om den halve jord. Deres opgave er at grundlægge nye bifamilier i min baghave. Den ene bliver nu ikke fundet værdig af de danske bier og bliver nådesløst stukket ihjel, et kedeligt fænomen, der også findes udenfor biernes verden.

Jeg står nu overfor sommerens store opgave. Trækket på de store gule rapsmarker. Dette skal forberedes grundigt. Blandt andet skal jeg sørge for at de har masser af plads til den gyldne nektar. Har de ikke det, vil de på et tidspunkt sværme væk og slå sig ned andre steder.

Sidst i juni, først i juli er det honninghøst. Honningen skal slynges ud af tavlerne og hældes i store spande og røres flere gange daglig, for at opnå den rigtige bløde konsistens.

At stjæle biernes honning er ikke altid et fredeligt stykke arbejde. En dronning, indkøbt i august 1985, viser sig at være en rigtig rap-penskralde og denne egenskab nedarves til hendes børn. Mens jeg tager honningen fra, svæver flere tusinde rasende bier, vildt summende og hylende, få centimeter fra mit ansigt, der er beskyttet af et tyndt slør. På trods af at mine hænder er beskyttet af både gummi- og arbejdshandsker indkasserer jeg mange stik og får dermed også nogen henrivende tykke pølsefingre. Godt, jeg kun har en familie som denne.

Biåret slutter omkring 20. juli. På denne dato er langt hovedparten af den danske flora afblomstret og biernes aktivitet falder. De får suk-kervand til gengæld for honningen og arbejder desuden med at samle pollen til vinterens proteinforsyning. Pollenet kan ses som farvede

"bukser" på biernes bagben. Hver plante har sin egen farve, så man kan følge med i, hvilke planter de bestøver: Mælkebøtte orange, pil gul og på dette tidspunkt trækker de på den høje flotte gederams der har blågrønt pollen.

I slutningen af august har bierne fået det sidste sukkervand og den hidsige dronning er udskiftet med en ny, der forhåbentlig vil vise sig at være mere omgængelig. I køkkenhaven, der forøvrigt har lidt under sommerens tørke, noterer jeg med tilfredshed, at de radiser, broccoli og honningurt, som jeg har ladet vokse i frø, hjælper bierne med deres pollenforsyning. Også en høj flot porreblomst tiltrækker bierne, der til gengæld sikrer mig nogle gode frø til næste års produktion af Siegfried Frost porrer.

I skrivende stund den 20. september, har jeg lagt taget på bierne for sidste gang i år, både den store familie, den gale familie, familierne med den eksotiske afstamning og de andre, der med hver sit særpræg har bidraget til at sætte mit år i relief. Tilbage er nu kun at planlægge, hvordan næste år skal forløbe. En planlægning, der uanset hvor grundig den er, alligevel ikke helt vil holde, da fremtiden heldigvis er umulig at spå om og biavlens og havevænnens forventninger ikke altid er helt realistiske.

Mikael Date.

Doth kan man da ikke hedde?

Doth Ernst Jacobsen, født 1/10 1960 på Holstebro sygehus. Så langt, så godt. Men ikke uden problemer. For hvad er det der står? Doth, jamen det kan man da ikke hedde. Nej, det mente Holstebros sognepræst og den øvrige myndighed heller ikke.

Så forvirringen omkring mit navn opstod faktisk allerede dengang.

Til trods for at min far højt og tydeligt erklærede, at barnet skulle hedde Doth E. Jacobsen, holdt præsten på sit og døbte mig Dorthe Ernst Jacobsen både i kirke og på dåbsattest.

Heldigvis lod mine forældre sig ikke sådan slå ud. Deres anstrengelser for at kalde deres barn Doth endte dog først i 1966 kort før min skolestart i form af en ny dåbsattest.

Med hensyn til selve fødselsdatoen. Ja se, selv den har sin egen historie. Det forholdt sig nemlig således, at mine forældre vidste, jeg skulle tages med kejsersnit omkring de otte måneder. De kunne derfor selv bestemme datoen, hvilket resulterede i, at min mor et stykke tid i forvejen kunne besvare folks spørgsmål med, hvornår det skulle være, at det skulle være den 1/10.

Den 1/10 1960 startede som sagt mit liv i Holstebro, hvor jeg trådte mine første barnesko. De blev senere trådt mere flade i Oksbøl, hvor jeg tilbragte de første 10 års skolegang.

Efter endt skolegang vendte jeg tilbage til Holstebro i godt 2 måneder. Jeg havde fået arbejde på Holstebros motionscenter som medhjælper. Det var en sjov tid, hvor jeg blev ferm i at måle folks kondital samt undervise i yoga.

Sidst i september 1977 gik turen til England, nærmere betegnet Totteridge i Nord London. Jeg havde fået arbejde som au-pair hos en jødisk familie. Det blev til en absolut lærerig tid både menneskeligt og sprogligt. Ved siden af mit arbejde gik jeg to aftener om ugen på college, hvilket resulterede i en eksamen som gav adgang til Cambridge universitetet. Denne eksamen må jeg indrømme aldrig at have skænket en tanke hverken før eller siden min ansættelse ved Glamsbjerg Fri- og

Efterskole, hvor ansættelseskomiteen startede med at ville høre om min tid på Cambridge universitet.

Jeg husker tydeligt, at jeg kom til at grine, da jeg måtte forklare sammenhængen mellem selve eksamensbeviset og det fine stempel Cambridge university, samt min første bemærkning til min mand, som spændt ventede hjemme i Assens. "De troede, jeg havde gået på Cambridge universitet".

Ansæt blev jeg dog med eller uden Cambridge, HF samt lærereksamen fra Nr. Nissum seminarium.

I 1984 dimitterede jeg fra Nr. Nissum seminarium med liniefagene engelsk og idræt.

Dernæst bosatte jeg mig på Fyn nærmere betegnet Assens. Indtil ansættelsen ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole nåede jeg at arbejde på tre fynske skoler.

Min fritid bliver stadig tilbragt i idrættens regi. Når jeg siger stadig, skyldes det hovedsagligt, at så længe jeg husker tilbage, har jeg dyrket en eller anden form for idræt.

Jeg har tit spurgt mig selv: Hvorfor gør du det egentligt. Noget endegyldigt svar er jeg ikke kommet til, men en del af svaret må være, at man under idrætslig udfoldelse stadig får lov til at lege, at være barn igen.

Idrætten kan tilbyde os mennesker meget, og den har i allerhøjeste grad sin berettigelse.

For det første giver vores moderne livsform os mindre mulighed for bevægelse og fysisk ud-

vikling end tidligere, den beforder ofte ensidigt arbejde og miljømæssige gener. Idrætten kan her være en tiltrængt modvægt.

Min fritid bliver stadig tilbragt i idrættens regi. Når jeg siger stadig, skyldes det hovedsaglig, at så længe jeg husker tilbage, har jeg dyrket en eller anden form for idræt.

Jeg har tit spurgt mig selv: Hvorfor gør du det egentligt. Noget endegyldigt svar er jeg endnu ikke kommet til, men en del af svaret må være, at man under idrætslig udfoldelse stadig får lov til at lege, at være barn igen.

Idrætten kan tilbyde os mennesker meget, og den har i aller højeste grad sin berettigelse.

For det første giver vores moderne livsform os mindre mulighed for bevægelse og fysisk udvikling end tidligere, den beforder ofte ensidigt arbejde og miljømæssige gener. Idrætten kan her være en tiltrængt modvægt.

For det andet kan idrætten være et mødested for isolerede og ensomme mennesker, den giver mulighed for socialt samvær, og den kan få mennesker til at gå på tværs af de sædvanlige gruppeinddelinger.

Hvad jeg netop har givet udtryk for, må selvfølgelig give sig udslag i overvejelser om, hvordan vi skal forny og arbejde med og undervise i idræt.

Foreløbig håber jeg gennem min holdning til idrætten i skolen og i fritiden, at kunne få andre unge til at føle/opleve glæde og velvære ved at dyrke idræt.

Howdan kan vi gøre skolen bedre?

Gennem min studietid og senere i mit arbejde som lærer er jeg af og til stødt på elever, der åbenbart fuldstændig har mistet lysten til at gå i skole.

Så kan man spørge sig selv, om de mon altid har haft det sådan - eller om det er skolens indhold og struktur, der er den egentlige årsag.

Heldigvis er langt de fleste børn glade for at gå i skole, og de er karakteriseret ved, at de har lyst til stadig at lære nyt. De er nysgerrige og aktive. De oplever, at andre mennesker er interesserede i det, de beskæftiger sig med, hvilket igen forstærker deres interesse.

Denne karakteristik passer som sagt ikke på alle elever. Nogle elever er trætte af at gå i skole. De har absolut ingen lyst til at undersøge eller udforske, men betragter den daglige tid i skolen som en sur pligt. Disse skoletrætte elever mødte i 1. klasse op som videbegærlige og aktive børn. Hvilke faktorer er medvirkende til denne radikale ændring? Skal årsagerne findes i eleven, skolen eller i samspillet mellem disse.

Skolens struktur bærer en stor del af ansvaret. Hverdagen i skolen er meget opsplittet. Dagen er delt op i små bidder på 45 min., som ofte varetages af forskellige lærere. Disse lærere udgør sjældent en homogen gruppe - hvilket vil medføre forskellige krav til eleverne i de forskellige lektioner. Ofte forsømmer en klasses lærere også at orientere hinanden om livet i klassen.

Især for de mindre elever er det vigtigt, at de har kontinuitet i hverdagen. Dette kan opnås dels ved at klassen har få lærere og dels ved at man indskrænker skift i fag så meget som muligt. Det vil sige at man f.eks. har moduler med 2 lektioner uden fagskift. Eleverne har derved mulighed for i ro at fordybe sig i stoffet.

Når en klasse kun har få lærere, vil der kunne opstå et mere nært forhold lærer og elever. Lærerne vil også skulle engagere sig i færre klasser og dermed i færre forældre. Endvidere vil klassens lærere have lettere ved at arbejde sammen.

Et godt forældresamarbejde er nødvendigt, da det ikke er muligt at

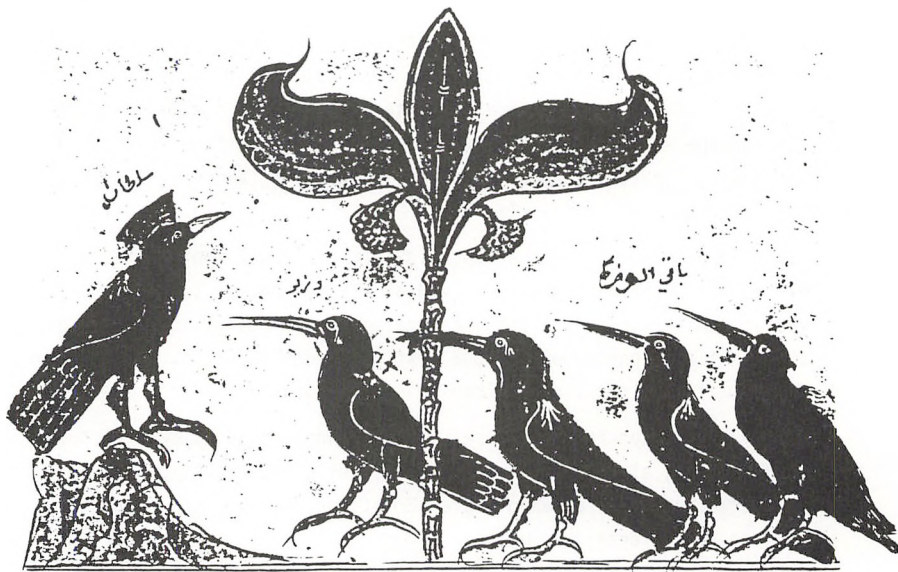
"opdrage" børnene 6 timer i skolen, hvis hjemmet ikke bakker skolen op. Hvis skole og hjem er splittet vil barnet have endnu sværere ved at finde ud af "hvem er jeg og hvad er jeg".

Et godt forældresamarbejde er karakteriseret ved at forældrene er inddraget i skolens daglige arbejde. Der er åbenhed om problemer, konflikter, og forældrene informeres så meget som muligt om skolens gang. Sidst men ikke mindst er det vigtigt, at forældrene får mulighed for at lære hinanden at kende. Dette gøres best ved uformelt samvær - evt. i forbindelse med løsning af en praktisk opgave.

Når man taler med forældre og lærere ønsker de ofte bedre disciplin, bedre arbejdsmoral og større ansvarsfølelse hos eleverne.

Med arbejdsmoral mener jeg lysten til at arbejde med ting, man er igang med, og at man dermed er motiveret for at fuldføre opgaven.

Det er af stor betydning, at man beskæftiger sig med nogle emner, der udspringer i elevernes hverdag. Det er også vigtigt, at emnet ikke kun behandles i de 3 ugentlige timer, det pågældende fag er tildelt. Et givet emne kan meget vel behandles på tværs af faggrænser, hvor de enkelte fag kan bidrage til en bred belysning af emnet. Det er ligeledes vigtigt at miljøet i klassen er godt, at børnene tør sige, hvad de mener, uden at være bange for at blive til grin. Det skal være sådan, at børnene kan føle sig så trygge i klassen, at de tør fortælle om et problem, der optager dem.

Læreren engagement i faget og klassen er også vigtig. Når eleverne mærker, at læreren tager såvel det faglige stof som dem selv alvorligt, vil de i højere grad være motiverede for at deltage aktivt og positivt i undervisningen.

Selv har jeg oplevet, at timer, hvor lærerens fortælling - om fiktive eller ikke fiktive emner, har været meget givtige. Eleverne lever sig ind i lærerens fortælling og glemmer ofte tid og sted. Ved denne undervisningsform løfter læreren også sløret for en bid af sin egen personlighed, hvilket bevirker at eleverne i højere grad engageres.

Fra at være et sted hvor eleverne stort set alene fik en faglig viden, er skolen blevet et sted, hvor børnene både undervises og opdrages. Skolen har overtaget en del af de roller, der tidligere lå i familien.

Det er nødvendigt at give børnene et redskab til at vurdere en given situation, bearbejde den og handle ud fra deres overbevisning. Man

skal prøve at skabe en realistisk selvopfattelse hos barnet, hjælpe det med at finde dets muligheder og begrænsninger. Hjælpe barnet til at arbejde sammen med andre, udvikle tillid til egne og fællesskabets muligheder.

Hvis skolens rammer udgør en helhed og børnene møder levende og engagerede lærere i deres hverdag kan man håbe på at man opnår, at eleverne bliver i stand til at udøve medbestemmelse, at have medansvar, at udvikle selvstændig vurdering og stillingtagen, at deres liv i skolen får en mening for dem, at det bliver en skole for livet og ikke kun for erhvervslivet.

Birgit Clasen

De 7 Dødssynder

Det startede engang før nytår, hvor en lille gruppe af eleverne blev bedt om at komme til møde, med nogle ideer til hvad vi kunne lave i vores emneuge. Overskriften var totalteater, d.v.s. et teaterstykke der er sammensat af forskellige dicipliner inden for teater f.eks. dans, mime eller skyggeteater. Vi snakkede lidt om menneskets forhindringer i samfundet og om de lo bud. Til sidst, efter mange møder, blev vi enige om, at der var mere kød på, og dramatik i "De syv dødsynder". Så inddelte vi dødssynderne i forskellige grupper. Hovmod og misundelse satte vi sammen til en gruppe, der skulle arbejde med replikker. Gerrighed med skyggeteater, dovenskab med mimespil, frådseri skulle blive til en musical, utugt skulle vises med et dansestykke og til sidst en akrobatikgruppe, som skulle vise vrede. Så kunne hver enkelt elev selv vælge sig ind på de forskellige hold. Man kunne også melde sig på et musikhold, som skulle lave musikken til de forskellige grupper eller et rekvisithold, som skulle lave rekvisitter, eller hvis man hellere ville lave kostumer, var der også et hold til dem. Nogle få elever kunne også melde sig på et videohold, som skulle optage arbejdet i grupperne i løbet af ugen og til sidst hele forestillingen. De syv dødssynder skulle sættes sammen med en hovedperson, som skulle gennemgå alle dødssynderne og blive til et stort stykke. Lærere og elever var måske ikke blevet oplyst nok om projektet, i hvert tilfælde var den første dag i emneugen et stort kaos. Ingen var helt klar over, hvordan det hele skulle bygges op, så nogle var gået i gang med at lave deres eget lille stykke, andre lavede kun en lille del af et større stykke. Til sidst var der nogle som slet ingen lærer havde, men som bare skulle styre det hele selv. Spurgte man to lærere om samme spørgsmål fik man to forskellige svar. Vi startede hver morgen med at samles i pejsestuen og prøvede at blive enige om, hvad det var vi ville lave og først om onsdagen begyndte det at tage form. En ting var vi blevet enige om, nemlig at forestillingen skulle slutte med at vi alle sammen både publikum og aktører skulle danse samba. Først skulle vi lære at danse samba, en af eleverne havde meldt sig til at undervise os andre, men hvis jeg skal være helt ærlig lignede det mest en flok elefanter der interesseret trampede rundt i gymnastiksalen, hver gang vi øvede. Musikken var nok det der reddede sambaan i sidste ende. Om torsdagen skulle vi opføre hele stykket inde i gymnastiksalen, men efter min mening lignede det mere totalkaos end totalteater og det blev ikke meget bedre om fredagen. I emneugeudvalget blev vi enige om, at hver gruppe skulle øve hver

for sig en gang om ugen og så ville vi måske få to dage fri før for-
ældredagen den 16. marts, hvor vi skulle opføre det, til at øve i.
Men med manglende initiativ fra både lærere og elever blev dette ikke
til noget. Så vi fik de to dage, hvor vi om torsdagen øvede hele
stykket igennem to gange. Det gik en del bedre end sidste gang, fordi
alle var opsat på at dette skulle bare op og stå og vi arbejdede næ-
sten alle sammen ihærdigt og koncentreret. Om fredagen øvede vi en
enkelt gang, før vi viste forestillingen for friskolen med en rimelig
succes, men bedst gik det heldigvis den 16. da vi viste det for for-
ældrene. Hovmodgruppen startede ude i pejsestuen, hvor publikum var
samlet. Scenen begyndte med, at de gjorde folk, der på en eller anden
måde var anderledes eller bare fremmed, til grin. Bagefter blev pu-
blikum jaget ind i gymnastiksalen af djævlene fra vredegruppen, som
samtidig viste akrobatiske øvelser. Derinde fortsatte hovmod/misun-
delsesgruppen med at fortælle om hovmodets oprindelse, altså om den-
gang Adam og Eva spiste af paradiset's træ. De går så helt frem til
vores tid og fortæller historien om en gal mand, der får den ide, at
han vil producere en bombe, der dræber alt liv på jorden, men beva-
rer husene og installationer, neutronbombens skabelse. Han opsøger
forskningslederen Neutronibus som efter et stykke tid løser gåden.
Produktionen går igang i en tidligere bilfabrik, men en af arbejder-

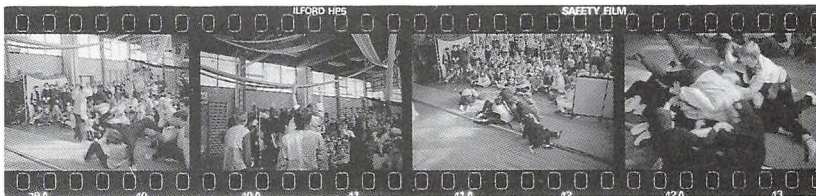

ne, som er eventyrets hovedperson, modtager ideen med en del skepsis. Arbejdskammeraten prøver at fortælle om alle de penge, de nu vil komme til at tjene og vil senere erfare at djævelen og fristeren vil vinde i sidste ende. Hovedpersonen og publikum bliver nu ført til næste scene, som er skyggeteater, der skal vise gerrighed og hvad penge kan føre til. Det starter med, at en mand vinder en million, som han investerer i aktier og får dermed flere og flere penge og bliver mere og mere nærig. Han køber sig en fabrik og da miljøministeren kommer for at kontrollere fabrikens affaldsproblem, bestikker han ham. Han gifter sig med en rig enke, som han senere myrder med hjælp fra en af sine arbejdere. Publikum og hovedpersonen bliver igen ført til en ny scene, hvor dødssynden dovenskab vises som et mimestykke. Stykket handler om en doven og kedelig chef som har alt, penge, tjenere, kontordamer, men som alligevel keder sig. Den næste scene viser dødssynden frådseri, som er formet som en musical. Det foregår til en fest hvor byens spidser er samlet for at more sig, der er masser af æde og drikke og ingen af dem holder sig tilbage. Det ender også med at de alle er døddrukne og laller rundt mellem hinanden. Den næstsidste synd er utugt, som bliver vist med både mime og dans. Scenen foregår på et lummert diskotek, hvor der er stamludere og en sexet danserinde i guldbur. Hovedpersonen bliver indfanget af en "smart" fyr, hun falder for fristelsen og overgiver sig til djævelen. Scenen forvandler sig hurtigt til en stor slåskamp, hvor djævlene ligger og vælter sig rundt i hinanden, det er den sidste dødssynd vrede, som er brudt ud. Det hele ender så med at både publikum og aktører danser samba rundt i gymnastiksalen.

Efter hvad nogle af publikummerne fortalte mig, havde de fået meget ud af stykket og de syntes at det var flot lavet. Men jeg vil lige tilføje at strengen under i'et var musikken, som blev spillet af musikgruppen under hele forestillingen, det var medvirkende til at det hele blev mere levende. Den sidste gang vi opførte det var, da vi havde besøg af Vesterdal, en anden efterskole. Hele forestillingen blev som sagt optaget på video, som vi så nogle dage efter.

Foråret 1985

Karen-Ingeborg

Musikeren til orientale forestillinger fås endnu for 30 Kr.

Jens Langkniv

Der spredtes hurtigt rygter i flokken om at vi skulle spille et totalteater som Mortensen havde skrevet; det hed Jens .. Langkniv ... og visse sagde at vi snart fik tildelt roller.

Det var spændende; spændende, af sammensatte rygter at komme frem til at "han må så være ham der Langkniv og hun skal så være præst". Og da vi fik rollehæfterne, morsomt at grine af de komiske navne og mærkværdige ordstillinger.

Vi blev opdelt i grupper således at dem der skulle forlyste sig på Daugbjerg dås, også måtte lave den, og at de besøgende i Sejbæk kro, selv måtte tage kampen op med Anneke for at låne fade og kander (hvilke var nemmere sagt end gjort). Så var der dem der foretrak at gå rundt og måle konerne om livet og dernæst sy gevandter til dem.

Men alle knoklede; gjorde deres.

Det var utroligt at se gymnastiksalen omdannet til et ukendeligt vildnis: Enden ved pigernes omklædningsrum var forvandlet til en lysning, mellem en undselig klynge træer på en lille bakke.

Der var dog lidt panik da kvikke hoveder observerede at karsen groede lidt trægt da sollyset gennem de tildækkede vinduer jo er meget begrænset; det var derfor svært at få den lille rundmavede bakkes sider til at se mosgrøn ud. Men dog, det gik. Det var så at sige "det lystige hjørne". Der sad flere tætomslængede par på de omkringliggende halmballer, og der blev danset, sunget og leet så det var en lyst.

Sejbæk kro lå ved redskabsrummet. Et hyggeligt lille gemak med træbord og bæk. Kroen passedes af Wolle, en velproportioneret mand med en udpræget midterskilning, og hans viljefaste, men godmodige kone, Stense. Der boede også Laura, Jenses kæreste, uskyldigheden selv.

Nede ved spisesalen lå kirken; stor og smukt udsmykket, med kirkevinduer og prædikestol (med samt en forrygende præst).

Og plantet i midten lå et lille vindskævt skur. Det tilhørte "Ane i køret", Jenses mor hvem han var meget hengiven.

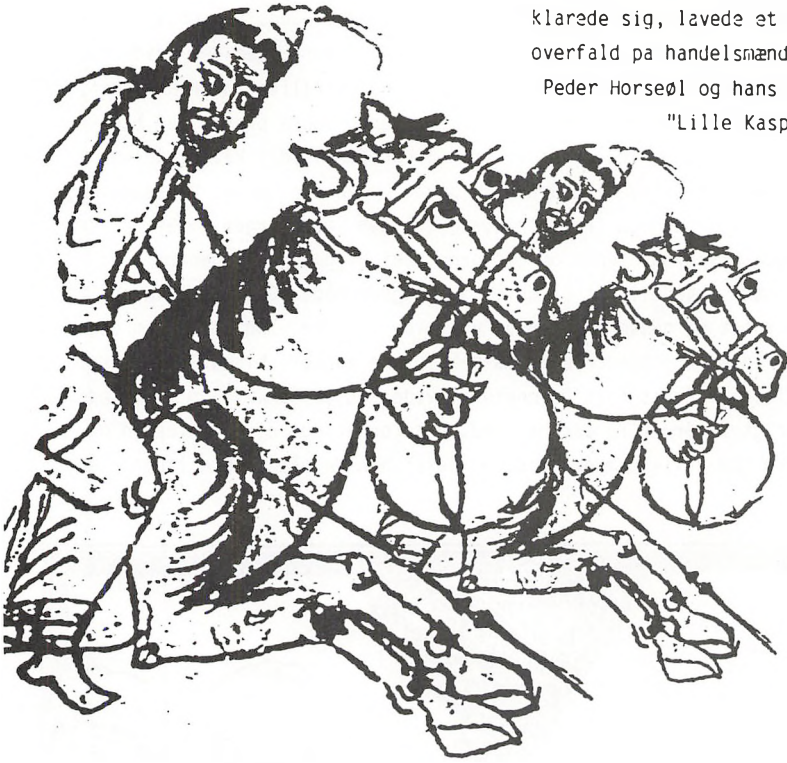
Det hele var ganske livagtigt iscenesat, og de forskellige farvede linjer på scenegulvet (vi befinder os jo trods alt i en gymnastiksal) var der i forvirringen ingen der bemærkede. Kort sagt: Kulliserne var i orden.

Og ligeledes historien. Så for lige at få alle med: befinder vi os nær Mønsted og Daugbjerg, hvor den brave røver Jens Langkniv, huserer, vel egentlig den tids svar på Robin Hood; tog fra dem der havde råd til det, og hjalp de nødstedte. Han havde adskillige hede pigetræf, dog mest med Eustacia, konen til den yderst sobre præst, hun blev gang på gang, og ikke uden velvilje, bortført ind i kalkgruberne, hvad Jenses forlovede Laura ikke havde nogen anelse om. På Daugbjerg dås blev der danset fra solnedgang til den lyse morgen, i Sejbæk Kro nussede Wolle og Stense om gæsterne, det hyggelige bondepar, Line og Morten levede livet på deres særprægede måde. Og "Ane i køret" tøfede rundt og nussede med hvad hun havde at gøre, indtil hun en dag blev fanget af fogeden og hans hekseglade venner, blandt dem Mikkell Vistiesen, Lauras far. De mente at vide, at de sokker hun strikkede og solgte, for at få dagens brød, var forheksede og spredte død og ulykke. De ville brænde hende på bålet, men de nåede ikke længere end

til Sejbæk Kro hvor Jens indhentede dem, dræbte Fogeden, og slæbte væk med sin uskadte mor. Nu var Jens for alvor i søgelyset, og han

blev jagtet overalt. Men han klarede sig, lavede et par overfald på handelsmænd som Peder Horseøl og hans elev "Lille Kasper."

Alle disse mennesker blev imidlertid forstyrret i deres mere eller mindre fredfyldte liv, af de grumme tyskere der med den lille magtsyge Wallenstein i spidsen, tumlede omkring og spredte skræk i livet på folk.

Det endte i et opgør, et kæmpe slagsmål hvor alle var med, selv gamle "Ane i køret". Det gik først danskerne lidt tungt, men da Jens Langkniv og hans venner kom og gav en hånd med, blev det til en klar sejr.

Og en kraftig Kong Christian den 4. ankom med Eustacia i sine arme (hun havde udspioneret den tyske lejr og var blevet taget, men slap væk), han tilgav Jens hans synder og bød på gilde i Sejbæk Kro.

.... Jeg tror egentlig at alle var ganske tilfredse med den uges forløb, så vel arbejdet og morskaben der lå bag, som de endelige krampe-trækninger, nemlig opførelsen.

Det var en uge som bestemt bør se sin lige i nærmeste fremtid

Rikke Olsen

Spacebox 707

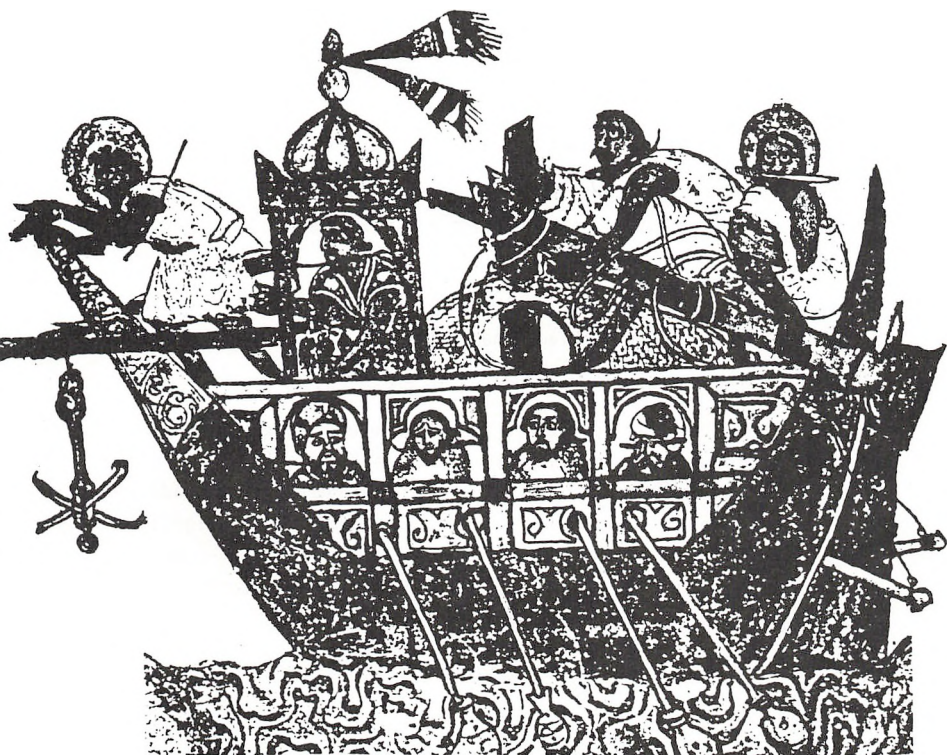
8. a og 8. b var fælles om et ret stort projekt - et teaterstykke vi kaldte Spacebox 707.

Stykket foregår i år 2010, hvor 8 studenter sammen har fejret sidste skoledag. En af forældrene har en gammel raket - Spacebox 707 - stående ude i baghaven. Ved festen bliver der drukket tæt, og festen ender selvfølgelig i den gamle raket.

Da de vågner op næste morgen, er de noget forvirret. Theo, en af de unge, har, mens de andre sov, styret dem mange kilometer ud i rummet.

Der opstår selvfølgelig store konflikter om, hvorvidt de skal tage hjem eller flyve videre. Theo har jo bildt dem ind, at han har reddet dem fra den store bolsjesky, der ligger over Danmark.

Bolsjeskyen er en af grundene til, at Trille vil hjem, hjem og spise en masse bolsjer. Tut vil hjem til Bøgeskoven og kæresten, men Tulle

vil videre på nye eventyr, og hun vil meget gerne finde en sød rummand. Midt i den værste diskussion falder gastrykket (de flyver på sennepsgas), og de bliver nødt til at lande på planeten Physia.

På Physia træder Hypofyseus (Physias leder) ind. Han er en rigtig rummand. Hypofyseus siger, at de roligt kan tage hjem til jorden igen, for bolsjeskyen er faldet ned som hagl.

Det viser sig nu, at Theo oprindeligt er Physia'ner. Han var begyndt at få hjemve, og derfor planlagde han denne tur.

Tulle får selvfølgelig sin rummand, og de andre rejser hjem til deres.

Stykket var vi lo om at spille, så resten lavede kostumer og musik, og vi var heldige, at Carsten kom og lavede nogle "fede" numre. (Karsten Krummes, lærerpraktikant fra Århus og vikar i lange perioder både i fri- og efterskolen. Red.) Special effects / en masse underlige lyde og gymnastiksalen ligner jo ikke ligefrem noget rumskib, men det var der folk til. Med et hav af papkasser og temmelig mange meter sølvpapir, kom det næsten til at ligne et.

Jeg synes, det har været en både sjov og spændende uge.

Fyn er Danmarks hjerte

I forbindelse med udgivelsen af FESTSKRIFTET modtog skolen nogle digte, skrevet af Rasmus Bjørgmose, der afsluttede sin skolegang på Glamsbjerg Fri- og Efterskole i 1949, for senere at uddanne sig til lærer og journalist. Rasmus Bjørgmose har i 2 perioder arbejdet ved det grønlandske skolevæsen og derudover været lærer i Sydslesvig og i Sønderjylland. Fra 1965 og til i dag har Rasmus Bjørgmose ved siden af et stort forfatterskab været beskæftiget ved venstrepressens dagblade og i dag fast tilknyttet Fyens Stiftstidende.

Digtet "FYN ER DANMARKS HJERTE" med tekst af Rasmus Bjørgmose og med melodi af Henning Wellejus har i øvrigt modtaget en pris fra kulturministeriet som en af vinderne i konkurrencen om en ny fynsk egnessang. Vi har den glæde at kunne viderebringe digtet til årsskriftets læsere til frit brug ved passende lejligheder.

Søren Henriksen

FYN ER DANMARKS HJERTE

En rosenkvist i solen,
en perle i det danske hav
med blæstens flirt i kjolen
og sommersindets lyse rav:

∴Ja, Fyn er Danmarks hjerte. ∴:

Her er min bid af verden
med lyse pigers varme smil,
med mandens travle færden
og livets kamp og lyse spil:

∴Ja, Fyn er Danmarks hjerte.∴ ∴Ja, Fyn er Danmarks hjerte.∴:

Med lyse, fynske stemmer,
som synger glad på fynbovis,
en sang, vi aldrig glemmer,
det grønne danske ølands pris:

∴Ja, Fyn er Danmarks hjerte.∴:

Mit grønne land med marker
og tusind blomsters farveflor,
med travle byers parker
og fuglesangens muntre kor:

Rasmus Bjørgmose

Frejdigt

H. Wellejus 1986

En rosenkvist i so-len, en per-le i det dan-ske hav, med blæsten flirt i kjo-len og

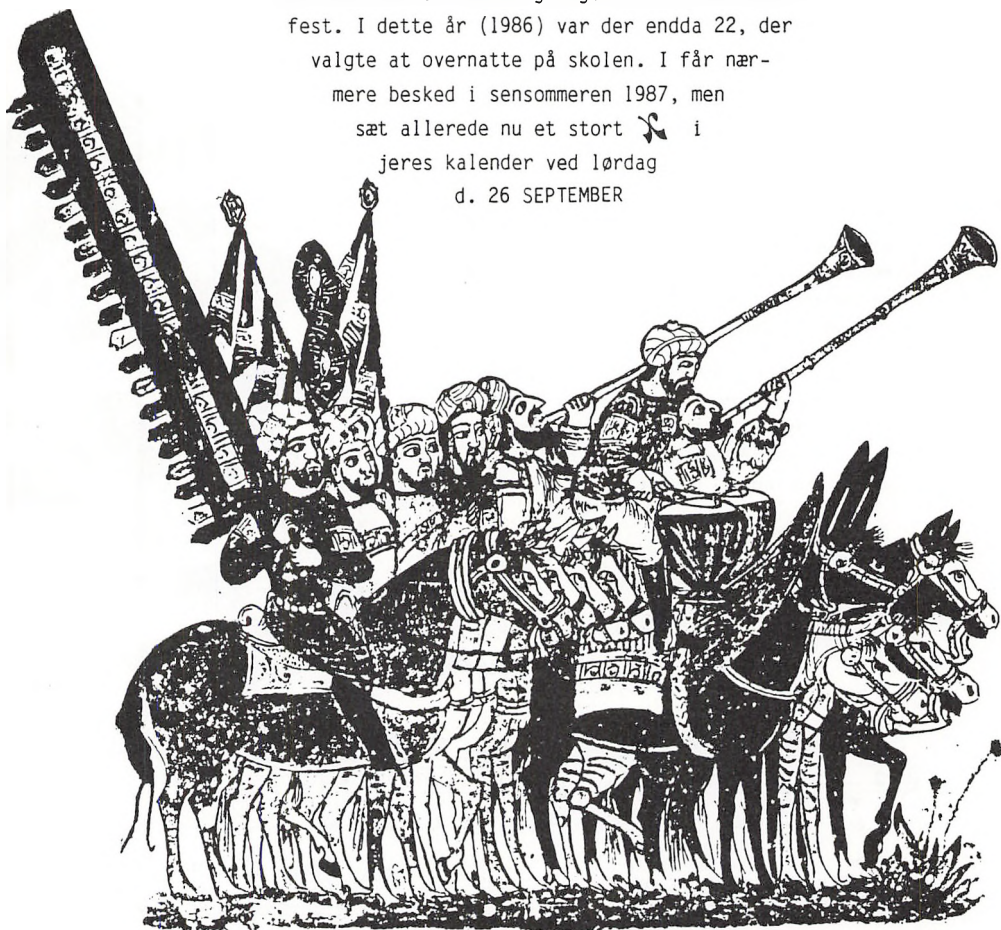
som-mersin-dets ly-se rav: ja, Fyn er Danmarks hjer-te; ja, Fyn er lan-sets hjer-te.

Elevmøde og Fest for gamle elever

Denne traditionsrige sammenkomst finder i 1987 sted

lørdag d. 26. september

Mødet starter kl. 15 og slutter kl. 21, men alle er velkomne til at blive og tage del i efterskolens fest. I dette år (1986) var der endda 22, der valgte at overnatte på skolen. I får nærmere besked i sensommeren 1987, men sæt allerede nu et stort X i jeres kalender ved lørdag d. 26 SEPTEMBER

En julehilsen til gamle elever

Først skal der siges tak for det store fremmøde ved elevmødet i oktober: 166 tidligere elever mødte op og var med allerede fra eftermiddagens kaffebord. Det var skønt at se så mange af jer. Dernæst tak for hilsner i årets løb. Som I vil vide har vi det stadig godt, trives og er ved godt mod. Og det samme håber vi for jer. Om vores lille familie kan berettes, at Anne bor og arbejder i Århus, mens hun stadig overvejer, hvilken uddannelse hun vil i gang med. Lars er i lære som maskinarbejder i Odense, og det har han det godt med, og Mette nyder livet i fri-skolens 8. klasse. Vi sender jer alle de bedste ønsker om en glædelig jul og med håbet om, at vi ses igen i det nye år.

Venlig hilsen
Søren og Ditte

Astrid Mose Pedersen

født den 24/4 1892 - død den 21/2 1983

Et meget aktivt, levende og inspirerende menneske er død. Astrid Mose Pedersen var sekretær for "Elevforeningen ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole" da den i 1911 blev stiftet, og hun skrev med sin fine håndskrift det første sæt vedtægter.

Hun var også den yngste elev i det allerførste hold i friskolen på Dærupvej i 1898 - og hun var trofast deltager ved møder og foredrag for skolekredsen i 1980'erne.

Ved samtale med hendes nevø, Svend Mose, har jeg fundet et par enkeltheder, der kan give et lille indtryk af hendes personlighed.

Efter barndom og ungdom i Glamsbjerg, hvor hendes far havde det store gartneri, flyttede hun ved ægteskab til Nakskov. Hendes mand havde en lædervareforretning; hun var husmor og medarbejder, idet hun fremstillede alle de damehandsker der blev solgt i forretningen.

I 1930'erne tog hun sine børn med på cykeltur i Sverrig i telt, - som hun selv havde fremstillet! Børnene skulle lære rejselivets glæder og strabadser at kende.

Som medlem af Nakskov byråd, valgt af de radikale, markerede hun sig med sine præcise og undertiden skarpe formuleringer, og hun var respekteret for sin retskaffenhed.

Hele sit liv var hun optaget af planter og planteproduktion. Hendes store plantekundskab fik hun lejlighed til at vise i samtaler med den store gartnerfamilie; hendes egen have blev passet med stor omhu, og køkkenhaven gav udbytte til mere end hendes egen husholdning.

Astrid Mose, som hun kaldtes i Glamsbjerg, har med sin fortælleevne glædet mange i sine sidste år i byen; bl.a. underholdt hun en stor forsamling i over to timer med beretninger om livet i Glamsbjerg i de "gode gamle dage". Hun kunne huske mange enkeltheder om forskellige personligheder og forstod på underholdende måde at levendegøre dem.

Hun var tydeligvis glad for at kunne tilbringe sine sidste år i Glamsbjerg, og vi på skolen har følt det som en gave at have hende blandt os.

Æret være Astrid Mose Pedersens minde.

Gunhild B.O.

Marie Olsen

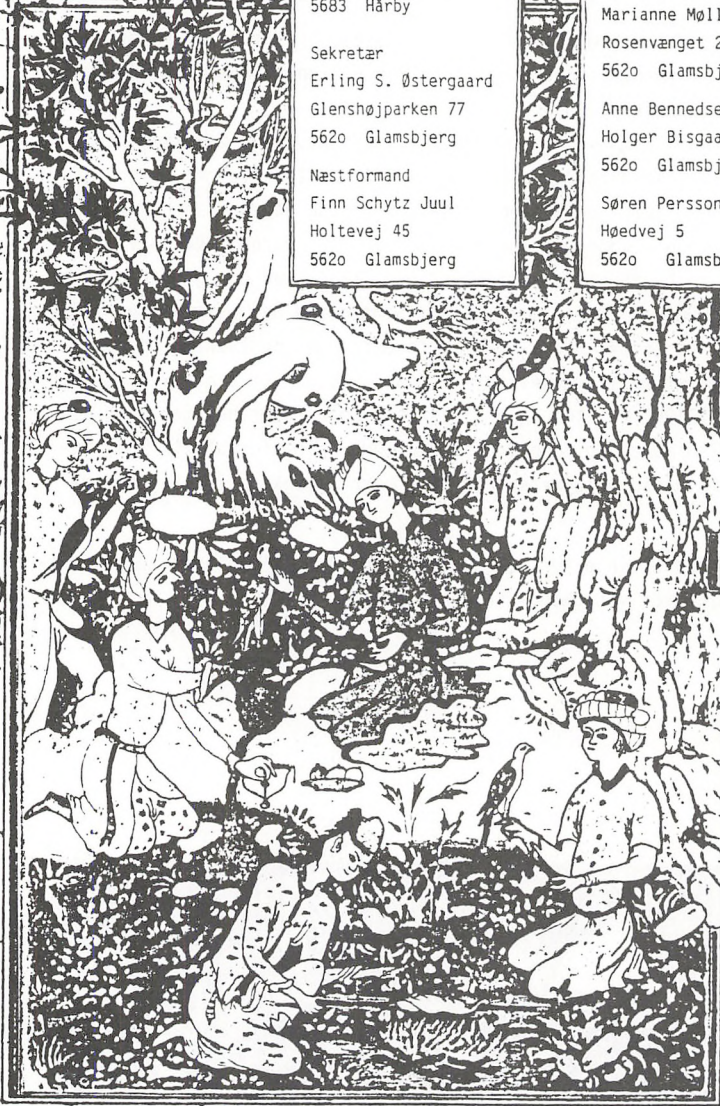
Onsdag den 15. oktober blev Marie Olsen stedt til hvile på Glamsbjerg Kirkegård ved siden af sin mand, fhv. forstander Gunnar Olsen.

Mandag den 13.10 skrev Fyens Stiftstidende følgende under rubrikken dødsfald: "Forhenværende musiklærer, Marie Oxenvad Olsen, Gudbjerg Plejehjem, Gudbjerg, 85 år.

Marie Oxenvad Olsen var født i Andst ved Vejen, i en familie, der bl.a. talte klarinettisten Aage Oxenvad og billedhuggeren Niels Hansen-Jacobsen. Selv tog hun en klaverpædagogisk uddannelse hos Alexander Stoffregen i København og virkede som musiklærer i Vejen i 1920-erne og begyndelsen af 1930-erne. I 1934 blev hun gift med real-skolelærer Gunnar Olsen, Nørre Aaby. Sammen med ham overtog hun Glamsbjerg Fri- og Efterskole i 1944 og forestod der madlavning og rengøring på den store kostafdeling, som var knyttet til skolen. Efter sin mands død i 1961 flyttede hun til Fruens Bøge, hvor hun genoptog klaverundervisningen, og gennem 25 år var hun en højt skattet, inspirerende og tålmodig underviser for både børn og voksne i hele Odenseområdet.

Marie Oxenvad Olsen efterlader en søn, sognepræst på Thurø, og en datter som er lærer ved Dalgasskolen i Skive."

Formand
Erik Hartvig Jørgensen
Strandgade 76
5683 Hårby

Sekretær
Erling S. Østergaard
Glenshøjparken 77
5620 Glamsbjerg

Næstformand
Finn Schytz Juul
Holtevej 45
5620 Glamsbjerg

Kirsten Jacobsen
Skovstrupvej 59
5690 Tommerup

Marianne Møller
Rosenvangen 21
5620 Glamsbjerg

Anne Bennedsen
Holger Bisgaardsvej 5
5620 Glamsbjerg

Søren Persson
Høedvej 5
5620 Glamsbjerg

Skolens Bestyrelse

Magda og John Andersen, pedelpar	"	1972
Conny Andersen, rengøringsassistent	"	1985
Jenny Bech, skolesekretær	"	1962
Anita Christiansen, køkkenlederelev	"	1986
Gitte Klausen, skolesekretær	"	1984
Anneke Kongstad, økonoma	"	1977
Marie Hansen, køkkenassistent	"	1966
Ann-Grethe Jørgensen, rengøringsassistent	"	1979

Skolens

Søren Henriksen, forstander	ansat	1975
Annlise Bille, børnehavepædagog	"	1962
Gunhild Berg Olsen, lærer	"	1962
Lis Brandt, lærer	"	1959
Else Frimodt Christensen, lærer	"	1972
Else Christoffersen, lærer	"	1964
Birgit Clasen, lærer	"	1986
Mikael Date, lærer	"	1986
Gert Dreemark, lærer	"	1985
Ditte Henriksen, lærer	"	1976
Doth Jacobsen, lærer	"	1986
Mary & Evald Jakobsen, lærere	"	1957
Esben K. Jensen, lærer	"	1981
Viggo Winther Jensen, lærer	"	1966
Mogens Johansen, lærer	"	1979
Morten Winther Johannsen, lærer	"	1978
Lone Kemp, lærer	"	1979
Erik Kirk, lærer	"	1985
Lis Kristiansen, lærer	"	1966
Ole Klausen, lærer	"	1983
Else Lange, lærer	"	1972
Ture Larsen, lærer	"	1976
Erna & N.J. Mortensen, lærere	"	70/61
Else Bogild Pedersen, lærer	"	1974
Anton Siersbæk, lærer	"	1982
Jette Sivholm, lærer	"	1968
Poul Riis Svendsen, lærer	"	1973
Torben Søder, lærer	"	1984

Medarbejdere

زاید بزبای ایستاده تا چون بز زمین افتد آسمان شکسته نشود و بیل زان مهوت اندک باشد چون
 آردوی کشی کند بز نیمه شرقی و ایت خون روده، بر غزازی اندر که کل افناح بسیار زانند و بوی می کند و می

و می خورد ماهوت زیادت گردد و ماده با او باشد و از زرد آسود و چون کسر آرد با می و زان بسیار کند

Eleförening

Eleforeningens Bestyrelse

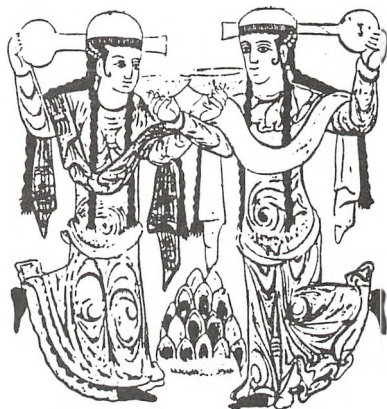

Gunhild Berg Olsen (sekretær)
Byvejen 72, Gummerup
5620 Glamsbjerg årgang 55

Lita Jølving
Glenshøjparken 75
5620 Glamsbjerg årgang 75

H.C. Jensen
Hammersvej 13, Bramdrupdam
6000 Kolding årgang 68

Lars Peter Kromann
Blonds Allé 2o
7000 Fredericia årgang 80-81

Anne Dorte Jørgensen
Billesløj
Rydskovvej 11
5560 Årup årgang 81

Lene Kjærgård Jørgensen
Svendborgvej 41
5792 Årslev årgang 82

Mikael Kristiansen (formand)
Spøbjergvej 46/8
8220 Brabrand årgang 76

Dale Ved Elevforeningens 75-Års Jubilæum

Glamsbjerg Fri- og Efterskoles Elevforening har jubilæum. 75 år er der gået siden en gruppe af skolens tidligere elever blev enige om at skolen skulle have en forening af forhenværende elever. Begrundelsen for at lave sådan en forening, er naturligvis at man mener medlemmerne har noget til fælles. Måske er det en interesse for at bevare kontakten til ens gamle skole og ens gamle skolekammerater. Måske er det ikke. Men vi har det til fælles, at vi har gået på den samme skole. Måske ikke i det samme skolehus. Nogen har gået her på Krengerupvej og nogen har gået på Skolevej. Nogen har måske - som jeg selv - gået begge steder. Men

selvom vi ikke har gået i skole i det samme skolehus, har vi alligevel gået i den samme skole.

Nu kunne man naturligvis sige, at en gammel skole ikke er det helt store interessefællesskab at have. Det er i hvert fald ikke noget der fylder særlig meget op i ens hverdag. Med Gunhild som en mulig undtagelse. Vi kan for eksempel ikke sammenligne os med en fagforening. En fagforenings medlemmer har et fag tilfælles. Et fag der berører omkring 1/3 af deres hverdag. Det er ikke sådan en forening der fejrer jubilæum i år. Vi kan heller ikke sammenligne os med en politisk forening - f.eks. en vælgerforening. Her har medlemmerne en ideologi tilfælles. Eller en livsholdning. I hvert fald noget der berører det meste af medlemmernes dagligdag - må man formode. Det er slet ikke sådan en forening vi har fat i her. Og dog. Det er en forening af folk med fællesskab der ikke direkte berører dem i dagligdagen. Men det er en væsentlig del af deres opvækst de har fælles. 1/4 af hverdagen i 7 - 11 år for friskoleelevernes vedkommende. Og det er hele dagligdagen i 1 - 3 år for efterskoleelevernes vedkommende. Vel at mærke år i den alder hvor man er alermest præget af ens dagligdag.

At foreningen har kunnet eksistere i 75 år, tyder på at den hviler på en solid basis. Den hviler nemlig på en basis af mennesker med en fælles solid basis. Og det er deres skole. Igen mener jeg ikke skolehuset. Jeg tør ikke udtale mig om soliditeten i disse bygningers fundament. I hvert fald ikke offentligt. Men enhver kan gå om ad Skolevej og ved selvsyn konstatere, at fundamentet til de ældste dele af skolens hus, er ikke-eksisterende. Jeg skal sent glemme det chok jeg fik en mørk fredag aften i november, hvor jeg var kommet ind med rutebilen fra Odense. Jeg skulle hjem for at besøge mine forældre. Stille og roligt slentrer jeg ned ad Skolevej, da jeg opdager at de fysiske rammer om mine første skoleår er blevet til et hul i jorden. Siden er der sket en vis genrejsning, idet hullet i jorden er blevet til en parkeringsplads.

Deroppe, 3 m over fortovet, i luften frit svævende lå "L", hvor jeg gik i første klasse. På den anden side af gangen lå et af de gamle pigeværelser, som Meta havde hygget lidt op, så det kunne bruges til skolerum for 2. klasse. De var kun 5! Det var mens man endnu havde lave klassekvotienter.

Tankerne svæver ned ad den gamle trappe med det glatte gelænder. Det er lidt svært at komme forbi alle de kyssende efterskolekærestepar, der hver dag tog afsked for sidste gang uden for spisesalen. Rundt i hjørnet. Derinde ligger gennemgangsklassen - kan I huske den? Der gik jeg

i sjette klasse. Det var det år hvor vi havde afkortede lektioner - det var i hvert fald så som så med koncentrationen i de første og de sidste fem minutter af hver time. Tankerne flyver videre ud i skolegården, hvor klangen fra malmklokken endnu hang i murene. Jeg husker så tydeligt, at Meta kaldte den en malmklokke. Jeg husker ikke at hun forklarede hvad det betød. Men ude i skolegården står det gamle kastanie-træ og blodbøgen da endnu.

Fundamentet til skolehuset er smuldret. Rammerne om "L" hvor jeg gik i første klasse. Murene, gulvbrædderne og loftspudset er fjernet. Det var vist heller ikke bedre værd. Men indholdet. Oplevelserne i klassen. Baunsbak der fortalte om Moses i vuggen i Nilen og Farao var en ugudeligt krop. Fru Juul der læste højt af Laura-bøgerne. Og Ulla og Bo så en sø i en sø, den dag da Hele Huset Højbo rullede. Og det var snyd når jeg kiggede hos Morten, fordi han var meget hurtigere til det der med 5 og 7 er 3 og én på loftet. Indholdet, minderne svæver stadig rundt oppe i luften. Hvis det er mørkt nok, kan man skimte et svagt lys, fordi luftmolekylerne stadig sidder dér. Og hvis det er stille kan man stadig høre den gamle malmklokkes efterklang.

Skolehusets fundament er smuldret. Men skolen, indholdet i skolen, viste sig at være et godt fundament, et fundament der ikke smuldrer på grund af skaldede 75 år. Eller fordi kommunen køber huset og river det ned.

Og så er det kun 19 år siden at jeg gik i 1. klasse deroppe i "L". Kigger jeg jubilæumsbogen igennem, kan jeg hurtigt se at denne solide ballast ikke bare er 19 år gammel. For hvis man ydmygt lægger øret til

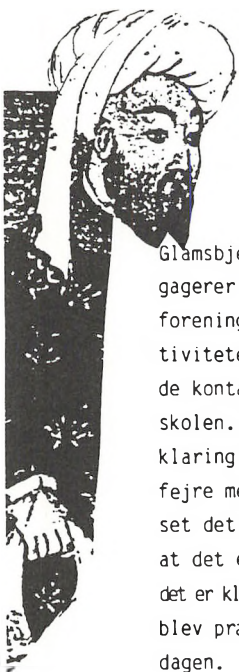
dens rod forneden - som Aakjær skriver, så vil man ikke længere være i tvivl om, at roden, basen, fundamentet er meget solidt, og meget holdbart. Og vil være det mange gange 75 år endnu. Det kan man ikke sælge til kommunen.

Nu hvor jeg har taget en bid af Aakjær, vil jeg osse lige mindes en af hans sange som vi lærte et efterår. Det var vist ikke oppe i "L". Men det er lige meget. Det er den høstsang jeg husker bedst. "Nu er det længe siden". Jeg får stadig tårer i øjnene når man synger den, så det synes jeg ikke vi skal gøre i dag. Bløde mænd er som bekendt ikke moderne for tiden. Den ville ellers passe godt til idag, for vi er lige midt i høsttiden. Og det er ikke bare markens afgrøder vi høster nu. Men det er de sidste 75 års erfaringer Mortensen har høstet og samlet til os i denne bog. Han har i løbet af foråret kigget i "hvert skimlet skrift" der lå i skolens arkiv. Og så har han samlet "gran af slægtens ve og våde" sammen, så alle os for hvem skolen ikke direkte fylder op i dagligdagen - men kun indirekte gennem det solide fundament - også kan "lægge øret ydmygt til" og få "løftet en flig af livets gåde"

Mikael Kristiansen

Formandens Beretning

Glamsbjerg Fri- og Efterskoles Elevforening er en forening der ikke engagerer medlemmerne fantastisk meget. Sådant vil det være for enhver forening for en skoles forhenværende elever. Vi holder os to årlige aktiviteter: elevmødet og årsskriftet, begge med det formål at vedligeholde kontakten mellem medlemmerne indbyrdes, og mellem medlemmerne og skolen. Årsskriftet udeblev sidste jul, og det har naturligvis sin forklaring. Elevforeningen fylder 75 i år, og det valgte bestyrelsen at fejre med udsendelsen af et jubilæumsskrift. Jeg tror de fleste her har set det, og jeg tror de fleste der har set det nok vil give mig ret i at det er et meget flot, og særdeles præsentabelt jubilæumsskrift. Og det er klart at et sådant skrift har vi måttet "spare op" til. Skriftet blev præsenteret den 23. august, ved en mindre sammenkomst om formiddagen.

Bestyrelsen vil gerne benytte endnu en lejlighed til at sige Niels Jørgen tak for det store arbejde han har lagt i jubilæumsskriftet. Det er blevet særdeles læseværdigt. Det er jo ikke kun gamle minder der er fundet frem, men mange af de ting der er fundet frem er stadig aktuelle, selv om de er årtier gamle.

Vi har altså valgt denne måde at fejre jubilæet på, fremfor den store festivitas. Vi synes at den fest vi plejer at have er ganske hyggelig, så vi så ingen større grund til at lave om på det.

Det at der er gledet et årsskrift ud, har betydet at vi er blevet en årgang bagefter i medlemskartoteket. Det vil vi naturligvis rette op på i forbindelse med det næste årsskrift, som skulle komme til jul. Årsagen er først og fremmest, at jubilæumsskriftet simpelthen var for dyrt at sende ud til så mange mennesker, når man ikke kunne stole på at alle ville betale. Man skal jo blot betale årsskriftet for at blive medlem af foreningen - og blot lade være for at blive meldt ud.

Et lignende problem er, at der i det næste årsskrift bliver to hold jubilarer af hver årgang, - 10-års jubilarer vil f.eks. være både årgang 1976 og 1977, men så skulle dette også være i orden igen fremover.

Med disse lidt mere praktiske meddelelser vil jeg slutte min beretning og ønske jer allesammen et rigtig godt elevmøde.

Mikael Kristiansen

DAG OG DÅD ER KÆMPERIM

Dag Og Dåd Er Kæmperim

DAG OG DÅD ER KÆMPERIM

I forbindelse med Elevforeningens 75 års jubilæum i denne sommer blev alle de gamle årsskrifter bragt frem i dagens lys for at få fundet de bidrag, der skulle med i Festskriftet. Årsskrifternes indhold var selv sagt broget og gav i sin mangfoldighed et godt billede af skolens vilkår under de skiftende tider. Men det faldt også i øjnene, at årsskriftet igennem en lang årrække havde haft samme forside, nemlig Niels Lindbergs billede af en ung mand, der i strålende solskin er i færd med at sætte en sejljolle i søen, og dermed et sindbillede på ordene over billedet: DAG OG DÅD ER KÆMPERIM. Ord og billede har tilsammen dannet et motto for Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Et motto, som jeg fra anden side ved, har haft stor betydning for mange unge mennesker, og et motto som stadig huskes i sin dobbelthed af billede og ord. Ordene, Grundtvigs gendigtning af en strofe i det gamle Bjarkemål, er meget stærke. I al deres kraft og vælde tidløse, og de bør fortsat kunne være skolens motto. Er ordene tidløse og stærke, så har billedet til gengæld gjort sin gerning. Det forekommer mig i dag uvedkommende, og det skyldes måske, at billedet er præget af et mærkeligt lys: et stærkt solskin, der ikke kaster skygger. Lys, glad optimisme, det er helt fint, men det er kun en del af sandheden. Livet har også skyggesider, der er i et hvert menneskes liv mørke dage, og det er i denne dobbelthed af lys og skygge, vi skal leve vort liv og udføre vor daglige gerning. Der skal fortsat sættes skibe i søen, men søsætningen bør ske i virkelighedens skyggekastende lys, så der under sejlladsen ventes både magsvejr og storme. Jeg skal på denne plads foreslå, at vi også i denne sag støtter os til traditionen, og at vi atter en gang tager det til os, der stadig har bærekraft og lader resten hvile. Lad os tage det gamle motto til os igen: DAG OG DÅD ER KÆMPERIM, men lad os søge et andet, for os mere ægte billedligt udtryk. DAG OG DÅD ER KÆMPERIM. Gode, stærke ord som overskrift for en skole. For det er jo håbet, at skolen må sende unge mennesker ud i livet med lyst til at gøre et dagværk, med lyst til at gøre dagens gerning, også gerne forstået som modsætningen til mørkets gerninger. Måtte det også i de år, der kommer, være kendetegnende for vore elever, at de har lyst og vilje til at gøre en indsats, at de må have mod og kraft til at gøre et dagværk, at dag og dåd for dem må være kæmperim.

En 40 Års Jubilærs Tale

ved Glamsbjerg Friskoles elevmøde den 4. oktober 1986.

Kære Glamsbjerg elever, lærere og tap'ere!

Den skole, vi forlod i 1946, var som I ved eller kan tænke en anden end disse dejlige bygninger. Den gamle skole lå nede ved banen - rent ud sagt et stort skrummel af en murstenskasse. Undervisningslokaler, elevværelser, forstander- og lærerboliger samt de fælles faciliteter lå ind imellem hinanden - eller i hvert fald godt blandet.

Det var en meget anderledes tid.

Da jeg som kostelev kom til skolen i 1944 var vi i besættelsens femte år; kost, beklædning og forsøg på opvarmning bar præg heraf. Der var mørkelægning, sprængte jernbaner, og de tyske nazister skabte utryghed på mange måder. Herom har jeg et brev, som jeg gerne vil læse op. Det er skrevet den 17. juni 1944 til mine forældre. Det er et dramatisk brev, som afspejler både den gru og den sensationsglæde, jeg som 15 årig kunne opleve ved at sende et brev med et så ekstraordinært indhold:

Glamsbjerg, den 17. juni 1944

Kære alle - og især Inger!

Til Lykke på Fødselsdagen!

I maa vel hellere have hele Historien fra en Ende af:

Natten mellem Onsdag den 14. og Torsdag den 15. Kl. 20 Minutter over 1. standsede en Bil uden for Skolen, hvorefter der stod 5 Mænd ud. De havde alle en stor Lygte og en Revolver ved sig - en Maskinpistol manglede heller ikke. Saa gik de om bag ved Skolen og ind af Simons Vindue. Her landede de tre af dem paa henholdsvis Chaiselongen og Skrivebordet. Saa vaagnede Simon: "Hvem er det, hvad er der?" spurgte han. Derpaa gik en af dem hen til Sengen og stak ham en Revolver ned i Maven, mens han sagde: "Det er det tyske Politi, vis os Vejen til Forstander Skrivers Soveværelse! Saa maatte Simon op; han fik ikke Lov at klæde sig paa. Han vidste tilfældigvis, hvor Skrivers Soveværelse var. Det var et Held. Da de gik igennem 5. Klasse, sagde det Klik...Klik... bag ved Simon. Det var to af Mændene, der spændte deres Revolver. Den tredie gik foran med en Lygte. Da Fru Skriver hørte

Støvletrinene paa Trappen var hun klar over hvad, der var hændt. Hun skyndte sig at lægge 5 illegale Blade under Madrassen. Saa bankede det paa. "Hvem er det ?" spurgte Skrivers. "Det tyske Politi" lød Svaret. "Luk op!". Skrivers stod op og lukkede et Vindue op og raabte: "Hjælp?" Han troede, det var Schalburg Falk. Imidlertid gad Tyskerne ikke vente længere. De Sparkede Dørene ind, men inden de saa sig til løb Fru Skrivers hen over Benene paa dem alle 3 og op af Trappen til det Værelse ved Siden af mit. Her fangede en Tysker hende, men hun snoede sig fra ham og løb ned af Trapperne og op paa det andet Loft. Dengang de stod og sparkede paa Døren og stod ved hver sin Side med Revolveren, troede Simon, at de vilde skyde Skrivers. "Maa jeg ha' Lov at gaa?" spurgte han. Men det maatte han ikke. Da Fru Skrivers saa løb op af Trappen, benyttede han Lejligheden og løb ned og ud paa Vejen, op til Axel Larsens Villa. Her vækkede han Ole - Sønnen - og fik ringet til Ringgaard - Politimesteren -. Han kom i Løbet af 3 Minutter, men han kunde jo ikke stille noget op. Han fik kun bekræftet, at det var Gestapo - og ikke Schalburg Folk. Saa begyndte Husundersøgelsen. Alt - kort sagt - blev undersøgt. De fik Nøglerne til Skufferne og gennemrodede det hele. De fandt en Del illegale Blade og forskellige illegale Bøger: "Tysklands sidste Runde" m.fl. Kl. 1/4 over 2 kørte de igen. Fru Skrivers tog det saa tappert, at der ikke en Gang var en Taare at se i hendes Øjne, hun var glad for, at Simon nåede at ringe til Politiet, for saa vidste hun da, at han kom ud paa Husmandsskolen, og ingen andre Steder. Men hvor hun skældte Tyskerne ud. Det lignede ikke noget at komme og trække en gammel, syg Mand ud af Sengen paa den Maade (Skrivers havde haft et Anfald samme Aften) osv. osv.

Den 15. var Fru Skrivers og flere i Odense men de kunde ikke faa Lov at tale med Skrivers. Ved Hjælp af en Lægeerklæring fik de Skrivers flyttet fra Kælderen og op i en Skolestue, hvor han da altid havde det lidt bedre.

Den 16. var Fru Skrivers derude igen, men kunde ikke faa Lov at tale med Skrivers, selvom han var afhørt.

Han var sigtet for "Ophissende Foredragsvirksomhed"

(I gaar Aftes fortalte Fru Skrivers os lidt, men da vi havde sunget, brast hun pludselig i Graad. - Saa varede det lidt, saa sagde hun, at

hun vilde bare bede os om, at tænke på Skriver, naar vi bad vor Aftenbøn.)

Saa er Historien saadan set ikke længere, der er lige det at bemærke, at Skriver kom hjem i Bil i Dag Kl. 1/4 i 4. Vi fik det at vide Kl. 2, saa vi var ude at møde ham med Blomster - og Byen var flagsmykket i modsætning til Valdemarsdagen. Han havde ikke været barberet eller vasket siden Onsdag Aften, saa han saa farlig ud; men nu gaar det hele i sin daglige Gænge igen.

Ja, I har vel ikke haft saa meget ud af det, for det er jo meget utydeligt, men jeg kommer hjem den 25.

Jeg tar' til Køng i Morgen.

Jeg har ikke skrevet til Gunner om det her.

Jeg har glemt min Verdenhistorie og Sproglære hjemme; men jeg kan godt laane mig frem til den 25.

Kærlig Hilsen til Jer alle
Ejvind

Jeg vil haabe i brænder alt, hvad I har af illegale Skrifter, for her kan vi se, hvor galt, det kan gaa.

E.

Ja, det var et hjørne af den dystre hverdag i Danmark få måneder, før det danske politi blev arresteret af tyskerne.

Men så fulgte en herlig sommer med befrielse, frihedskæmpere og lys over landet. Skolen var beboet af østtyske flygtninge, men vi havde muntre skoledage i et par butikslokaler i Nørregade.

Vi har milde minder fra vores Glamsbjerg tid, og det var dejligt, vi kunne være med her i dag - og se jeres dejlige skole - og møde kammeraterne fra den gang.

Dil Eleveforeningen

Taastrup, 30/9 1986

Det er med stor beklagelse at jeg melder afbud fra årets elevfest - jeg er jo ellers 25-års jubilær i år.

Imidlertid holder firmaet, hvor jeg er ansat, nemlig Handelsbankens EDB-Afdeling, 25-års jubilæum fredag den 3. oktober. Da jeg mener, at man trods alt skal pleje nutiden fremfor fortiden, har jeg valgt at deltage i denne fest - og jeg tør ikke tro på, at jeg vil være i stand til at rejse til Fyn dagen efter på betryggende måde.

Da jeg tillige vil være jubilær igen om 2 år, nemlig som eksamenselev fra 1963, kommer der således en chance igen. I bedes huske mig til den tid - da vil jeg gøre alt for at kunne være med på min gamle skole.

Skulle der dukke nogle af mine gamle efterskolekammerater fra vinteren 1960/61 - medjubilæarerne - op, kan I sende en hilsen fra mig, og fortælle at jeg har det godt, og ofte tænker tilbage på de gode 5 måneder, hvor vi var sammen - og de narrestreger vi af-og-til lavede, og som ikke alle kom frem til "øvrighedens"

kendskab.....

Venlig hilsen

Per Østergaard,
Hallandsparken 148, 2630 Taastrup,
tlf. 02 99 40 20

Breve fra 10 - års jubilæer

Glamsbjerg, den 7/10 1986

Svar til brev af 22. september.

Siden jeg forlod skolen har jeg arbejdet hos Hans Madsen i Stighøj i 3 år, som landbrugsmedhjælper.

I juli 1980 fik jeg arbejde som chauffør hos FAF i Odense. Der var jeg i 5 år, hvor jeg sagde min stilling op, for at prøve nye kræfter.

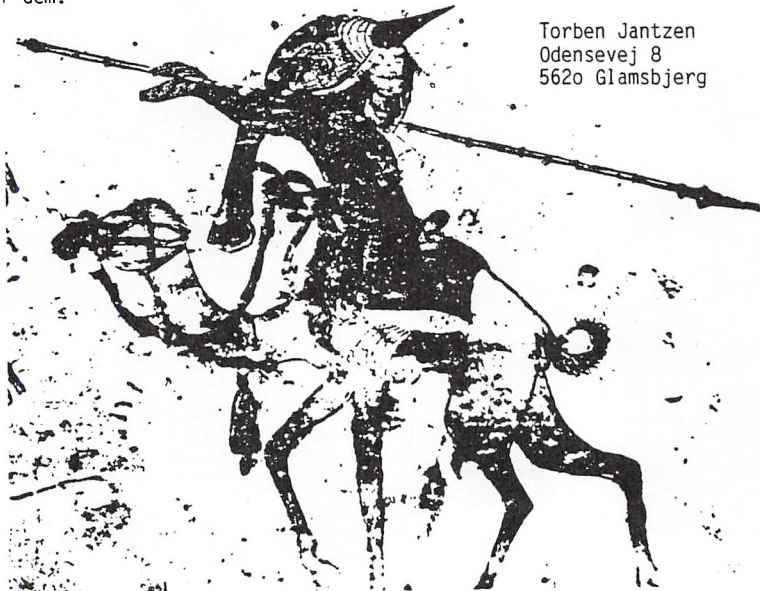
Jeg fik da job hos Jørgen Geo i Ebberup hvor jeg kørte sættevogn over hele Sverige med blandt andet cornflakes fra Svendborg, træ og andre forskellige ting.

Jeg er stadig hos samme vognmand, hvor jeg de sidste 2 måneder + hele vinteren skal køre grus og sten på Sjælland.

I 1984 (april) købte jeg og min forlovede hus her i Glamsbjerg, (jeg/vi har boet i Odense 3-4 år). Vi flyttede tilbage hertil fordi naturen er så dejlig hernelde. I juli 1984 fik vi en dejlig lille søn, som lige er blevet 2 år.

De eneste af kammeraterne fra dengang, jeg snakker med er Jørgen Frederik, Jesper og Jan Kohave. Ellers er det sjældent at man møder nogen af dem.

Torben Jantzen
Odensevej 8
5620 Glamsbjerg

Sukkertoppen d. 6/10 1986

Kære alle "gamle" elever og lærere

Er det virkelig ti år siden, jeg gik på Glamsbjerg, det er helt utroligt, som tiden dog er gået. Jeg blev meget glad og en lille smule vemodig, da jeg fik brev fra jer. Det var jo et par dejlige år, jeg havde der, som jeg aldrig vil glemme. Ja, der er jo sket en del ting for mig siden dengang, og det vil jeg godt fortælle lidt om. Næsten lige efter jeg tog fra Glamsbjerg, var jeg jo i Århus Handelsskole, og derfra startede jeg på Kommunekontoret her i Sukkertoppen, hvor jeg arbejdede på den sociale forvaltning i godt et halvt år, men det var ikke rigtig noget for mig, så jeg søgte om et andet arbejde i Godthåb, hvor jeg startede i maj 1978 på kommunens incassokontor, hvor jeg blev i over 5 år. Jeg tog så tilbage til Sukkertoppen i slutningen 1984, hvor jeg arbejdede to år på regnskabsafdelingen, derefter tog jeg til Nanortalik kommune, hvor jeg skulle arbejde på incassokontoret et halvt år, derfra tog jeg så her til Sukkertoppen igen, hvor jeg nu er ansat som overassistent/pantefoged på kommunens incassokontor, og det er jo et arbejde som jeg efterhånden kender og er meget glad for, jeg regner ihverfald med at blive her i nogen år, hvor jeg også har min familie.

Jeg skal også huske at fortælle om mine børn, som nu er henholdsvis 7 og 5 år. (dreng) Den ældste er jo startet på skole og den lille til næste år. Det er nogen rigtig ballademagere, som evig og altid skal gå og skændes med hinanden om de mest utrolige ting. Den ældste hedder Arqalo og den anden er døbt Adolf men bliver kaldt for Nuka. Førrige år, da jeg var i Danmark for at besøge min lillebror, var jeg lige ved at tage til Glamsbjerg, men gjorde det ikke, da jeg jo ikke mere kender nogen der udover lærerne selvfølgelig, men der er vel kommet en hel masse nye siden dengang. Hvis der er nogen, der skulle få lyst til at skrive til mig og fortælle om dem selv, vil jeg blive meget glad for at høre fra jer, det vil da blive skægt, ikke. Hvis jeg får tid og ikke mindst råd til at komme til gammel elevfest til næste år, vil det da også blive skægt, men det er jo lang vej og dyrt, så det får jeg at se til den tid. I håb om, at der er nogen der vil skrive til mig slutter jeg med mange kærlige hilsener til alle, og måske på gensyn.

Signe Jørgensen

Postbox 145, 3912 Sukkertoppen. Telefon l 3277 lokal 53.

Kære allesammen.

Er det virkelig lo år siden jeg var på Glamsbjerg, ja så er de lo år gået stærkt.

Jeg er nu 28 år, og fik tidligt et barn (dreng) som nu er 8 år, og fylder 9 til februar 1987.

Jeg vil hermed hilse alle de gamle elever, som gik i skoleåret 1975/76, og ikke mindst Anne-Mette Knudsen og Susanne Nielsen, som jeg dengang blev så gode veninder med.

Forresten mødte jeg Susanne og Bent efter 1976. Det var i Vejle 1980, og der fik vi snakket meget sammen og havde det fint.

Efter skoleåret i Glamsbjerg, gik jeg på Ryslinge Højskole (Fyn), hvor der hver halve år arrangeres studierejse, og jeg har så henholdsvis været i Jugoslavien og Paris. Dejligt og studierigt.

Jeg har nu en samlever igennem de sidste 5 år og vi er stadigvæk meget glade for hinanden, men giftes vil vi ikke. Hvem ved.

Da vi tre (min samlever og min dreng) ikke kan falde til i Godthåb efter 2 års ophold, er vi nu vendt tilbage til Egedesminde. Så nu er jeg arbejdsløs siden juli 1986, men jeg håber jeg snart finder noget. Jeg er uddannet kontorassistent siden 1982.

Jeg fik først brevet den 3. oktober, da vi nu er flyttet til en anden adresse.

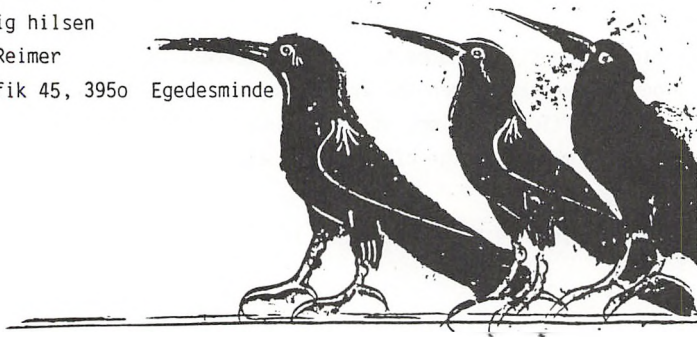
Her på Grønland sker der en hel del for øjeblikket, der er jo indført Hjemmestyre, så der er meget debat her og der. Nogen gange er det lidt svært at følge med, det hele går lidt for stærkt, men det skal nok gå.

Jeg vil hilse alle eleverne som går der nu, og alle de gamle som har gået på skolen.

Med venlig hilsen

Pauline Reimer

Qajaasarfik 45, 3950 Egedesminde

København, den 23. november 1986

HEJ DU GAMLE - SKOLE

Ja, jeg er unægtelig flyttet lidt rundt - og nået meget forskelligt, siden vi skiltes i 1977. Så er spørgsmålet om det er tilfældigheder-nes spil, eller en målrettet indsats fra min side, der har placeret mig i det job jeg har i dag. Spørgsmålet vil jeg lade stå åbent, men lad mig citere lidt af udtalelsen, som jeg fik fra Stenhus Kostskole & Gymnasium i Holbæk, da jeg forlod 1. G. "Bla, bla, bla.... tiltalende ung mand....bla, bla. Det er vores generelle indtryk, at Bjarne er rimeligt godt begavet og han vil være i stand til at opfylde sit job på udmærket måde, når han kommer til det job, som egentligt har hans interesse."

Rektorens udtalelse er nok meget rammende m.h.t. "når han kommer til det job, som egentligt har hans interesse", fordi efter realeksamen gik jeg i gymnasiet, men det interesserede mig ikke så jeg forlod det i slutningen af 1. G, så dukkede det store spørgsmål op - hvad så? Her skal jeg måske lige nævne, at jeg nær var blevet smidt ud af familien og slettet af testamentet, fordi "man forlader ikke bare gymnasiet", sagde familien. Nå, men så galt gik det dog ikke, og jeg meldte mig som frivillig konstabel for, dels at få aftjent værnepligten, dels at tjene nogle skillinger. Min karriere startede ved sjællandske artilleri regiment i Holbæk, her skulle der gå 4 måneder før de fik øje på mine blændende talenter, men så spurgte de også om jeg kunne tænke mig at blive kontorhjælper (en slags sekretær), og det kunne jeg naturligvis, fordi jeg var træt af at være soldat, og samtidig lød det som et job, jeg kunne bruge senere udenfor forsvaret - i hvert fald vil- le jobbet som kontorhjælper være mere varieret end jobbet i geleddet troede jeg, men det viste sig, at også dette hurtigt blev rutinepræget og kedeligt. Efter jeg havde siddet og kedet mig i ca. 1½ år på dette kontor, fangede mine øjne, pludselig en dag, en annonce hvori forsvaret søgte en programmør, denne stilling søgte jeg og kom til en masse prøver som jeg bestod - hvorefter jobbet var mit. Det indebar imidler- tid at jeg igen skulle flytte, da jobbet var i Vedbæk (forsvarskomman- doen) Her startede jeg som programmør, senere blev jeg driftsplanlæg- ger/-afvikler hvorefter jeg igen blev programmør. Efter 6 år i forsva-

ret mente jeg, at det var tiden at prøve kræfter i det private erhvervsliv, men forsvaret ville gerne fortsætte samarbejdet med mig, så de tilbød mig en uddannelse som systemprogrammør, hvis jeg bandt mig for en 2 årig periode - og det gjorde jeg så, for her var jobbet og uddannelsen som egentlig havde min interesse. Mine sidste 2 år i forsvaret gik med at installere 8 store (Main Frame) computere, tilrette operativ-systemerne og forbinde alle 8 så de kunne udveksle data sammen.

I tidsregningen er vi nu nået frem til 1985/86, hvor man i aviserne kunne læse om de højt uddannede og specielt kvalificerede personer, som flygtede fra forsvaret ud i det private erhvervsliv, jeg var en af dem, men efter ca. 8 år i forsvaret mente jeg, at min værnepligt var aftjent.

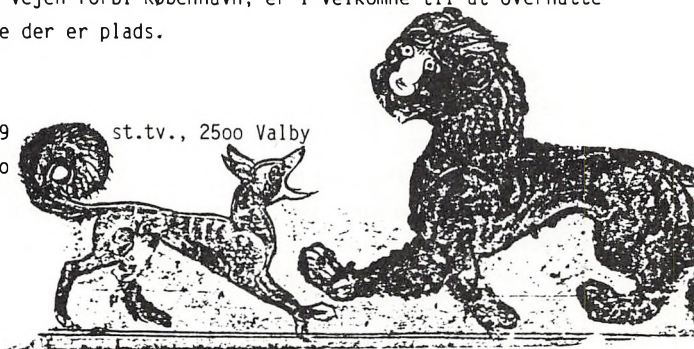
I dag er jeg så systemprogrammør i en handelsvirksomhed ved navn Rex Rotary, som ligger i Birkerød i Nordsjælland, men hvor længe dette varer er uvist, fordi jeg kunne godt tænke mig at arbejde andre steder i verden, men kun for en 2-3 årig periode, måske i USA eller England, og hvis dette ønske skal realiseres, skal det være snart, nu mens jeg stadig er ungkarl.

Det var så et par ord om hvad jeg har foretaget mig siden 1977, og det skulle såmænd ikke undre mig, om jeg lægger vejen forbi Glamsbjerg Fri- og Efterskole til elevfesten i efteråret 1987, Men inden jeg bestemmer mig kunne det være rart, at få en tilkendegivelse af, om der kommer nogen jeg kender, fordi der er langt fra København, eller hvor jeg nu befinder mig i 1987, til Glamsbjerg.

Til sidst en opfordring: Tag og skriv et brev, lad os opfriske de gamle minder fra klassen - det var trods alt 3 sjove år. Hvis I skulle få lyst til at lægge vejen forbi København, er I velkomne til at overnatte hos mig - så længe der er plads.

Med venlig hilsen

Bjarne H. Wind
Peter Bangsvej 229
Tlf. 01 - 74 09 30

Santa Monica 17.11.1986

Niels Reimar Nielsen
1452 Berkeley Apt. 1
Santa Monica
CA 90404 - U.S.A.

Kære gamle venner fra Glamsbjerg.

Jeg håber meget at mit brev når at komme med i skolens årsskrift. Jeg modtog brevet, med opfordring til at skrive til årsskriftet, lidt forsinket da jeg bor i Californien. Efter jeg forlod Glamsbjerg, har mit liv været rigt på oplevelser, som jeg ved den lejlighed gerne vil give et lille kronologisk resumé af.

Efter to dejlige år på Glamsbjerg Fri- og Efterskole fortsatte jeg min uddannelse på Nørre-Åby Realskole. Det er en mindre kostskole for udlands-danskeres børn og har af den grund en halv-international atmosfære. Da jeg havde taget min 10. klasse der, rejste jeg tilbage til Silkeborg hvor mine "rødder" er. At komme tilbage til sin hjemby efter fire års ophold på tre forskellige kostskoler, var næsten som at komme til en fremmed by. Jeg måtte finde nye venner, opleve hvordan det var at bo hos mine forældre igen og starte på en ny skole. I dette tilfælde var det Silkeborg Handelsskole, hvor jeg skulle læse de næste tre år. Det var noget af en omvæltning fra min tid på Glamsbjerg, at skulle starte på Handelsskolen. Handelsskolen var noget af et karakterræs, terperi, udenadslæren og lidet kreativitetsfremmende, alt sammen noget som jo er fjernt fra Glamsbjergs filosofi.

Efter tre mere eller mindre heldige år på Silkeborg Handelsskole, havde jeg været i det danske uddannelsessystem i 14 år. Alt hvad der hedder skole hang mig mildest talt ud af halsen, og jeg hungrede efter at komme ud i det pulserende liv. Da det meget passende kunne kombineres med aftjening af min værnepligt, gik jeg på session og meldte mig til ingeniørtropperne i Randers. Ved ingeniørtropperne fik jeg alt det motion og friske luft som jeg havde savnet så meget i skolen.

Da min værnepligt var udstået, rejste jeg til København, hvor jeg havde fået en læreplads på en større tømmerhandel. I mit arbejde på tømmerpladsen fik jeg mindst lige så meget motion og frisk luft som i forsvaret. Som I nok kan forstå, holder jeg mere af fysisk hårdt ar-

bejde end de fleste mennesker gør. Da jeg mener, at det dels er sundt for legeme og sjæl og dels kan kurere alt fra overvægt til depression. Mens jeg arbejdede ude i brædderne, opdagede jeg dog, at samtidig med at mine muskler voksede stod min hjerne stille. Min nysgerrighed for mere viden og verden omkring mig voksede som tiden gik. Jeg begyndte at læse en del i min fritid. Men da jeg på tømmerpladsen kun mødte travle mennesker, som var mere eller mindre indskrænkede til deres fag, stod det hele mig mere og mere fjernt. Derfor besluttede jeg, at jeg ville ud i den store verden, og at det skulle kombineres med et studium. Jeg havde på det tidspunkt læst en del litteratur af Sigmund Freud, C.G. Jung, Erick From og andre som ledte mig ind i psykologiens verden. Jeg var derfor opsat på at studere psykologi, og at det skulle være i USA, som jeg i mellemtiden havde besøgt flere gange.

Mit udlandsophold startede på en international sprogskole i Cambridge, England, hvor jeg tog et intensivt engelskkursus. Jeg havde kun planlagt at læse der i lo uger, men jeg holdt så meget af skolen, at jeg blev der i 5 måneder. Ikke siden mine Glamsbjergdage havde jeg haft det så godt, og bedst af alt jeg fik mange gode venner lige fra Japan til Brasilien. Mens jeg var i Cambridge fik jeg arrangeret det således, at jeg skulle starte på universitetet. Mit arbejde var inden for trælastbranchen og skulle foregå i Oregon, som er en af de stater i USA med den største skovdrift.

Den 9. april i år sad jeg i et jumbojet med store forventninger og kursen mod det vestlige USA. Da jeg nåede Oregon, kom mit glorificerede drømebillede af det super-kapitalistiske USA på lidt af en prøve. Jeg skulle tilbringe de næste 6 måneder i Eugene, en lille flække "in the wild west". Jeg startede hårdt op med et monotont arbejde på en stor, larmende laminatsfabrik. Aldrig har jeg arbejdet så meget under så usle forhold. Det var dog interessant at tale med arbejderne på fabrikken, som f.eks. skulle arbejde i 5 år for at kunne få én uges ferie om året. Fagforeninger fandtes der ikke noget af, for det kunne ledelsen ikke lide, som de sagde til mig. Det var den barske virkelighed!

I det ca. halve år jeg var i Oregon, havde jeg den enestående oplevelse, at arbejde i næsten alle de forskellige led træindustrien består af, lige fra at være på savværk til salgskontor til at vandre rundt i de storslåede skove som er Oregons kendetegn. De mægtige skove med verdens højeste træer, de mange idylliske krystalklare vandløb og det

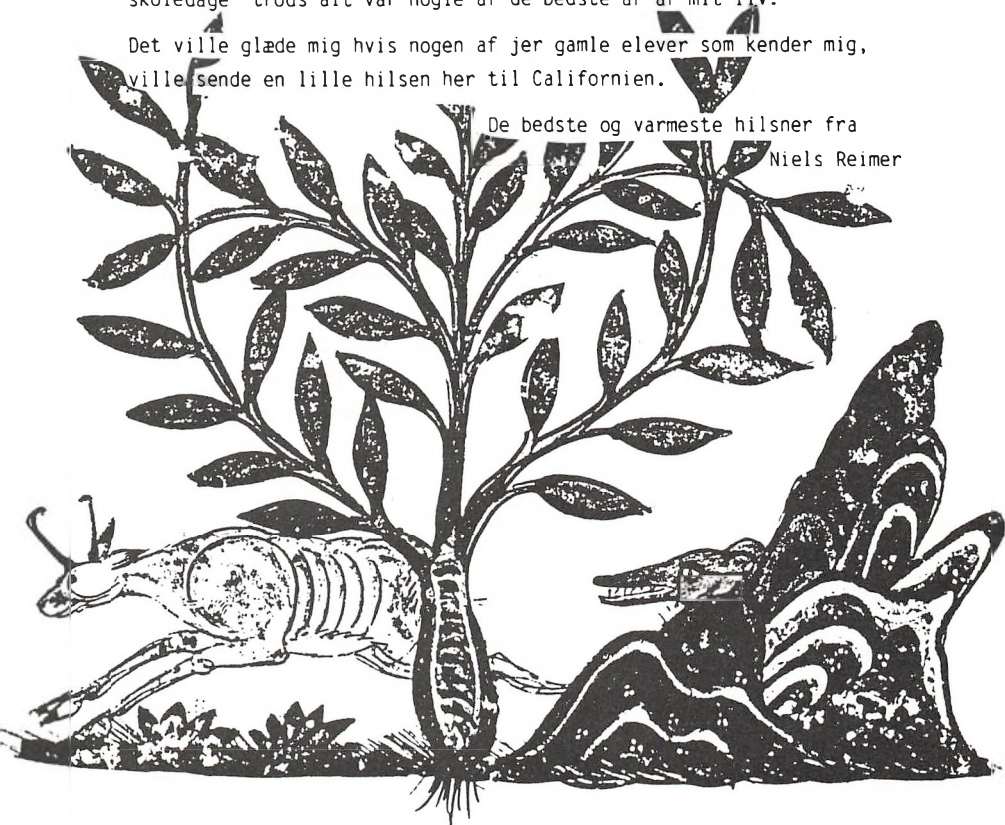
rige dyreliv var nok det som gjorde det største indtryk på mig.

Da det halve år var ovre, pakkede jeg alle mine sager i den brugte Chevrolet, jeg i mellemtiden havde købt, og startede min lange rejse helt ned til det sydligste Californien. I Los Angeles var jeg nemlig blevet optaget på Santa Monica College, hvor jeg startede med at studere i september måned. Det var dejligt at begynde at studere igen og selvom jeg ofte har temmelig meget at læse holder jeg meget af det. Santa Monica College har ca. 20.000 elever hvoraf 1.500 er internationale studerende som jeg selv. Udover at være et glimrende universitet, er det i sig selv interessant at møde unge mennesker fra hele verden. Her finder man alle nationer, racer, religioner og meninger, noget som jo må siges at udvide ens horisont.

Så kære venner, her ender mit brev. Mens jeg nu sidder her i Santa Monica i 35° varme og skriver til jer, kommer nostalgien op i mig. Nu hvor jeg tænker på alle de mange gode oplevelser jeg har haft i mit 25 årige liv, så bliver jeg mere og mere klar over, at mine kostskoledage trods alt var nogle af de bedste år af mit liv.

Det ville glæde mig hvis nogen af jer gamle elever som kender mig, ville sende en lille hilsen her til Californien.

De bedste og varmeste hilsner fra
Niels Reimer

Odense, 18. oktober 1986

Hej Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Det er i år lo år siden vi var elever på skolen, og i den anledning vil vi gerne sende en nostalgisk hilsen til alle tidligere elever, nuværende elever og til alle lærerne.

Det var lidt skuffende at se, at vi af hele 75-76 årgangen, kun kunne mønstre 4 (fire) lo-årsjubilare til gammel-elev-fest den 4. oktober, så hermed en opfordring til alle om at møde op til 11-årsjubilæet.

Når man idag kommer til skolen, synes alt at være ved det gamle. Forstanderen er den samme, lærerne er de samme (næsten) bygningerne er de samme, ja - selv lagkagen til kaffen ligner sig selv. Men der er nu sket en masse på lo år. Husdiskoteket hedder ikke længere "Diskotek Sunrise", husorkesteret hedder ikke længere "Burning Eyes", eleverne er korthåret - vores hår var langt, man går i flade sko - vi havde popstøvler med 5-8 centimeter hæle, bukser med enorme svej er skiftet ud med stramtsidende jeans eller joggingtøj, og nu må man besøge hinanden på værelserne når man vil - uanset køn, man bygger til og Søren Henriksen er holdt op med at ryge. Hvad er det for noget rod? Her lidt om os selv.

Kristian om Per: Per afsluttede sin skolegang på Glamsbjerg Fri- og Efterskole med realeksamen og forsøgte sig i isenkrambranchen (kom i lære), hvor han hurtigt lærte, hvordan man ene mand bærer en vaskemaskine. Fodtusserne i Slagelse blev i 9 måneder bæret med Pers samvær og ved siden af drev han verdensfirmaet "Diskotek Sunrise" som arrangerede koncerter med Slade, Ricky and the Speedfires, Darts og Odensegruppen Parklane. I dag er han beskæftiget i autoudlejningsbranchen og i sin fritid renoverer han "Det lille skur på heden", sammen med kone og to børn, 3 hunde, 2 kaniner og naboens kat. Hans foretrukne transportmiddel: En udstoppet præriege, der ligner en 2 CV. Påtænker familieforøgelse med 5 knortegæs.

Per om Kristian: Efter endt realeksamen flyttede jeg Kristian og Lademans leksikoner i 23 bind op af trapperne til 3. sal i København, hvor han blev sat i banklære. Men Fyn er fin og blot halvandet år efter hentedede jeg Kristian og Lademann på grund af et styk ung smuk quind. Kristians fritid går med alt andet end at sove. Han forsøgte sig som rockstjerne i diverse amatørorkestre, bl.a. Q-cumbers, Rocky-boys og Toccata.

که زاه دُوسه روزه بیش کرد تا الحقیق ابد تا بخورد و با زها کوش بزرگ یکبار فرود برد و بنه خاید
 و اگر ساز شود کبی بخورد نیک شود و چون زغمی خورد از بیز و ماتند و در نترماند طلب نعد کند و بخورد

I dag er Kristian beskæftiget i en kreditforening og i hans fritid leger han med musik, driver et lille bookingbureau og gør Fyn meget usikker sammen med en vild rød amazone.

Med dette indlæg, håber vi at flere af de gamle elever vil skrive om sig selv eller andre til Glamsbjerg Fri- og Efterskoles årsskrift, og lad det samtidig være en opfordring til alle om at møde til gammel-elev-fest i efteråret 1987.

Med venlig hilsen

Per Krogager
 Skovlundvej 6, Heden
 5750 Ringe (tlf. 09 631066)

og

Kristian Grossmann
 Kragssbjergvænget 5, st.
 5000 Odense C (tlf. 09 178414)

Til årsskriftet.

Efter realeksamen gik jeg i gartnerlærer. Først var jeg 1½ år i Fangel, derefter 1½ år i Århus og afsluttede læretiden med ½ år på Beder Gartner-skole.

De næste 2½ år prøvede jeg lidt af hvert. Jeg var på rejse med rygsæk 3 måneder i Sydeuropa, på højskole i Uldum og 4 måneder boede jeg på Færøerne, hvor jeg havde arbejde i en blomsterbutik. Ind imellem havde jeg forskellige jobs, og var ellers arbejdsløs. I 1982 tog jeg fra Århus til Sydbyn, for at starte på Den frie Lærerskole i Ollerup. Her går jeg nu på sidste år, så til sommer, hvis ellers alt går godt, er jeg "degn".

Jeg har hverken bil, kanariefugl, børn, kone eller formue, skylder efterhånden en del væk (studielån) men ellers går det fint.

Med venlig hilsen

Steen Bjerre Jensen

DFL, Ollerup

Svendborgvej 15

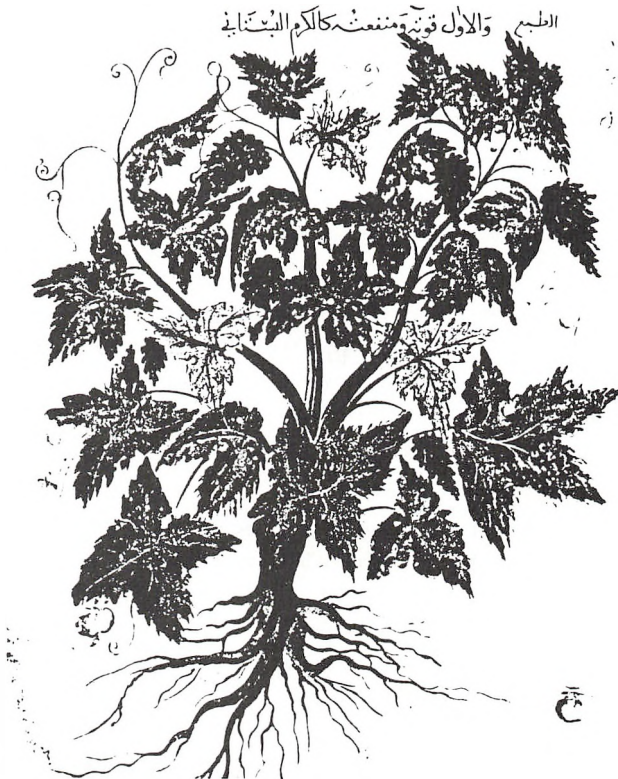
5762 Vester Skerninge.

Hej allesammen.

Her er en lille hilsen fra mig. Jeg bor jo kun 13 km væk fra skolen nu, sammen med min ven og vores dreng på 2 år, i noget der hedder Snave.

Jeg har ikke nogen forbindelse med de andre, men det kunne være sjovt at have. Jeg har været 2 år i huset og et år på Højby Kro, men det lukkede, så kom jeg ud i arbejdsløsheden i 2 år. Så kom jeg på Storebæltfærgerne for at gøre rent - som afløser. Derefter kom jeg i en Børnehave i Ringe i 9 måneder. Det var jeg meget glad for. Så kom jeg tilbage i arbejdsløsheden i 2 år igen. Fordi jeg blev gravid, gik jeg på barselsorlov. Bagefter kom jeg ud på Akkerup Planteskole i ca. 1. år og skal derud nu her igen. Jeg går og venter på de ringer efter mig. Vi har arbejde derude begge to. Jeg som sæsonarbejder og han hele året.

Nu kan jeg ikke finde på mere at skrive om.

Mange venlige hilsener

Annette Nielsen
Ørbækvej 5
5683 Hårby

1977 - 1987

Hallo! Hallo! Sele her (Berit Lütz hus 6 værelse 66)

Turen hjem fra Fyn gik godt. Kort tid efter sommerferien startede jeg i lære som frisør, i en lille bitte salon i Dragør. Der var kun mester og så jeg. Det gik godt det første $\frac{1}{2}$ - 1 års tid, men fandt ud af at jeg ikke lærte nok. Brød min lærekontrakt og søgte læreplads i City. Fik plads hos frisør Gunbritt, som jo er en af de førende frisører i København. Jeg skal love for, at jeg fik min sag for, da alle havde rundsave på albuerne for at blive bedst. Her blev jeg efter $2\frac{1}{2}$ år udlært med de bedste papirer.

Nu var det på tide at flytte hjemmefra, fandt en dejlig lejlighed inde i City på 75 m² - en rigtig ungpige-hybel.

Søgte da plads hos en af de større frisører på Amager og fik det. Det var dejligt at stå på egne ben og prøve at vise sin kunnen, det gik som i olie, fik mange kunder, og dygtiggjorde mig om aftenen. Tog på klippeskole i London og Paris, da det er vigtigt - hele tiden - at dygtiggøre sig i det fag jeg har valgt.

Efter 2 år som svend fik jeg tilbudt at købe en salon 500 m fra hvor jeg arbejdede. Valget var ikke svært, en stor salon på 110 m² med masser af muligheder.

Jeg slog til og startede først med ombygning og restaurering af de nye lokaler. Ansatte da 2 piger, og så skulle det hele bare køre "det var da bare ligetil" - troede jeg. Nu var det lige pludselig mig der var boss, kun 22 år med meget lidt erfaring med regnskaber, en arbejdsuge på 70 timer og sidst men ikke mindst, aldrig prøvet at have med personale at gøre.

Sikke en masse øretæver det dog gav, men der var kun et at gøre, smøje ærmerne op og vokse med opgaven. Det er nu 3 år siden jeg startede salonen "Klippe-Studio", og er blevet en meget erfaren, bevidst "boss". I dag har jeg bestemt ikke fortrudt mit valg, det blev en personlig sejr.

Privat har jeg ikke levet helt i cølibat. Jeg blev gift sidst i maj 1986 med en dejlig Sønderjyde. Vi har købt et hus i Dragør, hvor al vores interesse med hus, havearbejde, familie og venner optager vores

Vibeke Bentzen (Højmark)

Ti år er gået, og jeg sidder og tænker tilbage og siger til mig selv: "allerede".

Jeg forlod skolen sommeren 1976, efter at have tilbragt 2 dejlige år i Glamsbjerg.

Hvad jeg så har lavet siden jeg forlod skolen, ja først var jeg på sprogskole i England, derefter 1. år i huset i Californien. Så var jeg en tur på Silkeborg Højskole.

Blev færdig som sygehjælper, fra den sønderjyske sygeplejeskole i Sønderborg 1981. Turen gik så igen til USA, hvor jeg arbejdede inden for hjemmesygeplejen 1. år, det var i Solvang, en lille dansk koloni i Californien, en oplevelse for livet.

Efter hjemkomsten i 1982 fik jeg arbejde på Sønderborg Sygehus, har været på børneafdelingen, fødegangen og sidst og mest interessant på skadestuen, et dejligt arbejde.

I juli 1986 blev jeg gift med Johannes, vi har et dejligt hus i Toftlund.

Stefan Grossmann og Bent Krosgaard Jensen har jeg meget kontakt med, og har haft det lige siden vi forlod skolen.

Jeg mindes ofte de gode dage jeg havde i Glamsbjerg og sender en hilsen til alle fra den gang både lærere og elever.

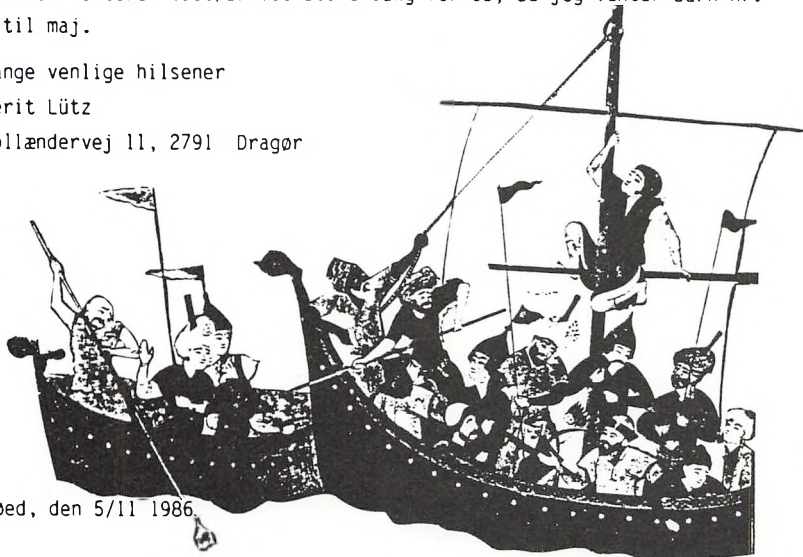

fritid. Vinteren 1986/87 vil blive lang for os, da jeg venter barn nr. 1 til maj.

Mange venlige hilsener

Berit Lütz

Hollændervej 11, 2791 Dragør

Høed, den 5/11 1986.

Er det virkelig lo år siden, tiden løber, men når jeg tænker tilbage er der også sket fantastisk mange ting i den periode.

Da jeg forlod skolen tog jeg til Isarel i Kibutz, en fantastisk oplevelse med unge fra hele verden.

Da jeg kom hjem tog jeg på Landbrugsskole, her fandt jeg ud af at jeg hellere ville gå gartnerlinien, og kom derfor i praktik på forskellige frugtplantager og frilandsgartnerier. Jeg tog Det Grønne Bevis, på Søhus Gartner og Frugtavlerskole, hvor jeg valgte bær og friland. Her gik jeg sammen med Michael og Niller. (Kuvøsegartnere).

Efter 8 måneder hos CF flyttede jeg hjem på mine forældres gård, som jeg overtog marts 1985, jeg dyrker hvidkål, jordbær, ærter og korn.

Jeg har i flere år suppleret min indtægt som buschauffør, og slog derfor til da jeg her i efteråret fik tilbudt at købe forretningen, som omfatter to busser med tilhørende lokalruter i Glamsbjerg kommune.

I min fritid går jeg på jagt (ja måske også piger) og spiller folkemusik i "Høtyvene".

Jeg ønsker mine klassekammerater og lærerne på skolen god jul og godt nytår, håber vi ses ved gammel elevfest 1987.

Jørn Frederik Jørgensen,

Pilegård, Høedvej 7, 5620 Glamsbjerg

Fåborg, den 25/11 1986

Hej igen.

Her en lille forsinket hilsen til årsskriftet. Kan I ikke nå at få den med er der ikke så meget at gøre ved det, men jeg ville blive meget glad, hvis I sender mig et eksemplar alligevel.

Efter at have forladt jer, kom jeg i lære som kleinsmed. Da jeg var udlært tog jeg til Langelandsfortet og aftjente min værnepligt. Siden har jeg arbejdet som rejsemontør, p.t. for SKAKO A/S, hvilket fører mig lidt omkring. I løbet af de sidste par år er det blevet til Sverige, Færøerne og Finland. Selvfølgelig er der også arbejde her i landet, men det er mere spændende at være udenlands.

Drømmen om egen motorcykel er da også gået i opfyldelse. Jeg bor stadig i Fåborg, hvor jeg har købt hus. Her hygger jeg mig med min motorcykel, min pige, min kat og min store "dille" nemlig lystfiskeri. Jeg er vist ved at blive lidt "gammel". Nå, nok for denne gang, hovedsagen må være at have det godt, det gælder også jer.

Mange venlige hilsner

Jørgen Holm

Frits Sybergsvej 5, 5600 Fåborg

tlf. 09 61 92 42

Kære Glamsbjerg Fri- og Efterskole

Mange tak for jeres opmærksomhed. Det var dejligt at høre fra jer. At der er gået 10 år, ja det er jo helt utroligt.

Da jeg modtog brevet fra jer, gik jeg straks ind og kikkede i mit fotoalbum.

Ja, det var jo Hanne som jeg delte værelse med. Så var det Birgit Enkebølle, May-Britt Frederiksen, Conny Hee, Pia Hansen, Dorte Gensborg, Lisbeth Sørensen, Berit Frederiksen og Patricia. Vi piger boede under samme tag, med Erna som vores reservemor.

Nogle af jer havde jeg kontakt med i begyndelsen, men som årene gik, faldt det lige så stille i sig selv. Jeg har besøgt May-Britt, hun skulle have en lille på det tidspunkt. Steen og Palle har jeg mødt i Odense. Benny har jeg talt med en del gange. Benny har også været på

Idrætshøjskolen i Sønderborg. Jorsi har jeg talt med, da jeg skulle besøge Stigne i Århus. Stigne har jeg skrevet sammen med i en del år. Hun har siden hen været på ferie i Danmark, hvor vi så har mødt hinanden. Per Madsen, som bor i Sønderborg, hilser jeg på engang imellem. Men nu lidt om mig selv. Efter opholdet på Glamsbjerg Fri- og Efterskole har jeg taget HF eksamen. Derefter 3 år på Åbenrå Børnehave og fritidspædagogseminarium. I 1982 blev jeg pædagog, og har siden da

arbejdet indenfor dette erhverv. Først en del år på fritidshjem, nu arbejder jeg i en vuggestue.

Familiemæssigt har jeg mand, barn, hus, bil m.m., som man plejer at sige. Altså mangler jeg bare hunden. Jeg lever papirløst sammen med Jørgen. Tilsammen har vi vor dreng - Anders -. Han er født den 13/6 1986. En dejlig dreng (men det synes alle nybagte forældre jo). Huset, ja det købte vi, da vi skulle have den lille.

Jeg kunne ikke overskue at skulle bo på 2. sal. Uden badeværelse, uden vaskemuligheder, uden baggård osv. Derfor blev valget mellem vores eget eller at bo til leje. Vi valgte at få vores eget. Et lille hus på 109 m². Men vi har fået dobbelt så meget plads i forhold til det vi havde før. Så vi går og nyder det.

Venlig hilsen

Bodil Hansen
Bønnekilde 11, Dybbøl
6400 Sønderborg.
tlf. 04 48 86 49

Jeg håber at se mange af mine forhenværende skolekammerater til elevfesten, efteråret 1987.

Til Glamsbjerg Efterskole

Efter opholdet på Glamsbjerg Efterskole rejste jeg til England et par måneder som aupair-pige. Derefter tog jeg turen ind til Ny Carlsberg Glyptotek, hvor jeg tegnede i 2½ år. Det er desværre ikke blevet til så meget mere med tegneriget, i stedet har jeg snuset til lidt af hvert, blandt andet tilbragte jeg året 1979/80 på Ollerup Gymnastikhøjskole som jo osse ligger på Fyn. Jeg havde der besøg af Maj-Britt Frederiksen og Søren Krogh. Efter opholdet på Ollerup tog jeg ud og rejse og mødte der min nuværende mand Frans. Vi flyttede ind til København, hvor Frans var i færd med at uddanne sig til bygningskonstruktør. I dag bor vi i Næstved. Jeg har hernelde taget lo kl. om igen og var startet på HF, da jeg blev optaget på Fodterapeutskolen i København. Sommeren 1985 blev jeg færdig som fodterapeut og arbejder nu på fodklinik i lægecentret Næstved. I mellemtiden blev der osse tid til bryllup og barnedåb i år, vi fik den 19. april en datter, som har fået navnet Anna Malou. Jeg har for et par år siden besøgt Birgit Enkebølle, bosat i Ringsted, men har siden ikke haft nogen kontakt med tidligere elever, derfor blev jeg meget overrasket over at få brev og glæder mig derfor til at læse årsskrift og høre nyt.

Kærlig hilsen

Stine Dahl Jensen
Kildemarksvej 40 A
4700 Næstved

Godthåb, 25/9 1986

Da det efterhånden er et par år siden jeg sidst gav et livstegn fra mig, er det vel ikke for tidligt at jeg skriver et par linier.

Sidst jeg var i kontakt med skolen, var til elevfesten 1984. Inden da havde jeg været et halvt år på restaurant Kristinemut her i Godthåb som musiker, og i februar sidste år gik turen her op igen, denne gang på en tre måneders kontrakt. Da kontrakten udløb, den 1. maj, havde jeg besluttet mig for at blive her og arbejde, frem for at rejse hjem og stille mig op i køen. Mens jeg spillede på Mutten havde jeg arbejde i Deres Købmand om dagen, så det lå ligefor at jeg fortsatte der. Det havde nok også lidt at sige at jeg havde mødt en tiltalende dansk pige, som jeg flyttede sammen med da jeg var færdig på Mutten. Vi har forøvrigt snart været forlovede i et år. Mit arbejde i Købmanden var egentlig udmærket, men på grund af uoverensstemmelser med førstemanden, fandt jeg i december ud af at det var på tide med luftforandring. Siden nytår har jeg arbejdet i reservedelslageret hos den lokale Mercedes og Mitsubishiforhandler, der pudsigt nok hedder Deres Auto. Et arbejde jeg er rigtig glad for.

Musikken har jeg dog ikke sluppet. Jeg øver ihærdigt for mig selv, og så har jeg hjulpet et lokalt band på nogle indspilninger, der vist nok skal udkomme på plade. Her for nylig er jeg blevet bedt om at være med på et andet projekt med lokale musikere, så jeg har egentlig nok at se til. Alt dette foregår i Qilaat Musics regi, et musikforlag der har et forholdsvis nyt studie her i byen. Musikken jeg er med til at indspille, er nok ikke lige det jeg kunne tænke mig at gå videre med, men det er skægt og spændende at være med til at indspille og mixe. I det nye projekt er jeg næsten lige så meget medproducer som musiker, og det er en udfordring jeg ikke kan modstå.

Til sidst skal jeg hilse fra Pele, der også arbejder her, (værkstedet). Hils alle jeg kender, og hvis nogen vil skrive, er adressen som følger:

TUKA LYNGE

Box 200, 3900 godthåb.

Udgåede Elever Juni 1985

9. a

Peter Dannemand, Kirkebakken 23, Bellinge, 5250 Odense SV
Kirsten Follin, Fasanvej 12, 5620 Glamsbjerg
Helle Skjellerup Hansen, Krengerupvej 42, Nårup, 5690 Tommerup
Jette Jørs Hansen, Neversvej 14, 5690 Tommerup
Mette Voss Hovgaard, Åbakken 7, Bellinge, 5250 Odense S
Jette Grønvald Nielsen, Åløkken 56, Bellinge, 5250 Odense SV
Keld Lomholt Naamansen, Rybergsvej 9, Sønderby, 5631 Ebberup
Jens Horsted Pedersen, Dianavænget 17, st.tv. 5250 Odense SV
Jesper Grandt Bøgild Pedersen, Nørregade 43, 5620 Glamsbjerg
Anja Petersen, Krengerupvej 127, 5690 Tommerup
Henrik Borg Simonsen, Linde Alle 15, 5690 Tommerup

9. b

Ane Cathrine Axfort, Lundebakken 13, 5250 Odense SV
Susanne Brokmose, Morbærvænget 3, Bellinge, 5250 Odense S
Claus Brunsslev, Ebberupvej 13, Voldtofte, 5620 Glamsbjerg
Anders Clausen, Vandværksvej 7, 5690 Tommerup
Nicolas Emir Elfvingren, Moselundsvej 9, 5620 Glamsbjerg
Marlene Pia Hansen, Ebberupvej 36, Voldtofte, 5620 Glamsbjerg
Kjeld Brian Jensen, Skovsbovej 15, 5690 Tommerup
Christine Kramper Jørgensen, Strandgade 76, 5683 Haarby
Jørn Møllegaard Jørgensen, Ladegaarde Byvej 11, 5560 Årup
Michael Martin Lopdrup, Teglværksvej 23, 5620 Glamsbjerg
Jacob Krabbe Pedersen, Hybenvænget 11, 5620 Glamsbjerg
Anne Husmann Vestergaard, Solvej 24, 5250 Odense SV
Valerie Posner, USA

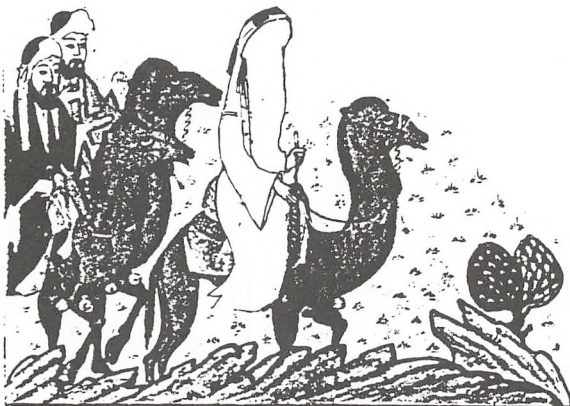
Udgåede Elever Juni 1986

9. a

Mette Abildgård, Morbærvænget 11, 5250 Odense SV
Peer Bentzen, Ladegaardsskov 14, 5560 Aarup
Henning Christensen, Langstedvej 45, Verringe, 5690 Tommerup
Jeppe Andreas Grønlykke, Løgismose, 5683 Hårby
Vivi Kristensen, Fåborgvej 7, 5620 Glamsbjerg
Signe Ballegård Petersen, Elmegårdsvej 47, Bellinge, 5250 Odense SV
Trine Bach Petersen, Bindekildevej 36, Bellinge, 5250 Odense SV
Christina Thomsen, Elmegårdsvej 29, 5250 Odense SV

9. b

Gustav Schytz Juul, Holtevej 45, 5620 Glamsbjerg
Søren Juul Larsen, Bøgevej 14, 5620 Glamsbjerg
Rikke Louise Mejlsing, Egerupvej 3, Ebberup, 5610 Assens
Tine Louise Nielsson, Åbakken 29, 5250 Odense SV
Pernille Krabbe Pedersen, Hybenvænget 11, 5620 Glamsbjerg
Thomas Pedersen, Bryllevej 2, 5250 Odense SV
Mette Thastum, Dærupvej 32, 5620 Glamsbjerg

Udgående Elever Juni 1985

10. klasse

Svala Björnsson, Flittig Lise Vej 58, 5250 Odense SV
Lars Bruun, Førbjergvænget 6, 5560 Aarup
Anja Burgaard, Kirkelundvej 9, Bellinge, 5250 Odense SV
Helle Christiansen, Bagmarken 4, 5672 Broby
Trine Line Forssling, Alleen 6, Nellesø, 5683 Haarby
Charlotte Helene Friis, Egevej 8, 5620 Glamsbjerg
Susanne Møller Johansen, Bodebjergvej 24, 5620 Glamsbjerg
Arne Jørgensen, Odensevej 46, Verringe, 5690 Tommerup
Charlotte Kjøller-Jensen, Lundekærvej 16, Bellinge, 5250 Odense SV
Mette Kock, Krengerupvej 40, 5620 Glamsbjerg
Rikke Juul Larsen, Bøgevej 14, 5620 Glamsbjerg
Christian Levorsen, Højeløkkevej 20, 5690 Tommerup
Lisbet Brunn Madsen, Krogsgårdsvej 92, 5672 Broby
Peter Nissen, Lundekærvej 27, 5250 Odense SV
Regine Sloth Petersen, Hybenvænget 7, 5250 Odense SV
Svend Sigvard Rasmussen, Holtevej 74, 5620 Glamsbjerg
Tine Skjerve, Frøbjerg Vænge 6, 5560 Årup
John Wolder, Fuglekildevej 115, Verringe, 5690 Tommerup
Susanne Follin, Bøgevej 60, 5683 Hårby

Udgåede Elever Juni 1986

10. klasse

Trine Busch, Lundekærvej 41, Bellinge, 5250 Odense S

Sanne Christiansen, Søndergade 65, 5620 Glamsbjerg

Jens Brøgger Christoffersen, Langgade 48, Flemløse, 5620 Glamsbjerg

Peter Skjellerup Hansen, Assensvej 370, Bregnemose, 5690 Tommerup

Ronny Bæk Hansen, Elmevej 11, Verninge, 5690 Tommerup

Henrik Fuglekilde Jensen, Fuglekildevej 83 A, Verninge, 5690 Tommerup

Jesper Frank Jensen, Lærkevej 5, 5620 Glamsbjerg

Søren Greve Jørgensen, Rosenvej 8, Bellinge, 5250 Odense SV

Peter Mikkelsen, Kastanievej 7, Verninge, 5690 Tommerup

Kim Mortensen, Frøbjergvej 102, 5560 Årup

Pia Diesere Nielsen, Ellemosehave 1, 5560 Årup

Tom Kelleberg Nielsen, Ørsbjergvej 12, 5560 Årup

Jacob Anders Oldenburg, Holger Bisgårdsvej 4, 5620 Glamsbjerg

Frank Pedersen, Old Gyde 26, 5620 Glamsbjerg

Jan Holst Søndergaard, Nydamsvej 16, 5560 Årup

Charlotte Thorslund, Østergade 45 A, 5600 Fåborg

Søren Wilsbech, Elmegårdsvej 53, Bellinge, 5250 Odense SV

Philip Homer, 13271 Nixon Cir. Tustin, California 92680 USA

Lisbeth Andersen Johnny Bo Andersen Pernille Andersen Dorthe Andersen Charlotte Holtrup Stenoh Aulsen SAS Beckov Jalo Seudo Jens Brundsen borg-Hansen Yvone Bergesen Julia Christensen Lene S Christensen Lene Dahl Kim Damkilde Lone Benn Karina Tienish Birgitte Elkund

Bo Eilertsen Michael From Sina Hansen Jette Jensen Susanne Vaasen Mavis Jacobsen Svend Jacobsen Karen Henriksen Ditte Henriksen Arne Inge Morsen Finn Inge Morsen Lene S Morsen Kasper Nybru P Vef Nyseten Karin Dage Bryn Jacobsen Rikke Jensen

Lise Kristensen Arne Kristensen Svend Jacobsen Jørgen B. Jacobsen Rikke B. Jacobsen

Charlotte Johansen Thomas Jørgensen Nilsen Jørgensen Ellen Lange Gudhild Berg

Efterskoleholdet 1984/85

Lise Kristensen Arne Kristensen Svend Jacobsen Jørgen B. Jacobsen Rikke B. Jacobsen

Peter Krøyer Arne Knudsen Lone Knudsen Else Christensen Helle Kristensen

Jette Sevholt Vagn W. Jensen Steffen Strands Dorte Lange Lene Galease Larsen

Peter Larsen Thomas Larsen Jalo S. Larsen Annelise Eliot Ole Brandt Turf Larsen

Else Christensen Svend Svendsen Gitte Sogaard Sogaard Sogaard Steffen Arntsen Wenhel Ole Krausen Gitte Knudsen Lars W. Lindstedt Michael Ron Arne Siga

Lise Kristensen Arne Kristensen Svend Jacobsen Jørgen B. Jacobsen Rikke B. Jacobsen

Chau Ngoc Moens Johansen Else Skold Jørgen Swiler Ewen Jensen Tolo Svendsen Jens Beck Anker Skjold Helga Strands Marie Nielsen Anne Grethe Thorsen Sanna Thorsen Maana Andersen Lene Kildeisen Willeen Willeen Michael Steinhilf Nielsen

Else Christensen Svend Svendsen Gitte Sogaard Sogaard Sogaard Steffen Arntsen Wenhel Ole Krausen Gitte Knudsen Lars W. Lindstedt Michael Ron Arne Siga

Lise Kristensen Arne Kristensen Svend Jacobsen Jørgen B. Jacobsen Rikke B. Jacobsen

Veit Erik Nielsen Rasmus Nielsen Lene S. Nielsen Thomas L. Nielsen Annelise W. Nielsen Inge W. Nielsen Helle Nielsen Marlene Nielsen Lene S. Nielsen Kasper Nybru P Vef Nyseten Karin Dage Bryn Jacobsen Rikke Jensen

Lise Kristensen Arne Kristensen Svend Jacobsen Jørgen B. Jacobsen Rikke B. Jacobsen

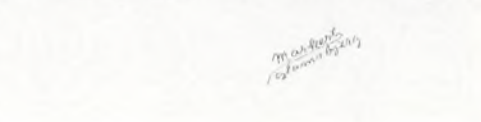
Lise Kristensen Arne Kristensen Svend Jacobsen Jørgen B. Jacobsen Rikke B. Jacobsen

Stenoh Aulsen Ditte Henriksen Arne Inge Morsen Finn Inge Morsen Lene S Morsen Kasper Nybru P Vef Nyseten Karin Dage Bryn Jacobsen Rikke Jensen

Lise Kristensen Arne Kristensen Svend Jacobsen Jørgen B. Jacobsen Rikke B. Jacobsen

Lise Kristensen Arne Kristensen Svend Jacobsen Jørgen B. Jacobsen Rikke B. Jacobsen

Michael Steinhilf Nielsen

Efterskoleholdet 1984/85

Lisbeth Sehsted Andersen, Sportofte 17, 5320 Agedrup
Tonny Bo Andersen, Jordhøjbakke 17, 3550 Slangerup
Pernille Wennerstrøm Andersen, Morelvej 277, 5250 Odense SV
Dorte Andreasen, Dianavænget 21 st.tv., 5250 Odense SV
Charlotte Astrup, Blegbanken 9 st.th. 7100 Vejle
Steen Autzen, Rypevej 50, Aasiaat, 3960 Egedesminde
Mai Belkov, Østre Stationsvej 13, 2960 Rungsted Kyst
Ida Bondo, Lembekesvej 21, 5230 Odense M
Rene Børgesen, Tvingsbakken 47, 3200 Helsingør
Tina Christiansen, Egevænget 16, 6740 Bramming
Louise Christoffersen, Utkesvej 17, 3400 Hillerød
Lene Dahl, Frue Lundsvej 26 B, 5750 Ringø
Kim Damholt, Bakkedraget 4, 4230 Skælskør
Quoc Bao Hoang Dinh, Dansk Flygtningehjælp, Brolandvej 11, 5320 Agedrup
Karina Bæk Eliassen, Trællebjergetvej 7, 5220 Odense SØ
Birgitte Erlund, Skovbrynet 28, 5260 Odense S
Bo Ellegård Frederiksen, Ahaven 10, 5270 Odense N
Michael From, Tangmosen 7, Strib, 5500 Middelfart
Gina Caroline Hansen, Rødkjærvej 11, 7000 Fredericia
Jette Lunding Hansen, Rs. Nielsensvej 11, 5000 Odense
Susanne Hansen, Åsumvej 100 I th., 5240 Odense NØ
Lars O. Hausten Harslem, Vestergade 30, 5600 Faaborg
Kasper Hollænder Høyrup, Gerdasminde 20, 5000 Odense C
Per Israelsen, Krokusvænget 7, 5856 Ryslinge
Karen-Ingeborg Jacobsen, Hornborgvej 15, 8762 Flemming
Robin Jensen, Svinget 6, 5683 Haarby
Flemming Risskov Jørgensen, Overgade 1, Skalbjerget, 5492 Vissenbjerg
Kirsten Mette Jørgensen, Billeshøj, Rydskovvej, 5560 Aarup
Svend Lorentz Jørgensen, Tingkærvej 65, 5220 Odense SØ
Torben Brodersen Jørgensen, Klaus Berntsensvej 32 C, 5793 Højby
Torben Kuhn Jørgensen, Drejøvænget 29, 5500 Middelfart
Peter Lund Klüver, Kronhjortløkken 74, 5210 Odense NV
Jacob Knudsen, Teglpørtten 12 I th. 3460 Birkerød
Lone Knudsen, Skallehavegaard, Fynshovedvej 671, 5390 Martofte
Steffan Krapalis, Ådalen 51, 5863 Ferritslev

Dorthe Lange, Næråparken 44, Sdr. Nærå, 5792 Årslev
Lotte Iglemose Larsen, "Iglemosegård", Ørbækvej 88, 5854 Gislev
Peter Larsen, Fyrrebacken 17,3600 Frederikssund
Andreas Lausten, Frankes Staun, Toghale 3, 6270 Tønder
Thao Ba Le, Dansk Flygtningehjælp, Brolandvej 11, 5320 Agedrup
Lars Henning Lindegaard, Møllegdyden 65, Brændekilde 5250 Odense SV
Lone Michalak, Vollsmosealle 488 st, 5240 Odense NØ
Ron Ngoc Ngo, Vollsmosealle 490 2 th., 5240 Odense NØ
Chau Van Nguyen, Ranunkelvænget 34, 5250 Odense SV
Claus E. Nielsen, Svenstrupbakken 5, 5260 Odense S
Michael Brehm Nielsen, Egholmen 7, 5240 Odense NØ
Peter Bach Nielsen, Katebløde, D 2334 Güby/Flecheby
Rasmus Nielsen, Møllens Kvt.7, 2750 Ballerup
Susanne Irene Nielsen, Assensvej 124, Koppenbjerg 5620 Glamsbjerg
Thomas Lütken Nielsen, Adelgade 57, 5400 Bogense
Angunguaq Nikolajsen, Sydprøven, 3920 Julianehåb
Ingrid Kristine Nørbjerg, Flishuse 6, Sandager, 5610 Assens
Mai-Britt Nørhave, Solgårdsvej 20, 5492 Vissenbjerg
Martin Lanzky Otto, Østervang 66,3400 Hillerød
Lise Ravn Pedersen, Domhusgade 13, 6000 Kolding
Jokiba Petersen, Storegade 20, 6753 Agerbæk
Berit Reinhold, Orionvænget 19, 5210 Odense NV
Hans Peder Sjursen, Lundtoftegade 31 8.th., 2200 København N
Marianne Skjøde, Bjerregårdstoftens 5, 5700 Svendborg
Lotte Staunstrup, Lumbyholmvej 14, 5792 Nr. Lyndelse
Jesper Salten Stenkjær, Bisgårdsparken 20, 8300 Odder
Henrik Sørensen, Fårevejle 4, 5900 Rudkøbing
Michael Stage Sørensen, Østparken 81, 5220 Odense SØ
Kirsten Thingholm, Kirkevej 28, 5471 Sønderø
Christina Thorning-Lund, Montebelle Alle 10, 3000 Helsingør
Klaus Vestergaard, Violvænget 6, 5856 Ryslinge
Lars Lodberg Vilstrup, Svinget 16, 5560 Aarup
Christina Voldsgaard, Daltoften 42, 5320 Agedrup
Heinrich Prösch, Skråvej 2, Kærbølling, 7182 Bredsten
Betina Pedersen, Næråparken 39,5792 Årslev
Jens Brandenburg-Hansen, Rørmosevej 4, 4534 Hørve
Charlotte Johansen, Nyborgvej 331 3. sal, 5220 Odense SØ
Henrik Toft, Box 423, 3900 Godthåb

Efterskoleholdet 1985/86

Gitte Andersen, Filosofgangen 11, 5. tv. 5000 Odense
Karin M. Andersen, Sanderumvej 195, 5250 Odense
Lisbeth Sehested Andersen, Sportoften 17, 5320 Agedrup
Søren Andersen, Selsbjergvej 22 a, 7120 Vejle Ø
Michael C. Beyer, Nils Erlingsalle 21, 5250 Odense SV
Kamma Bidstrup, Svb.Vinkelvej 4, 5700 Svendborg
Gurli H. Bjerrum, Herredam 5, Fynshav, 6440 Augustenborg
Mico Borggild, Smedevænget 3, 5790 Årslev
Paul Brandt, Fjeldvej 24, 3950 Aasiaat
Anja Christensen, Husemosevej 24, 5491 Blommenslyst
Anja Drewsen Christensen, Baunevænget 16, Nødebo, 3480 Fredensborg
Lars Kromann Christensen, Næsbygårdsvej 33, 5270 Odense
Jens Delsin-Nielsen, Byskovalle 34, 4200 Slagelse
Jesper Desmareth, Kløvervej 25, 5792 Årslev
Christian Dreyer, Bjørnemossegårdsgyden 60, 5600 Faaborg
Birgitte Erlund, Skovbrynet 28, 5260 Odense S
Charlotte Gabs, Åhaven 8, 5270 Odense N
Bente Gammelby, Næstvedvej 162, 4760 Vordingborg
Pia Gantzhorn, Postbox 2, 3900 Godthaab
Thomas Thingholm Greve, Troelsevej 155, 5491 Blommenslyst
Christian H. Hansen, Hollufgårdsvej 20, 5260 Odense S
Christina Hansen, Hundborgvej 15 B, 6092 Varmark
Jette Hansen, Humlebivænget 67, 5260 Odense S
Michael Hansen, Byvej 11, Katterød, 5600 Faaborg
Trine Skov Hansen, Tyttebærvej 24, 5260 Odense S
Michael Holten, Hovedvejen 54, 5580 Nr. Åby
Per Israelsen, Krokusvænget 7, 5856 Ryslinge
Bente Jacobsen, Barløsevej 49, 5610 Assens
Claus Blohm Jakobsen, Højmarken 16, 5491 Blommenslyst
Astrid Kragh Jensen, Vilhelm Heroldsvej 3, 5500 Middelfart
Carsten Jensen, Stubbekøbingvej 59, 4840 Nr. Alslev
Peter Erik Jensen, Lungstedvangen 60, 5250 Odense SV

Gitte Andersen Karin Andersen Lisbeth Andersen Søren Andersen Michael Bayer Kamma Bødstrup Gurli Bjerrum Nico Børgild Paul Brandt Anja Drewsen Anja Christensen Lars Christensen Jens Deisch-Nielsen Jesper Desmaréth Christian Drejer Birgitte Erlund Charlotte Gabs

Bette Gambleby Pia Gantzhorn Thomas Steve Christian Hansen Christina Hansen Elna Mortensen Niels H. Mortensen Ditte Henriksen Søren Henriksen Mary Jacobsen Evald Jacobsen Helle Hansen Michael Hansen Kasper Højrup Trine Skov Hansen Michael Holten

Per Uraelsen Bette Jacobsen Claus Jacobsen Gushild Berg Helle Søholm

Efterskoleholdet 1985/86

Lis Kristiansen Anne Kristiansen Astrid Jensen Carsten Jensen Peter Jensen

Jens J. Jørgensen Charlotte Johansen Else Christoffersen Viggo Winther Jensen Else Christensen

Lis Brandt Annelise Bille Elsa Lange Henrik Jørgensen Steen Højwaa

Anne Kirkgaard Peter Lund Klevjer Hans Jørgen Knudsen Esben Jensen Else Bagold Poul Svendsen Lone Kemp Jure Larsen Børge Søgaard Elin Søgaard Ole Klausen Bette Klausen Anton Stribæk Morten Winther Lotte Larsen Leneette Laurssen Bibe Lindegård

Lars Lindegård Carsten Lidequist Mogens Johansen Torben Sølvhøj Bert Drejmark Erik Mørk Johnny Beck Anneke Kongstad Marie Hansen AnneGrethe Jørgensen Alma Madsen Conny Andersen Magda Andersen John Andersen Pia Lorenzen Thomas Lærche

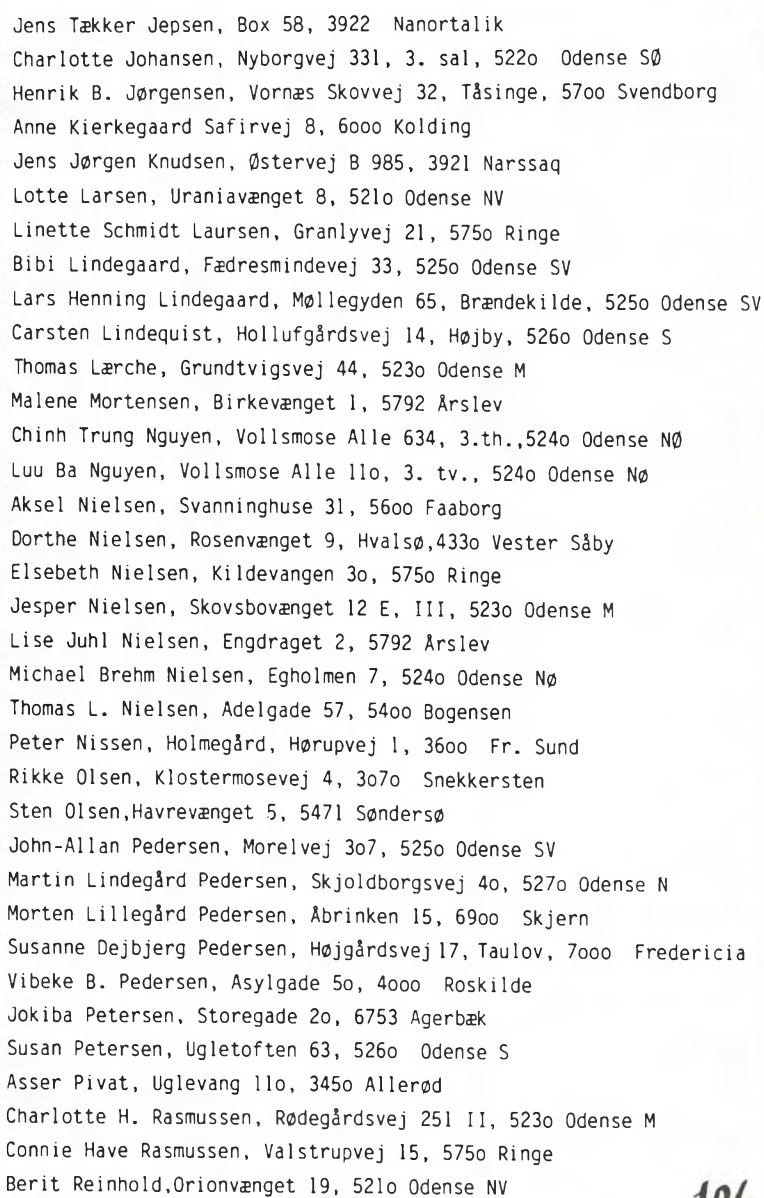
Marlene Mortensen Chinh Hung Nguyen Luu Ba Nguyen Aksel Nielsen Dorthe Nielsen Esbeth Nielsen Jesper Nielsen Lisbeth Nielsen Mette Nielsen Michael B. Nielsen Thomas Nielsen Peter Nissen Rikke Olsen Steen D. Olsen John-Allan Pedersen Marlin Pedersen Morten Pedersen

Josanne D. Pedersen Christina Pedersen Jakiba Petersen Susan Petersen Asser Pivut Charlotte Rasmussen Connie Rasmussen Børje Reikhold Søren Semensen Nicolai Svendsen Charlotte Svendsen Susannah Sørensen Allan R. Tamm Henrik Toft Linn Åger Johan Lisbeth Wiig

Maria
Wagner

Jens Tækker Jepsen, Box 58, 3922 Nanortalik
Charlotte Johansen, Nyborgvej 331, 3. sal, 522o Odense SØ
Henrik B. Jørgensen, Vornæs Skovvej 32, Tåsinge, 57oo Svendborg
Anne Kierkegaard Safirvej 8, 6oo0 Kolding
Jens Jørgen Knudsen, Østervej B 985, 3921 Narssaq
Lotte Larsen, Uraniavænget 8, 521o Odense NV
Linette Schmidt Laursen, Granlyvej 21, 575o Ringe
Bibi Lindegaard, Fædresmindevej 33, 525o Odense SV
Lars Henning Lindegaard, Møllegården 65, Brændekilde, 525o Odense SV
Carsten Lindequist, Hollufgårdsvej 14, Højby, 526o Odense S
Thomas Lærche, Grundtvigsvej 44, 523o Odense M
Malene Mortensen, Birkevænget 1, 5792 Årslev
Chinh Trung Nguyen, Vollsmose Alle 634, 3.th., 524o Odense NØ
Luu Ba Nguyen, Vollsmose Alle 11o, 3. tv., 524o Odense NØ
Aksel Nielsen, Svanninghuse 31, 56oo Faaborg
Dorthe Nielsen, Rosenvænget 9, Hvalsø, 433o Vester Såby
Elsebeth Nielsen, Kildevangen 3o, 575o Ringe
Jesper Nielsen, Skovsbovænget 12 E, III, 523o Odense M
Lise Juhl Nielsen, Engdraget 2, 5792 Årslev
Michael Brehm Nielsen, Egholmen 7, 524o Odense NØ
Thomas L. Nielsen, Adelgade 57, 54oo Bogensen
Peter Nissen, Holmegård, Hørupvej 1, 36oo Fr. Sund
Rikke Olsen, Klostermosevej 4, 3o7o Snekkersten
Sten Olsen, Havrevænget 5, 5471 Sønderø
John-Allan Pedersen, Morelvej 3o7, 525o Odense SV
Martin Lindegård Pedersen, Skjoldborgsvej 4o, 527o Odense N
Morten Lillegård Pedersen, Åbrinken 15, 69oo Skjern
Susanne Dejbjerg Pedersen, Højgårdsvej 17, Taulov, 7oo0 Fredericia
Vibeke B. Pedersen, Asylgade 5o, 4oo0 Roskilde
Jokiba Petersen, Storegade 2o, 6753 Agerbæk
Susan Petersen, Ugletoften 63, 526o Odense S
Asser Pivat, Uglevang 11o, 345o Allerød
Charlotte H. Rasmussen, Rødegårdsvej 251 II, 523o Odense M
Connie Have Rasmussen, Valstrupvej 15, 575o Ringe
Berit Reinhold, Orionvænget 19, 521o Odense NV

Søren Simonsen, Fruens Bøge Alle 8, 5250 Odense SV
Nicolai Svenstrup, Ny Stenderupvej 72, 5600 Faaborg
Charlotte Sørensen, Vollmose Alle 600, 5240 Odense NØ
Susanne L. Sørensen, Helidsvej 37, 7100 Vejle
Allan R. Timm, Vesterballe 48, Horne, 5600 Faaborg
Henrik Toft, Box 423, 3900 Godthaab
Linh Ngoc Tran, Markhaven 31, 5320 Agedrup
Lisbeth Wiig, Knarreborgvej 15, 5690 Tommerup
Steen Ketwa, Box 1001, 3900 Nuuk
Pia Lorentsen, Torpegårdsvej 3, 5792 Årslev
Mette Nielsen, Nørregade 20 E II, 5620 Glamsbjerg
Peter Lund Klüver, Kronhjortlykken 74, 5210 Odense NV

Regnskab 1985/86

Indtægter:

Overført fra 84/85	656,82
Elevfest september 1985:	
Giro	3.160,00
Kontant	450,00
Årsskrift 1984	630,00
Rente (giro) 15/1 1986	<u>22,95</u>
	Kr. <u>4.919,77</u>

Udgifter:

Betalt til skolen elevfest 1985:	
Giro	2.730,00
Kontant	450,00
Gaver (i anledning af festskrift)	<u>756,32</u>
	kr. <u>3.936,32</u>

Indtægter	4.919,77
Udgifter	<u>3.936,32</u>
At overføre til 1986/87	Kr. <u><u>983,45</u></u>

Ovenstående regnskab er gennemgået og fundet i orden.

Glamsbjerg, den 29/9 1986
Evald Jakobsen

Indholdsfortegnelse

	Side
Siden sidst: Søren Henriksen	3
Flygtninge: Søren Henriksen	8
Eventyret om Klods Hans: Søren Henriksen	12
Niels Jørgen Mortensens 25 års jubilæum, interview i denne anledning	14
Tale ved Mortensens jubilæumsfest Tilegnet mindet om Swing College, Maigret og Café du Terne	17
Om et par oplevelser: Gunhild Berg Olsen	20
Skoleidræt - Før og nu - Hvorfor?: Gert Dreemark	22
Idrætsundervisning - Kroppen er et instrument med toner: Erik Kirk	30
Årets gang i bigård og have: Mikael Date	35
Doth kan man da ikke hedde?: Doth E. Jacobsen	40
Hvordan kan vi gøre skolen bedre: Birgit Clasen	43
De 7 Døds syndere: Karen Ingeborg	46
Jens Langkniv: Rikke Olsen	50
Spacebox 707: Sidsel 8 b	53
Fyn er Danmarks hjerte	55
Elevmøde og Fest for gamle elever	56
En julehilsen til gamle elever: Søren og Ditte	57
Astrid Mose Pedersen: Gunhild B.O.	58
Marie Olsen	59
Skolens bestyrelse	60
Skolens medarbejdere	61
Elevforeningens bestyrelse	63
Tale ved elevforeningens 75 års jubilæum: Mikael Kristiansen	64
Formandens beretning	68
Dag og Dåd er Kæmperim: Søren Henriksen	69
"Gamle elever" skriver	70
Udgåede elever juni 1985 - 9. a og 9. b	94
Udgåede elever juni 1986 - 9. a og 9. b	97
Udgåede elever juni 1985 - 10. klasse	99
Udgåede elever juni 1986 - 10. klasse	100
Efterskoleholdet 1984/85	101
Efterskoleholdet 1985/86	105
Regnskab 1985/86	108
Indholdsfortegnelse	109

